

SERXWEBÜN

JI SERXWEBÜN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl 8 / Sayı 89 / Mayıs 1989 / 3.-DM

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:
REEL SOSYALİZM, İNTERNASYONALİZM
VE PKK GERÇEKLİĞİ

Uluslararası durumun bazı gelişmelerini ve özellikle günümüzde ortaya çıkan son durumları anlayışımız doğrultusunda değerlendirmek önem taşıyor. Bilindiği üzere çağımızda birçok çıkışların temelinde —bizim çıkışımızın temelinde de— ezen-ezilen, sömüren-sömürülen çatışması yatmaktadır ve günümüzde bu gelişmelerin odağında esas olarak kapitalizm-sosyalizm, yani devrim ve karşı-devrim ikilemi yer almaktadır. Bu ikilemde ezilen ve sömürülen bir halk olarak çıkış noktamız sosyalizmdir. Dolayısıyla bu kavramların dile getirmekte istedikleri sorunlar ve her türlü gelişme bizi de yakından ilgilendiriyor. Günümüzde sosyalizm adına olup bitenler, yine ezen-ezilen, sömüren-sömürülen dünyasındaki sorunların sosyalizme kendini gündemleştirdiği ve sosyalist devrimin de kendini çözümü götürmek istediği bilinmektedir. Partimiz de bunu esas aldı ve çıkış yapıtı. Bu anlamda PKK'nın uluslararası sosyalizm ve kapitalizm çatışmasında gücü oranında görüş belirmesi yerinde bir çıkıştır. Hiç şüphesiz ki, Partimiz esas olarak ülkenin somutunda bu kavramlara bir gerçeklik kazandırarak istiyor ve taşıyor. Partimiz bu kavramlara bir gerçeklik kazandırarak istiyor, çağın bu temel gerçeklerini görmemizden gelemez, bunu yapmadığı gibi sadece kendi so-

mutu üzerinde düşünmenin de sonuç getiremeyeceğini ve yine kendini sadece uluslararası sorunların basit bir tartışması, ajandası gibi görmenin de fazla sonuç getiremeyeceğini bilir. Partimiz esas ağırlığını ülkedeki mücadeleye vermekle birlikte, uluslararası etkililiği de dikkate alır ve uygun dengeyi tutturmaya çalışır. Bu temel yaklaşım ışığında uluslararası siyasal durumu, özellikle de sosyalizmin durumuna açıklik getirmeyi görev bilir.

Gerçekten PKK'nın çıkışında; sosyalizmin gerek teorik-ideolojik gelişiminin ve gerekse reel sosyalizmin vücut bulmasının payı büyüktür. Sosyalist dünya görüşü ve uygulaması olmasaydı, herhalde PKK geçeceği ortaya çıkarmak aklımıza gelmezdi. Biz sosyalizmin dünyaya görüşünü özümsemişizdir; sosyalizmi tarihsel olarak ezilen ve sömürülenlerin günümüzdeki mücadelesine verdikleri ideolojik başarılar olarak değerlendirdik. Aynı zamanda onun bilimsel ifadesini güncel bilim öğretisi olarak da değerlendirdik. Ve biz bu başarı altında, bu öğretiyi ideolojinin kılavzuğunda kendi ezilme sorunumuz, kurtuluş problemlimizi halledeceğimize hem inandık, hem de onu bir bilim olarak değerlendirip bilincellenmeye çalıştık. Ve giderek PKK'la eşme, ulusal kurtuluş

Devamı orta sayfada

Mayıs Şehitlerimizin kızıl kan
denizinin ufkunda bağımsız ve
özgür bir Kürdistan doğacaktır

Yazı ve fotoğraflar sayfa 4-5'te

YENİ DÖNEM BAHAİR ATILIMI VE ORTAYA ÇIKARDIĞI GERÇEKLER

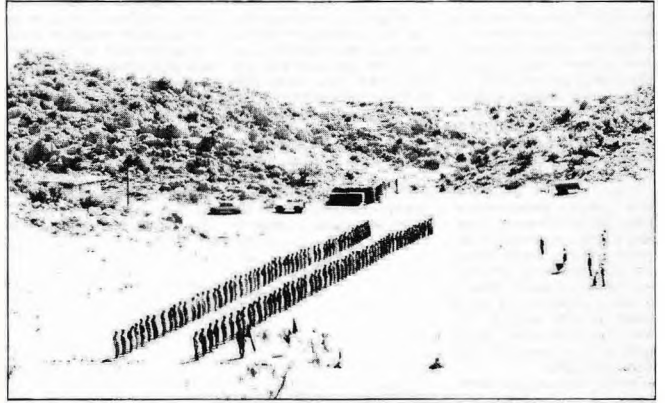
Partimiz PKK önderliğinde faşist Türk sömürgeciliğine karşı verdiğimiz ulusal kurtuluş savaşımız, yeni dönem bahairiyle büyük bir gelişmeyi yaşıyor. 5 yıllık silahlı direniş mücadelemizin yoğun birikimlerinin pratikte en güçlü bir şekilde yansıması olduğu bu bahaİR dönemi, halk ve mücadele tarihinde yeni bir belirlenim olan son derece önemli, kader tayin edici bir aşamayı da teşkil ediyor. 1989 yılı bahaİRının ulusal kurtuluş savaşımız açısından son derece büyük bir öneme sahip olması, sadece bu yılın özelliklerinden kaynaklanmıyor. Mücadelemizin bu dönemde büyük bir atılımı da hazırlanmış olması bu yılın önemini daha da artırıyor.

1989 yılı bahaİRına hangi koşullarda ulaştığımızı irdeleyecek olursak, bu dönemin mücadelemizdeki son derece önemli yeri daha da açık bir şekilde görülecektir. Her dönemden farklı olarak, 1989 yılı ulusal kurtuluş savaşımızın yaşayıp yaşamaması açısından kader tayin edici bir öneme sahiptir. Bu, özel savaş yönetiminin doğurduğu bütün karşı-devrimci komploları bu dönemde harekete geçirerek sonuç almak istemesinden kaynaklanıyor. Özel savaş yönetimi 1988 yılı Partimiz için tasfiye yılı olarak ilan etti. Bu bakımdan 1988 yılı ve hatta 1988 bahaİRı özel yönetim açısından da kader tayin edici bir dönem haline geldi. Özel savaş uygulamaları faşist Türk sömürgecilerinin arzuldığı bir sonuca ulaşacak mıydı? Ya da başka bir deyişle, tüm gücünü yitkilediği özel savaş kendisine beklediği sonucu verecek miydi? Gelişimin bu yönüyle de, üzerinde durduğumuz yıl ve aylar değerlendirildiğinde bu dönemin artan önemi kendini göstermektedir.

Özel savaş yönetimi, 1988 yılına büyük iddialarla girer. Mücadelemizin, bu yıl içerisinde kesinlikle ezileceğini ve neles ailesi durumuna geleceğini iddia eden özel savaş yönetimi, Kürdistan'a büyük bir askeri güç yığmağa da yaptı. Gerilla grupları üzerine binlerce askeri birliğini, helikopter, tank, top ve havan gibi silahları eşliğinde ve hatta yer yer kimyasal silahları (Bagok, Han) ve savaş uçaklarını da kullanarak, ulusal kurtuluş birliğimizi "kuşat ve ez" taktikleriyle tümden tasfiye etmeye yöneldi.

Devamı 15. sayfada

Şırnak şehir merkezine baskın

● ARGK gerilla müfrezesi aynı gece Şırnak şehir merkezini ve kömür ocaklarını bastı. Baskında 20 asker öldürüldü, 35'i ağır yaralandı. Ayrıca 28 genç ARGK savaşına katıldı.

Yeni dönem BahaİR Atılımımız yaygın eylemlilikle sürüyor. Ulusal kurtuluş mücadelemiz, faşist Türk sömürgecilerinin aldıkları olağanüstü tedbirlere rağmen büyük gelişme kaydediyor. Özel yönetim 1989 yılına girenken yaptığı açıklamalarda "PKK'nın bir daha büyük eylem koymayacağını, gücünü önemli oranda kaybettiğini" söyledi. Bu açıklamalarla birlikte 1988 yılını da ulusal kurtuluş mücadelemiz için bitiş yılı olarak ilan eden özel yönetim, yeni yıl girişle birlikte saldırılarını artırdı. Operasyonlar yoğunlaştırılarak, binlerce yurtsever gözaltına alınıp, en alçakça işkencelerden geçirildi. Ulusal kurtuluş mücadelemizin kitleselleşmesini engellemeye çalışarak, tasfiyeyle gerçekleştirmek için azgın bir saldırıya, giren faşist Türk sömürgecileri bahara girmeden mü-

cadelemizin önüne aşılmaç handikaplar dikmeye çalıştılar. Tüm bu girişimlere rağmen, ulusal kurtuluş eylemliliğimiz büyük bir gelişme göstererek, kitlelerin daha büyük güvenini kazandı. Silopi baskını ile hızlanan bahaİR eylemliliğimiz, Şırnak baskınıyla birlikte büyük bir atılım kazandı. Şırnak şehir merkezi ve kömür ocakları işletmelerinin basılması, bahaİR eylemliliğimizin ulaştığı düzeye somut bir örnek. Yaygın eylemlilik içerisinde ulusal kurtuluş güçlerimizin yok denek düzeyde

bir kayıp vermesi, mücadelemizin ulaştığı aşamanın diğer bir göstergesidir.

16 Mayıs akşamı saat 22.00 sıralarında Şırnak kömür ocaklarını basan ARGK birliği, burada çalışan işçilerle toplantı yaptı. Kömür ocaklarına 3 ayı koldan giren gerilla birliği, mühendislere ve kömür ocasına ait araçları da tahrip etti. İşçiler arasında bulunan 20 genci de safalarına katan ARGK birliği, yaklaşık bir saat sonrasında Şırnak şehir merkezini bastı.

Devamı 2. sayfada

ALMANYA CEZAEVLERİNDE AÇLIK GREVİ DEVAM EDİYOR

● Hasan Hayri Güler ve Selahattin Erdem açlık grevinin 40. gününde fenaalaçarak hastahaneyle kaldırıldılar. Durumlarının ciddi olduğu bildiriliyor. Yurtsever emekçilerin dayanışma eylemleri sürüyor.

3. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Mahsum Korkmaz Akademisinde yaptığı Nisan Çözümlemeleri'nden alınmıştır.

ALMAN EMPERYALİZMİNİN AÇTIĞI PKK DAVASI VE ARINDAKİ NEDENLER

Almanya'da PKK davası, uygulamak isteniyor. Almanya ve PKK davası! Palme ve PKK davası! İşlev ve PKK davası! Kuzey kutbunda PKK davası! Nedir bu davaların ve özde Almanya-PKK davasının esası? Bu davalının esas içeriğini, neden geliştirilmek istendiğini, bugüne kadarki gelişimine ve tavrımızın ne olduğuna bazı yönleriyle değinmek istiyoruz. "Suçlarımız"; Alman emperyalizminin suç saydığı sözümüne bazı karışık işlemleri vermiş! Sözde Almanya'da, ülkemizde ve hatta Ortadoğu'da suçlarımızı! vermiş ve Almanlar'da kendilerine göre bir yargılamayı geliştirmeyi düşünüyorlar. Federal Başsavcı böyle bir girişimde bulunuyor, hükümet de uygun görüyor; ve de Alman devleti kendinde böyle bir yaklaşım göçüyor!

Biz bu değerlendirmemizde daha çok Alman devletinin bu mahkemeyi başlatmasını sırası

anlamını veremeye çalışacağız. Bunun kısa bir tarihi değerlendirmeye birlikte güncel somutluklar çerçevesinde ele alacağız. PKK olayının Avrupa ile ilişkisi nedir diye sorulursa, bunu Türk gerçeği içinde gerçek cevaplandırarak gerekir. Türk gerçeği tarihi içinde günümüzde kadar önemli oranda Avrupa sisteminin —sımdı de özellikle Batı Avrupa sisteminin— alması durumunda olan bir görüşün kendisidir. Türkiye ile ilgili olup bitecek her şey NATO ve AET bünyesindeki ülkelerin ilgilidir. Onlar Türk gerçeğini kendi çıkarlarına göre ayarlamışlardır. Anadolu'da ise Osmanlı döneminde inşa edilen Türkülük, süreç içinde bağımlılık altına alınmış ve bu bağımlılık Türkiye Cumhuriyeti'nde de sürdürülmüştür. 12 Eylül faşizminde ise en ileri bir bağımlılığa dönüştürülmüştür.

Devamı 8. sayfada

Bayrampaşa Cezaevi'ne faşist saldırı

16 Mayıs 1989 günü, Bayrampaşa Cezaevinde bulunan tutuklu ve hükümlülere karşı, senaryosu daha önce hazırlanan bir saldırı düzenlendi. Devrimci tutuklulardan intikam almak amacıyla, barbarca yapılan bu saldırıya gerekçe olarak, "bir tünelin bulunması" ve "isyan" gösterildi. Adalet Bakanı

Devamı 3. sayfada

NAZİLLİ CEZAEVİNDE AÇLIK GREVİ SÜRÜYOR

Bir ay aşkın süre önce başlatılan açlık grevi sürüyor. Nazilli E-Tipi Cezaevinde, içinde PKK'lı savaş esirlerinin de bulunduğu 32 hükümlü ve tutuklunun başlatıldığı

Devamı 3. sayfada

Sırnak şehir merkezine baskın

Başlatarak 1. sayfa

Gece saat 23.00 sıralarında Sırtın Sırnak ve Cizre gibi noktalarında bulunan askeri mevzileri yoğun ateş altında tutarak, Sırnak'a giren ARGK gerilla müfrezasıyla sömürgeci ordu birlikleri arasında yoğun bir çatışma meydana geldi. Yaklaşık bir saat süren çatışma sonucu sömürgeci ordu birlikleri ateş gücünü yitirerek, binalarına glistendi. Yoğun çatışma sonucu sömürgeci ordu birliği ağır kayıplar verdi. Telefonla aldığımız ilk haberlerde, 20 askerin öldüğü, 35'inin de yaralı olarak Cizre Devlet Hastanesine kaldırıldığı bildirildi. Gerilla müfrezasıyla çatışmada herhangi bir kayıp vermedi.

Yoğun çatışma sonrasında şehir merkezine girmeyi başaran ARGK gerilla müfrezası, 3 saat süreyle Sırnak'ı denetim altına aldı. Sırnak'ı denetim altında tuttuğu müddetçe ARGK birliği, şehir merkezinde çeşitli gösteriler düzenledi, ayrıca sömürgeci kurumlara yönelik eylemleri sürdürdü. Eylemin tamamlanmasıyla birlikte ARGK gerilla müfrezası düzenli bir şekilde geri çekildi.

ARGK müfrezası geri çekilirken, Sırnak'a 5 km mesafede bulunan Yoğurtçular köyüne de uğradı. Bu köyde de 8 genci askere alan ARGK gerilla müfrezası, ayrıca köylülere yönelik olarak bir toplantı da gerçekleştirdi.

Bir gece içerisinde üç ayrı alanda eylemlerin gerçekleştirilmesi, ARGK gerillalarının büyük bir aşamaya içerisinde olduğunu da bir kanıttır. Peşpeşe gerçekleştirilen eylemler karşısında, faşist Türk ordu birliklerinin, özel timlerin ve köy korucularının hiçbir varlık gösterememesi, düşmanın büyük bir zayıflık içerisinde bulunduğundan da bir göstergesidir.

Sırnak baskını, düşmanın önemli askeri yığınak yaptığı bir şehir merkezinde gerçekleştirilmiş olması bakımından da son derece önemlidir. Türk sömürgecileri, Sırnak'ı karşı-devrimin bir saldırısı üssü haline getirmeye istiyorlar. Sırnak ve çevresinde gerçekleştirilen bu son eylemlilikte birlikte, faşist düşmanın bu planına da büyük bir darbe indirildi. Sırnak'ın düşmanın karşı-devrimci bir ulu alanı haline getirilmesini müsaade edilmeyeceği bu son eylemleri bir kez daha gösterildi.

Sırtın Valiliği eylem sonrasında yaptığı açıklamada, yeterli güvenlik önlemlerinin alınmadığı Sırnak Kömür Ocakları İşletmelerinin kapatılacağı açıkladı.

Sırnak Kömür Ocakları İşletmelerinin kapatılması, faşist Türk sömürgecilerin Kürdistan üzerindeki sömürü politikasına da önemli bir darbedir. Geleneğin mücahedelemiz yaratı kaynaklarımızın edinilmesini de engelleyerek, sömürgecilerin ekonomik sömürü kaynaklarını istedikleri gibi tasarrufları altında bulundurma politikasını izlemeye kılıyor.

Eruh'ta bahar eylemliliği

Ulusal kurtuluş mücahedelemizin büyük gelişme gösterdiği alanlardan biri de Eruh'tur. 1984 Ağustosunda Eruh baskınıyla birlikte, ulusal kurtuluş mücahedelemiz bu alanda büyük bir gelişme kaydetti. Güçlü bir kitle temeline de kavuşan mücahedelemiz Eruh'ta faşist Türk sömürgecilerine önemli darbeler vurdu. Sömürgeci ordu birlikle-

rine, özel timlere ve köy korucularına karşı yoğunlaştırılan eylemler, Eruh'ta ulusal kurtuluş savaşımızın boyutlanmasını birlikte getirdi.

1986 baharında ulusal direniş kahramanımız Mahsum KORKMAZ (Ağil) yoldaşın komutasında 21 Mart Silahlı Propaganda Takımı köy korucularına ve sömürgeci orduya karşı geniş bir eylemlilik başlattı. Yayımlanan eylemler sonucunda sömürgeci güçlere ağır darbeler vuruldu. Daha sonraki yıllarda, 1987 ve 88 de de Eruh alanındaki mücahedelemiz büyük bir gelişme gösterdi.

1989 baharına girişle birlikte, Eruh alanındaki mücahedelemizin gelişmesi daha da dikkat çekici hale geldi. Eruh alanındaki ulusal kurtuluş eylemlerimiz yoğunlaştı. Mayıs ayı başında da eylemler bir

sevkedildi. Operasyonu üst düzeydeki komutanlarla yürüten özel yünönelim, yeni darbeler almakla kendisini kurtarmadı.

Operasyon birliğine karşı pusu kuran ARGK gerillaları, faşist ordu birliklerine yeni darbeler vurdu. Operasyon birliğini yayım ateşi altında tutan ARGK gerillaları 1 askeri öldürürken, birçoğunu da ağır bir şekilde yaraladı. Çatışma anında büyük bir panik içerisinde giren sömürgeci ordu, korku içerisinde ve düzensiz bir şekilde çatışma alanından kaçtı.

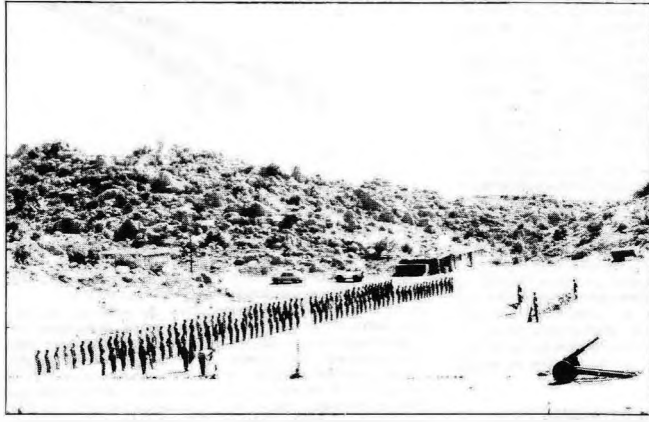
3 Mayıs'ta meydana gelen diğer bir çatışmada da 1 asker öldürken, birçoğu da ağır bir şekilde yaralandı. Operasyonlarını Eruh'un bir başka münkasına kaydıran sömürgeci ordu güçlerine burada da pusula vuruldu. Pusula sonucu çıkan çatışmada, sömürgeci ordu

bar ederek, yurtsever Emin ELCİTORUN ile birlikte katledilmesine sebebiyet veren ajan-ihbarcıya karşı eylem gerçekleştirildi.

9 Mayıs günü Cizre şehir merkezinde bulunan almanın evine yönelik olarak eylem gerçekleştirildi. Atılan bombalar ve atılan ateş sonucu, almanın bizzat kendisi de evde bulunan iki kişi ağır bir şekilde yaralandı.

Berivan ve Emin yoldaşların katledilmesinde rol oynamış olan bu ajana karşı gerçekleştirilen eylem halk kitleleri üzerinde büyük bir etki yarattı. Yoldaşlarımızın kanlarına ellirini bulmuş olan hainlerin affedilmeyeceği, ne kadar güzlenirleşe güzlenirler hakkettileri sondan kurtulamazacakları bu eylemler bir kez daha gösterildi.

İDİL: İdil'in Yükseköğütünde bir çeteyle yönelik olarak gerçekleştirildi.

dalga gibi gelişmeye başladı. 1 Mayıs'ta, 2 Mayıs'ta, 3 Mayıs'ta, 8 Mayıs'ta ve 9 Mayıs'ta peşpeşe eylemler gerçekleştirildi.

1 Mayıs'ın 103. yıldönümünü kutlamak amacıyla Kürdistan'ın birçok alanında olduğu gibi Eruh'ta da eylemler gerçekleştirildi. 1 Mayıs günü gerçekleştirilen eylemde 4 özetim elemanı, 1 köy korucusu ve 1 üstteğmen cezalandırıldı.

1 Mayıs günü Eruh-Fındık yoluna pusula kuran ARGK gerilla birliği, yoldaş seyr halindeki bölün taşıtları durdurdu. Durdurulan araçlar içerisinde 7 adet minibüs ve onlarca araba bulunmaktaydı. Kısa bir süre içerisinde yolda büyük bir kalabalık birikti. ARGK gerilla birliği kalabalığa yönelik bir konuşma da yaptı. Ulusal kurtuluş mücahedelemizin ulaştığı düzey ve yurtseverleri bekleyen cezalandırıldı. 1 Mayıs günü Eruh-Fındık yoluna pusula kuran ARGK birliği, ayrıca kimlik araması da yaptı. Arama sonucu, halkımıza karşı işledikleri suçları sabit görülen 4 özel birlik elemanı ile 1 köy korucusunu birlikte götürdüler. ARGK birliği, eylem alanından bir saatlik mesafede, bu suçluların sorgusunu yaptıktan sonra, onları hakkettileri cezaya çaptırdı. Aynı gün olay yerine gelen sömürgeci birlikler, bu kez ARGK'nin döşediği mayınlarla çatırdı. Mayınların patlaması sonucu üstteğmen Ömer Mavi öldürken, birçok asker de yaralandı.

Ertesi gün büyük bir güçle operasyonu çıkan sömürgeci ordu birlikleriyle gerilla birlikleri arasında yeni çatışmalar meydana geldi. Eruh-Fındık arasındaki münkasıya binlerce sömürgeci asker

birliği büyük bir hezimete daha uğradı. Kayıpların 1 asker öldü biçiminde açıklayan sömürgeciler, bununla aldıkları ağır hezimetin üzerine ölmeye çalıştılar. Yöreden gazetemize ulaşan haberlerde, sömürgecilerin öldü ve yaralı olarak kaç sayıya kayıp verdiği bildirilmektedir.

Peşpeşe aldığı darbelerin etkisiyle büyük bir kudurganlık içerisinde giren sömürgeci ordu birlikleri, rastgele operasyonlarını devam ettirdiler. Sömürgeci ordunun operasyon düzenlediği bölgelere mayın döşeyen ARGK birliği düşmandaki korku ve paniğin daha da artmasına yol açtı. Eruh'un Dönerdöver ve Dadaklı köyleri arasında da münkasıya mayın döşeyen ARGK gerillaları düşmana yeni kayıplar verdirdiler. Mayınların patlaması sonucu 1 asker öldürken, birçoğu da ağır bir şekilde yaralandı. Yaralıları arasından da daha sonra ölenlerin olduğu bildiriliyor.

Eruh'ta büyük bir çatışma da 9 Mayıs günü meydana geldi. Fındık bucağı Akdizin köyü yakınılarında düşmanın birliği saydıkları gücüne rağmen, ARGK birliği muazzam bir çatışma gücü gösterdi. Saatlerce süren çatışmada faşist ordu birliği onlarca öldü ve yaralı verdi. ARGK birliğinin iki değerli savaşçısı da bu çatışmada ölmüştü.

Köy korucularına ve ajan-ihbarcılara karşı eylem dalgası

CİZRE: Cizre şehir merkezinde, Berivan (Binevs AGAL) yoldaşı ih-

tilen eylemde, çete ve kardeşi ağır şekilde yaralandı. Azgın bir şekilde çeteciliği yürüten bu haine karşı gerçekleştirilen eylem, kitleler üzerinde büyük bir etki bıraktı.

İdil'in diğer bir alanındaki Zerk köyünde 15 çete silahsızlandırıldı. Köy korucularını silahsızlandırmaya yönelik olarak gerçekleştirilen eylemler, koruculuk sisteminin dağılmasına ve giderek etkisizleşmesine yol açıyor. İdil'de silahsızlandırılan 15 çetenin silahlarını elkonuldu.

İdil alanında düşmana ajanlık yapan ve çevresinde de ihanete çekmek için çaba sarfeden bir ağa, ARGK'nin bir intikam tırı tarafından ölmeye cezalandırıldı.

SIRNAK: Şehir merkezinde ihbarlık ve koruculuk yapan İsmail Kuran'a karşı gerçekleştirilen eylemde çete son bir kez uyandırarak, ajanlık yapmaktan vazgeçmesi istendi.

Gece saatlerinde İbrahim Kuran'ın evine atılan patlayıcı maddede binada büyük bir hasara yol açarak, hasta çete olmak üzere, tüm ajan ve ihbarcılarda korku ve paniğe yol açtı.

Ekizce köyünde çetecilik yapan bir haine karşı gerçekleştirilen eylemde çete haini hakkettileri ceza verildi. Tüm yanılara karşı çeteciliği sürdüren haine karşı, ulusal kurtuluş mücahedelemize karşı işlediği suçları karşılığın olan cezayı verme eylemi gerçekleştirildi. 26 Nisan günü köy gelen ARGK mangası çeteyi hakkettileri sona uğratarak, eylemini başarıyla tamamladı.

5 Mayıs günü Sarıdallı köyünde, bir köy toplantısı gerçekleştirildi.

tilirdi. Gece köye gelen ARGK birliği, köylülere yönelik propaganda konuşması yaptı. Toplantı neticesinde 1 genci de askere alan gerillalar, kitlelerin coşkulu destekleri arasında eylemlerini sonuçlandırdılar.

KÜRKUCA: Pınyanış-Sevê münkasında gerçekleştirilen baskında çeteler teslim alınarak sorguya çekildi. Suçu daha önceden de tespit edilmiş olan bir azgın çetenin yapılan sorguda da suçunun sabit görülmesi üzerine, cezalandırılmasına karar verildi. Bu çetenin dışında kalan diğer çetelerin bir daha ulusal kurtuluş mücahedelemize dair söz veremeleri üzerine, silahsızlandırılarak serbest bırakılmaları kararlaştırıldı.

ARGK gerillalarının çetelere karşı gerçekleştirildiği bu eylem Kürkucaya yöresinde halk kitleleri üzerinde büyük bir etki bıraktı. Köy koruculuğunun coşkusu da hızlandı.

ELBİSTAN: Bu alanda 12 Eylül faşist cuntasından bu yana ajanlık yapan İbrahim... adlı hain, ARGK gerillalarının gerçekleştirildiği bir eylem sonucunda ölmeye cezalandırıldı.

12 Eylül faşist cuntası öncesinde ve sonrasında yaptığı ihbarlarla birçok devrimcinin yakalanmasına ve katledilmesine sebebiyet veren bu almanın hakkettileri coşuya çaptırılması, partimiz PKK'nın ihaneti ve ihanetçileri affetmeyeceğinin açık bir kanıtıdır.

Özel savaş yünöneliminin "bitirdik" iddialarına rağmen, 15 Ağustos Atılımından bu yana ilk kez Elbistan'da da ajan ihbarcılara karşı eylem gerçekleştirilmesi, ulusal kurtuluş mücahedelemizin ülkemizin her alanında isyan ateşini tutuşturduğunu açık gösteresidir.

BEYTÜŞEBAP: Aylalık köyüne baskın düzenleyen ARGK mangası, köy muhtarı ile diğer iki almanın evine yönelik olarak eylem gerçekleştirildi.

3 almanın evlerine atılan bombalar sonucu, binalar tahrip olurken, çıkan yangın sonucu da evler tamamen kullanılmaz hale getirildi.

BeYTÜŞEBAP'ta yerleşik bulunan Jirki aşırının reislerinden olan Tahir Adıyaman'ın çetelerine karşı eylem gerçekleştirildi.

1 ARGK gerilla müfrezasının gerçekleştirildiği eylemde, İbrahim Adıyaman adlı çete ölmeye cezalandırılarak, binlerce altı çok sayıda küçük baş hayvan da telef edildi.

Yörede düşmanın işbirliğini önemli oranda glistiren ve çeteciliğin gelişmesine büyük roldü olan Tahir Adıyaman'a karşı gerçekleştirilen bu eylem yörede büyük bir etki bıraktı.

OVACIK: Bu alanda faşist Türk devletine verdikleri bilgilerle ulusal kurtuluş mücahedelemize zarar veren iki hainin cezalandırılması amacıyla gerçekleştirilen eylem yörede büyük bir etki yarattı.

iki hainin evine yönelik olarak gerçekleştirilen eylemde, evleri yakılarak, bir daha ajanlık yapmalarını için ikaz edildi. Eylem, yörede ihanete aman tanınamayacağını göstermesi bakımından halkta güvene yol açtı.

Köy korucuları silah bırakıyor

Ulusal kurtuluş mücahedelemize karşı ciddi bir tehlike olarak örgüt-

lendirilmeye çalışan köy koruculuğuna yönelik gerçekleştirilen eylemler, köy koruculuğu sisteminin de büyük oranda darbe almasını birlikte getirdi. 1987 ve '88 yıllarında köy koruculuğuna karşı geliştirilen eylemler, bu sistemin çöküşünü hızlandırdı. Özel yönetim, gönüllü korucu bulamazken, ancak zorla köylülere silah vererek bu sistemi ayakta tutmaya çalıştı.

1989 bahar atılımıyla birlikte köy koruculuğuna karşı geliştirilen eylemler, var olan çöküşü daha da hızlandırarak, bu sistemi tamamen işlemez bir noktaya getirdi. Yaygın olarak gerçekleştirilen eylemler ve propaganda çalışmaları sonucu köy korucuları büyük sayılarda silah bırakmaya başladı.

Uludere'nin Uzungeçit köyünde kendilerine zorla silah verilmiş 50 korucu Nisan ayı sonunda toplu olarak silah bıraktı. 50 korucunun silah bırakması, özel yönetimin "Kürd Kürde kıldırtma" politikasının da iflasına hız kazandırdı.

Bunun dışında Başkale ve Hakkarî yöresinde de gerçekleştirdiğimiz günlerde 70'e yakın köy korucusu toplu olarak silah bıraktı. Hakkarî ve Başkale'de kalabalık sayıda bir korucu grubunun silah bırakması, köy korucu sisteminin karşı verilen mücadelemizin başarılı olduğunu göstermektedir. Özel savaşın son derece

baskın eylemi gerçekleştirdi. Baskında 7 sömürgeci asker öldürülürken, 10'u da ağır yaralandı.

Uludere'de mayın patladı

Uludere'nin Ortağ köyü yoluna düşen mayına sömürgeci ordunun bir kolu çarptı. Mayının patlaması sonucu düşman araçlarında büyük hasar meydana gelirken, çok sayıda asker de öldü veya yaralandı.

Kürdistan gençleri ARGK saflarına akmaya ediyor

Nisan ayı sonlarında ve Mayıs ayının ilk üç haftasında Silopi, Şırnak, Uludere, Pervari ve Cizre bölgelerinden 75 genç ARGK saflarına katıldı. Ülkemizin diğer alanlarında da gençlerin ulusal kurtuluş saflarına katılımı devam ediyor.

Nisan sonu ve Mayıs ayının ilk günlerinde Silopi mekezinin 3, Uludere-Inçiler den 3, Bağdibi'den 5, Bal'den 2, merkezden 6, Şırnak Güneç'den 2, Dereler'den 3 ve Cizre-Serap'tan 7 savaşçı ARGK saflarına katıldı.

Daha sonraki günlerde de katılımlar devam etti. Şırnak merkezden 10, Sandallı köyünden 1 genç

BAYRAMPAŞA CEZAEVİ'NE FAŞİST SALDIRI

Tutuklu anaları: cezaevi pırmaklıklarına hücum ederek içeri girmeye çalışırken...

Başkara 1. sayfa

Oltan Sungurlu ve Cezaevi idaresi bu yönlü demerler vererek saldırıyı meşru göstermeye çalıştılar.

Sözkonusu saldırı panzer ve iftayarın desteğinde, yüzlerce Fekî kuvvet ve gardiyanlarla gerçekleştirildi. Bir kısım Çevik Kuvvet elemanı dışarda cezaevini kordana alırken, diğer bir kısım tarafından ise, B-3, B-4, C-2, C-3 ve C-18 koğuşlarına kesici ve öldürücü maddeler atıldı, ardından da iftayarlar tarafından devrimci tutuklulara tazyikli su sıkılarak saldırı başlatılmıştır. Devrimci tutuklular ise, koğuş kapılarını kilitleyip ranzaları yıgarak bantlarla kurmuşlardır. Ve bu faşist-komplex saldırıya karşı direniş çöpmişdir.

Bayrampaşa'daki saldırı olayında 150'ye yakın devrimci tutuklu ve 50'nin üzerinde de faşist asker ve gardiyanın yaralandığı belirtiliyor. İstanbul'dan aldığımız bir habere göre, PKK Davası tutuklularından Mehmet Eksen, Yalçın Demirkaya

ve adı henüz bilinmeyen başka bir devrimci tutuklu ağır yaralanarak Bayrampaşa Devlet Hastahanesi'ne kaldırılmışlardır. Ayrıca saldırı olayında diğer tutuklu ve hükümlülerin adları ise şunlar olduğu açıklanmıştır.

Namık Kemal Cibaroglu, Hüseyin Kurt, Ersin Tezcanlı, Kazım Şenallioğlu, Muzaffer Kökalan, Mehmet Kılıç, Cemal Yalvaç, Bedri Yağın, Polat Yıldız, İsmail Yaman, İsmail Doğruel, Cemal Rakip, Muhammed Aydın, Ahmet Düz, Orhan Timur, Abdullah Demir, Sanur Kukul, Kadir Efeçli, Erdal Ketener, Mustafa Selçuk, Mustafa Karim Ünzer, Mehmet Önal, Harun Kartal ve Fikret Gülbahar.

Bayrampaşa Cezaevindeki 300 devrimci tutuklu, bu vahşet saldırısını ve gaspedilen haklarını almak için süresiz açlık grevine girerek tüm devrimci, ilerici kamuoyunu ve direniş güçlerini direnişleri desteklemeye çağırıyor.

ALMANYA CEZAEVLERİNDE AÇLIK GREVİ DEVAM EDİYOR

Başkara 1. sayfa

Alman emperyalizminin anti-demokratik ve hukuk dışı uygulamalarına karşı devrimci politikacıların başlattıkları açlık grevi eylemleri sürüyor. 40 gündür açık grevinde bulunan devrimcilerin durumlarının ağırlaştığı bildiriliyor.

Gazetemize ulaştıran haberlerde, durumları ağırlaşan Hasan Hayri Güler ve Selahattin Erdem'in Hastahaneye kaldırıldıkları bildiriliyor. Açlık grevinde bulunan diğer devrimci politikacıların da durumlarının ağırlaştığı söyleniyor. Hastahaneye kaldırılan Hasan Hayri Gülerle Selahattin Erdem'in tıbbi müdahaleyi kabul etmedikleri ve istekleri kabul edilene kadar eylemlerini sürdürmekle kararlı olduklarını açıkladıkları da gelen haberler arasında.

Haklarında toplu dava açılmasına rağmen, ortak savunma hazırlamaları için bir araya gelmeleri, hatta gerekli kitap ve yayınları edinmek için yazarlarınla bile yasaklanan PKK Davası tutukluları, bu insanlık dışı uygulamaları sık sık protesto ederek, mevcut baskı ve hukuk dışı ortamı kabul etmediklerini haykırıyor. Her seferinde söz verilen ama gereklerini yerine getirmeyen Alman emperyalistleri hukuk adına sergiledikleri komediyi içersine düştükleri acizliği kapatmaya çalışıyor.

Hukuk kuralları çerçevesinde bir yargılamayı bile göze almayan Alman emperyalizmi yargılama konumundan yargılanan konumuna düştüğünü çok iyi görüyor. Bunun verdiği korku ve panikle de davayı anti-demokratik ve hukuk dışı uygulamalarla öldür-bittirip, PKK'yi "terör" ilan etmeyi amaçlıyor.

PKK Davası tutukluları olan devrimci politikacıların, Alman emperyalizmini yargılama konumuna her koşul altında uygulamaları kararlılığı, Alman hükümetinin onaylamak istediği bu oyunu da boşa çıkaracak. Şimdiden, Alman emperyalizmi sanık kürsüsüne oturtulmuş, yargı kürsüsünde de halkımızın gülen yüzü vardır.

Kürt politikacıları üzerinde savunma haklarını engellemek için onaylamak istenen oyunlar da boşa çıkmaya mahkumdur. PKK Davası tutuklularının açlık grevi eylemleri yargılama hakkını kullanma gücünü de gösteriyor.

Bütün yurtteshere, devrimcileri ve demokratları, PKK Davası tutuklularının açık grevi eylemleriyle dayanışmaya yükseltmeye çağırıyoruz. Kürdistan emekçilerin yoğun bir eylemlilikte destekledikleri, açık grevle dayanışmaya daha da yükseltmek, hukuka saygılı olmanın da bir gereğidir.

KAMUOYUNA

Bayrampaşa Cezaevi'ndeki olaylar hakkında basında çıkan haberler gerçekten uzaktır.

Bayrampaşa Cezaevinde bulunan siyasi tutuklular türle bahaneyle yukarı cezaevine nakledilmek istendi. Nakli sırasında onlar kişilik arabalara kırk kişi doldurularak, on iki saat süreye aç-susuz ve havasız bekletildi. Cezaevine gönderildiklerinde tek tek hücrelere konuldu ve tüm haklardan yoksun bırakıldı. Temsilci arkadaşlarımızın idare ile görüşme talebine karşılık cezaevi müdürü Hayati ve disiplinliye sorulmuş Birbaş Ferudun tarafından üzerimize askerler saldırdı. Bu saldırı sırasında tazyikli su ile birlikte tahta kalas, coplarla tüm siyasi tutuklular ağır şekilde yaralandı.

Biz B-4 Bloğu'nda bulunan tutuklular, yapılan bu saldırıya karşı kamuoyunu destek olmaya çağırıyor ve haklarımız elde edinceye kadar süresiz açlık grevine başladığımızı duyuruyoruz.

18.5.1989

PKK-TKP(B)-SVP-AÇIL-Devamlı tutuklularına adına Seyyit Rüzgar-Mehmet Çiftçi-Ziya Büyük-Zeynel Abidin Eren-Cemal Yalvaç

Tutuklu ve hükümlü yakınları, Bayrampaşa Cezaevi önüne giderek, olay hakkında bilgi verilememesi protesto ettiler. TAYAD ve İHD ise yaptıkları basın açıklamalarıyla saldırıyı kınadılar.

Devrimci tutuklulara karşı girişilen bu saldırının nedeni netürlün ortaya çıkarılmıştır ve ne de isyandır. Bu saldırıdaki amaç, faşist rejimin kendi çadırsı cezaevi politikasının devrimci tutuklular tarafından boşa çıkarılmasını önlemek istediği itikamidir. Tünel, isyan vb. gerekçeler ileri sürülerek, devrimci tutuklular koşullara itilmek ve ölümlerle tehdit edilerek isteniliyor. Zaten tehlikeli "suçlular" için özel tip bir cezaevini inşa edilmiş projesine başlanmıştır. İşle bu tür saldırı ve komplolar ile, tutuklular üzerinde çeşitli uygulamalarla birlikte sorgunlere meşruluk kazandırılmak ve dolayısıyla devrimci tutukluların da şekilde intikam alınmak istenmektedir.

Nazilli Cezaevi'nde açlık grevi sürüyor

Başkara 1. sayfa

açlık grevi eyleminin istekleri kabul edilene kadar sürdürüleceği açıklanıyor.

Cezaevi yönetimi, açlık grevindeki devrimci tutuklulara sekerle ve tuzlu su vermediği gibi, çeşitli baskı uygulamalarına da başvurarak açlık grevini sonuçlandırmaya çalışıyor. Ayrıca direnişçi tutuklular tek tek hücrelere konmak isteniyor. Ancak, devrimci tutuklular kapılar kilitleyerek bu girişimi engellemeye çalışıyorlar. Diğer taraftan ise cezaevi yönetimi, bunu "isyan" olarak yansıttı tutuklular üzerinde baskı gerekçesi yapıyor.

İnsan Hakları Derneği Ankara Şubesi ve Ankara Tabip Odası, Nazilli'deki açlık grevi ile ilgili açıklamalarda bulunarak, tutuklular üzerinde baskılara dikkat çektiler.

Tüm devrimci, demokratları Nazilli'deki açlık grevine destek vermeye, faşist Türk devletinin çadırsı cezaevi politikasını kamuoyuna duyurarak teşhir etmeye çağırıyoruz.

Batman-Kozluk arasında 1988 yılında gerçekleştirilen yol keeme eylemi

gündüğü bir alan da Dersim'dir. Yaygın tutukluların yanı sıra, sömürgeci ordu birliğine karşı bir saldırı eylemi de gerçekleştirildi. 1 Mayıs'ta düşmanın aldığı tüm tedbirlere rağmen eylemliğin gerçekleştirilmesi, ulusal kurtuluş güçlerimizin birliği bir atılım gösterdiğini kanıt olmaktadır.

Dersim'de faşist düşmanın, özel savaş köyünü geliştirmeye büyük bir caba harcadığı ödenen bir bilinir bir durum. Özellikle de yörenin kendine özgü koşullarına dayanarak, sonuç almak isteyen özel savaş yönetimi, bu alanda saldırılarını da yoğunlaştırdı. Daha çok ajan yayığı örgütleyerek sonuç almaya çalışan özel savaş yönetimi, bunlar vasıtasıyla ARGK birliğinin hareketteğini de engellemeye ynelindi.

Dersim-Çiçekli'de 1 Mayıs kutlaması

1 Mayıs'ta eylemliğin yükseldiği diğer bir alan da Dersim'dir. Yaygın tutukluların yanı sıra, sömürgeci ordu birliğine karşı bir saldırı eylemi de gerçekleştirildi. 1 Mayıs'ta düşmanın aldığı tüm tedbirlere rağmen eylemliğin gerçekleştirilmesi, ulusal kurtuluş güçlerimizin birliği bir atılım gösterdiğini kanıt olmaktadır.

Dersim'de faşist düşmanın, özel savaş köyünü geliştirmeye büyük bir caba harcadığı ödenen bir bilinir bir durum. Özellikle de yörenin kendine özgü koşullarına dayanarak, sonuç almak isteyen özel savaş yönetimi, bu alanda saldırılarını da yoğunlaştırdı. Daha çok ajan yayığı örgütleyerek sonuç almaya çalışan özel savaş yönetimi, bunlar vasıtasıyla ARGK birliğinin hareketteğini de engellemeye ynelindi.

Düşmanın bütün yoğun saldırılarına rağmen, 1 Mayıs günü alınan olağanüstü tedbirler karşın ARGK birliği, Çiçekli karakoluna yönelik

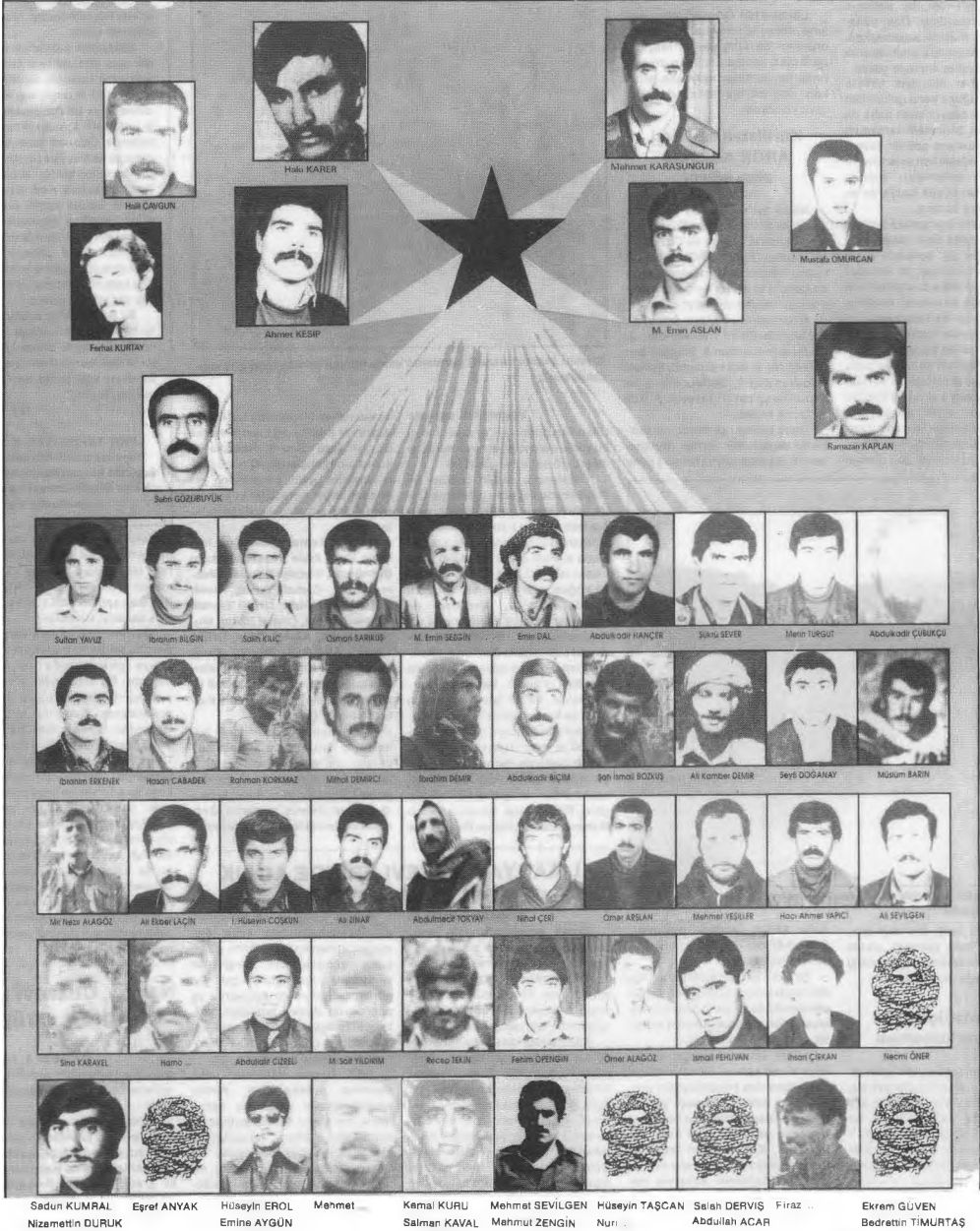
daha ARGK saflarına katılarken, Pervari-Erken'ten de 3 genç ARGK saflarında yer aldı.

Şırnak merkez baskını ve kömür ocaklarına düzenlenen saldırı esnasında da 28 genç ARGK saflarına katılarak, ulusal kurtuluş askerliği görevini yükümlendi.

ARGK saflarına yaygın bir şekilde süren katilim, ulusal kurtuluş mücadelemizin kitleselleştiğini göstermekle birlikte, savaşçı yönünün de geliştiğini bir kanıt olmaktadır. Kürt gençleri mücadelemizin gelişmesine paralel olarak, gerilla birliklerinin saflarına her gün artan sayıda katılmaktadırlar. Bu katılma oranında katılmaktadırlar. Bu katılma oranında katılmaktadırlar. Bu katılma oranında katılmaktadırlar.

Özel savaş yönetiminin halk kurtuluş ordumuzu kitleselleştirmek için yürüttüğü bütün vahşet ve işkence uygulamalarına rağmen kitlelerin desteği alınmamış, daha da artmıştır. Bunun yanı sıra Kürt gençlerinin ARGK saflarına katılması da önemli bir sayısal artış göstermiştir. Bu, halk ordumuzun kitlesel karaktere daha fazla büründüğünün de bir işaretidir. Birliklerimizden sayısal artış faşist düşmana karşı yürütülen savaşın daha da yaygınlaşacağını bir işaretidir.

MAYIS ŞEHİTLERİMİZİN KIZIL KAN DENİZİNİN UFKUNDAN

İşyana çağırdı
bir gün
toprak.
Haykardı dağlar etimlerini.
Gök dile getirdi
dileklerini.
Onlar da utanç duyarmış
bizden.
Toprak
yelinizliğine ağlarmış
kucaklanmayışına
işyana çağırdı
bir gün
toprak.
Ayaklandı mezar taşları.
Dilendi kuşlar,

şöylediler
en güzel türkülerini.
Ehlerimiz
amaksız kanatlandı.
birbirine.
Çarpış yürükler,
cervap verdi
çağırışına toprağın.
Bile yünleştirdi
bir hançere gibi.
Sık yurnuğunu
bir belhaz gibi.
Yur ayaklarını
hissatın toprak.
Sar kollarını
giderisin haşretini.

Aç
parı parı oştan
bir güneş gibi.
Biz de
bilirtiz sevgiyi.
Biz de
taşınır umudu.
Biz de
yaralız en güzeli.
Kimliğim
alinde şimşek.
Sımsıcak namıdır,
ölümü öldürüyor
silehlerimiz.
Sedese
bebelerine değil,

Kemal KURU
Salman KAVAY
Mehmet SEVİNGEN
Mehmut ZENGİN

Hüseyin TAŞÇAN
Nuri
Saliha DERİVİŞ
Abdullah ACAR
Fıraz
Bedrettin TIMURTAŞ

şu mezar taşlarına da
gerek bir kilit.
Kır önce,
kır ölümü simgeleyen
her payı.
Yık önce,
yık önce,
ve ağıdı andırtıran
şu taşların tarihli.
Sevgiler yarım
umudu büyük
yaparsın toprak,
Nittimesin hayal.
Sözünü bile eime
kann.
Varsın alkan

derelerden kurumasın,
çağların yeter.
Kapatma simai
gözlerini ölümler bile,
doymadılar henüz
yaşadıkları
cümle toprağın.
Söyleyin kuşlar
söyleyin
en güzel türkülerinizi.
Esin rügarlar
sala
götürün,
yayın dünyalara
müjdesini.
Bir halk uyandı

BAĞIMSIZ VE ÖZGÜR BİR KÜRDİSTAN DOĞACAKTIR

Mayıs ayı, dünya proletaryasının ve dünya halklarının bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesinde çok önemli bir aydır. Onun bu özelliği, işçi sınıfı ve halklar arası dayanışmanın gelecekte gerçekleşmesinde gelmektedir. Açık ki, Mayıs ayına tekabül eden tarihsel olayların sonucu gelecekte uluslararası sosyalizmin derinliklerinde kan ve mücadele yatmaktadır.

1800'ü yılların sonlarında Şikago'da Amerikalı işçiler, "8 saatlik işgünü" şiarıyla başlatıkları büyük ve yaygın grevler ve eylemleri Amerikan tekelci burjuvazisine korku salıyordu. Bu büyük dev uyanış göstermekle geçilmeyen tekelci burjuvazi hemen harekete geçmekte. Nitekim bu dev uyanışın verdiği korku, onu işçi sınıfına karşı şiddet uygulamalarına yöneltti. Ve kendi polisi eliyle gerçekleştirdiği bir komploya geçerek yapıp, 4 işçi önderini ölüme tutukladı, sonra da bu dev uyanışı susturacakları sanarak idam sehpalarında salınladı. Gerçekleştirdiği emperyalist emelleri peşinde olan Yanke tekelci burjuvazisi amacına ulaşamadığı gibi, uluslararası enternasyonalizmin de tohumlarını ekekti. O günden bu yana bu tohumlar yeşerecekti filizlendi ve boy attı.

İdam sehpasına kahramanlıkla yürüyen işçi önderlerinden **Albert Parsons**, idam mahkumuluğu günlerinde çocuklarına gönderdiği bir mektubunda, "**Savdıklarımız için yaşamakla gösteririz sevgimizi, ve gerçekliğinde savdıklarımız için ölmekle de gösteririz sevgimizi**" diyor. "Öyle bir gün gelecek ki, bizim suskunluğumuz, sizin bugün **lpa** çektiğiniz seslerden daha güçlü olacaktır." Bu sözleri de diğer bir işçi önderi olan **August Spies**, idam sehpasına çıkarken emperyalist celtillerinin suratına haykırıyordu.

Halkların bağımsızlık ve özgürlük mücadelelerinin tarihleri incelendiğinde, bu iki işçi önderinin mesajlarının gerçeklik bulduğu görülmektedir.

1800'lerden bu yana nesilden nesile ulaşarak yankısını bulan bu mesajlar, Kürdistan sahasında, hem de güçlü şekilde temsili bulacaktır. Mayısta gelecekte uluslararası sosyalizmin temelinde kan ve mücadelelerin yattığını belirtmiş, Kürdistan'da PKK önderliğinde gelişmekte olan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde, Mayıs ayı, **Şehitler Ayı** olarak anılmaya hak kazanmıştır. Mayıs ayında, şehitlerimiz kanlarının oluştuğu kan denizini ufkunda zafer görürüz.

Mayıs ayı, Türkiye halkının, **Deniz GEZMİŞ, Yusuf ASLAN, Hüseyin İnan, İbrahim KAYPAKKA** ve **Sinan CEMGİL** gibi önderlerinin de ölümsüzlüğüdür bir aydır.

Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin başlangıç yıllarında, 18 Mayıs 1977'de **Haki KARER** yoldaş, sömürgeci Türk rejiminin oluşturduğu ajan bir örgütlenme olan "Sterka Sor" tara-

findan katledildi. Bu bağımsızlık yolunda, Mayıs ayında ilk dökülen kan oluyordu. Aynı şekilde **Haki** yoldaşın ölümsüzlüğü olayı, henüz başlangıcında olan bağımsızlık yolundaki yürüyüşün kararını keskinleştiriyor ve bu tarihsel yürüyüşü dönümler kılıyordu. Bir yıl sonra, 19 Mayıs 1978'de, **Haki** yoldaşın ölüm yıldönümü nedeniyle yapılan afişleme eyleminde, bu kez Kürt feodal-komprador celtelerine **Hali ÇAVGUN** yoldaş katlediliyordu. Sömürgeci Türk rejimi ve onun gönlülü işbirlikçi usakları olan feodal Kürt egemenleri, gün yüzüne henüz çıkmış bağımsızlık umudunu filizlenmeden imha etmeye yöneliyorlardı. Bağımsızlık mücadelesini başlatan genç Kürdistanlı önderler, Mayıs ayında, bu saldırılara karşı direniş geliştirme kararlılığı ulaşıyorlardı. Ve bu kararlılığın zirvesini, 27 Kasım 1978'de PKK'nin kuruluşu oluşturmaktaydı.

Bir dönem sonra, Kürdistan ve Türkiye'de gelişen devrimci ve toplumsal muhalefet karşısında çözümsüz kalan sömürgeci rejim, orduyu yönetime geçirmekle çare arıyordu. Yıl 12 Eylül 1980. Askeri faşist yönetim estirdiği "Törle" "Misak-ı Milli" sınırlarında karanlık yılları başlatarak, toplum üzerine baskı ortamları egmen kılıyor ve onun devrimci öncülerine şiddet temeline acımasızca yöneliyordu. Devrimcileri tika-basa doldurduğu cezaevlerinde ise işkencenin her türlüünü uygulayarak, devrimci hareketleri buradan yok etme planını önüne koyacaktı.

Partimiz, bu askeri-faşist darbenin öngündünde Ortadoğu sahasına taktiksel olarak geriye çekilmişti. Ancak askeri-faşist yönetim, PKK'yı cezaevlerinde tutarak için var gücüyle PKK'lı savaş esirlerine acımasızca yönelmekteydi.

Bu nedenle, PKK'nin cezaevlerinde temsil edilmesi büyük önem taşıyordu. PKK'lı savaş esirleri bunun bilincinde olarak, PKK üzerinde oynanan, O'nu bitirmeye yönelik oyunların boş çıkarmak için arayışlar karşısına girerek, teslimiyet ve ihanet ortamını yitirerek direniş yolunu arıyorlardı. Çünkü direniş, mevcut karanlık ortamda yaşamak ve kazanmaktır; PKK'ye yönelik imha oyunlarının boş çıkarması da direniş mümkün olabilecekti. **Mazlum DOĞAN** yoldaş, 21 Mart 1982'de bedeni feda ederek direniş yolunu açıyordu. Bir ay aşkın süre sonra ise 17 Mayıs 1982'de **Dörtler (Ferhat KURTAY, Eref ANAYAK, Mahmut ZENGİN, Necmi ÖNER)** eylemi direniş ateşini ateşlendirecekti. Tarihte önder rastlanan bir fedakarlık bu eylemi örgütleyenlerden **Ferhat KURTAY**, arkadaşlarıyla birlikte alevler içinde yanıyor, diğer yoldaşlarına, "**Direnliş ateşini söndürmeyin, alevlendirin**" diyecekti; bundan böyle direnişin sürekli kılınması için.

PKK militanı **Abdulkadir ÇUBUKÇU** yoldaş ise, 2 Mayıs 1981'de Arnun Kalesinde Filistinli savaşçılarla İsrail siyonizmine karşı omuz omuza savaşırken şehit düşüyordu enternasyonalizmin uğrunda. O, enternasyonalizm geleneğini, Kürdistan'dan kan vererek güç katıyordu.

Partimizin yurtdışında hazırlıklarını tamamlayıp, ülkeye dönüşü başlatıldığı bir dönemde, hakimizin birliğini gerçekleştirmeye çabalarını da yürütüyordu. Güney Kürdistan'da I-KDP ve YNK-İKP arasında çatışmaları sona erdirmek için girişimlerde bulunur. 2 Mayıs

1983 günü PKK-MK Üyesi **Mehmet KARASUNGUR** yoldaş, çatışmaların sonuçlandırılması için I-KDP karargahında görüşmelerde bulunuyorken, YNK-İKP saldırısı sonucu **İbrahim BİLGIN** yoldaşla birlikte şehit düşer. **Mehmet KARASUNGUR** yoldaş, 2 Mayıs'ta, halk birliğimizesalıkları kurşunlara hedef olurken bile son nefesine kadar birlik çağrılarını haykırıyordu.

1 Mayıs 1985 tarihinde **Ramazan KAPLAN** ve **Abdulkadir BİÇİM** yoldaşlar, bir çatışmada ağır yaralı olarak Türk ordu birliklerinde ele geçiriliyorlar ve daha sonra işkence merkezlerinde konuşturulmadıkları için, uluslararası alanda anımlı birlik, dayanışma ve mücadele olan bu günde katlediliyorlardı. Aynı şekilde bu yılın Mayıs ayında, Bozova direnişleriyle **Sabri KÖZÜBÜZÜK, A. Kamber DEMİR, Mehmet YEŞİLİLER, Hacı Ahmet YAPICI** ve **İmam Hüseyin ÇOŞKUN** yoldaşlar, faşist Türk devletinin yürüttüğü kuyduğu "Pismanlık Yasası"na büyük darbe vuruyorlardı; 21 Mayıs'ta büyük bir kahramanlık örneği sergileyerek, "Teslim ol" çağrılarında direniş karşılık vererek öldürüldü.

Yine Kürdistan halkının genç bir savaşçısı olan **Salman KAVAY** yoldaş da, 1986'nın 1 Mayıs'ında şehit düşüyordu.

22 Mayıs 1986 günü, Çıray Dağı'nda Partimizin militanları ile sömürgeci ordu birlikleri arasında çıkan çatışma saatlerce sürer. Bu eylem, sömürgecilerin, 28 Mart 1986 günü **Mahsum KORKMAZ** yoldaşın şehit edilmesiyle Bahar Atılımının önüne geçebileceği umutlarını boş çıkaracaktır. Aynı şekilde düşman birliklerine onlara karşı verilirler **Mahsum KORKMAZ** yoldaşın intikamı da alınıyordu. Ve bu çatışmada Partimizin militanlarından **Abdulkadir HANÇER, Ekrem GÜVEN, Ali ZİNNAR** ve **Abdullah AÇAR** yoldaşlar şehit düşerek, bu yolda da Mayıs'a kızılık katılacaklardı.

Kürdistan direniş tarihine, 25 Mayıs 1987 günü yeni bir kahramanlık sayfası eklenecekti. 12 Eylül askeri-faşist rejiminin, Kürdistan'da özellikle yeni dönem silahlı mücadelesine kapalı tutmaya çalıştığı alanlardan biri de Adıyaman'dı; **Mustafa ÖMÜRCAN** yoldaş bir grup yoldaşıyla birlikte, başta Adıyaman ve Maraş olmak üzere, diğer çevre alanlarına yönelir. Bu ARG grubunun bölgeye ulaşmasıyla birlikte, yöre halkında sevinç ve umut, düşman güçlerinde ise büyük panik ve korku geliyordu. Düşman var gücüyle PKK militanlarına yönelir, ve çıkan çatışmada büyük bir direniş düşmana ağır darbe vurulur. Bu kahramanca direnişte **Mustafa ÖMÜRCAN** ve birlikte şehit düşen **İbrahim DEMİR, A. Rahman KORKMAZ, Mihai DEMİRCİ** ve **Firaz** yoldaşların kahramanlık anısı, yöre insanlarında güçlü bir güven ve etki yaratarak düşman bölgede geliştirdiği pasifikasyonu parçalayacaktır.

Sömürgeci Türk devleti, 1987 yılını, ulusal kurtuluş mücadelesinden aldığı büyük darbelerle kaybettirildiğini dolay, tüm gücüyle 1988'a hazırladı. Hiçbir dönemde olmadığı kadar yoğun önlemler geliştirdi. Her ne pahasına olursa olsun, Partimizin boyutlandırdığı savaşa karşı sonuç almaktı! Türk ordu birlikleriyle, biri Benevok'ta PKK-MK Üyesi **Ahmet KESİP**, diğeri ise Derik'te PKK-MK Üyesi **M. Emin ASLAN** yoldaşlar komutasında, Mayıs ayında iki

büyük çatışma yaşandı. Her iki çatışmada da göğüs göğüse saatlerce süren bir direnişlik örneği sergilendi! 1 Nisan Bagok muharebesinden sonra, bu iki büyük çatışmayla da, TC beklentilerinin hayal dışında kanlılanıyordu. 1988 yılında da PKK'nin zarar hafesine yazılması için, Benevok'ta **Ahmet KESİP**, **Osman SARIKUŞ**, **Sultan YAVUZ**, **İhsan ÇIRKAN**, **A. Ekber LAÇIN**, **M. Nezir ALAGÖZ**, **Ömer ALAGÖZ**, **Fehim ÖPENGİN** ve **Salah DERSİP**, Derik'te ise **M. Emin ASLAN**, **Nihat ÇERİ**, **Abdülmeccit TOKYAY** vd. iki yoldaşların ölümüne üzerine kahramanca yürüyeceklerdi.

Görüldüğü gibi, ulusal direniş tarihimizde her yılın Mayıs ayında önemli büyük olan gelişmeler yaşanmıştır. Her yılın Mayıs ayında şehit düşen çok sayıdaki yoldaşımız da; Mayıs kızılığında kanını katmış ve onun enternasyonalist geleneğini daha da güçlendirenlerdir. Böylece de kan denizinin ufkunda doğacak zaferi daha da belirginleştirmiştir Mayıs şehitlerimiz.

Uluslararası atanda enternasyonalist dayanışmanın boy verip irileneksellediği **Mayıs ayı şehitlerimiz** Topraklarına döktüğümüz kız kanları Kürdistan'da da enternasyonalizm cephesi yaratmıştır; ufkundan zaferin doğacağı kan denizine bağımsızlık ve özgürlük imrânını aktınır. Böyle bir inanç, azim ve büyük fedakarlık ölümüne üzerine yürütüldü ve onun Kürdistan halkı üzerindeki dil top raklarını şiddetli bir kasırga gibi dörtürür ya savurarak güc ettiniz. Bağımsız ve özgür Kürdistan idealine yürümeye bizlere güç, cesaret ve azim vererek kahramanlığı öğrettiniz. Bu yolu sürekli aydınlatan ve sönmeyen bir meşale oldunuz. Sizleri büyük ölümsüzlüğe yükselten kutsal değerleriniz temelinde çağk yalamak için hiçbir koşunda hiçbir güç ve zorluğu boyun eğmeden direniş ve isyan bayrağını yükselterek, temsilciniz Genel Sekreter **Abdullah ÖCALAN** yoldaş ve eseriniz PKK ile yürüyeceğimizi, kanınız bağışlın bir gereği olarak kabul edeceğimizi bir kez daha söz veriyordunuz...

Türkiye halkının direniş önderlerini ölümsüzlüklerinin yıldönümünde anıyoruz

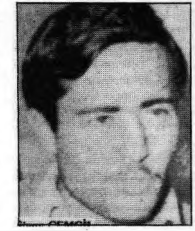
Deniz GEZMİŞ

İbrahim KAYPAKKA

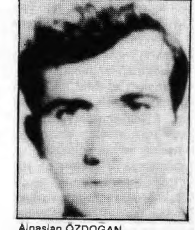
Hüseyin İNAN

Sinan CEMGİL

Yusuf ASLAN

Aipsan ÖZDOĞAN

Kadir MANGA

Hüseyin CEVAHİR

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ, FEDERAL ALMAN DEVLETİNİN SALDIRILARI VE PKK DAVASI

TÜRKİYE VE ALMANYA ARASINDAKİ İLİŞKİLERİN BUGÜNKÜ DÜZEYİ

Almanya ve Türkiye arasında yoğunlaşan ekonomik ilişkilerle ilgili olarak, askeri, siyasi, diplomatik ve kültürel alanlarda da ilişkilerin yoğunlaştığını görmekteyiz. Günümüzde Almanya ve Türkiye arasındaki ilişkilerle baktığımızda bu yoğunlaşmanın büyük boyutlara ulaştığı görülmektedir.

Ekonomik ilişkiler günümüze doğru nasıl yoğunlaşıp, gelişmişse; askeri ilişkiler de benzer bir gelişme göstererek günümüzde en üst boyutlara ulaşmıştır. Alman egemenlerinin 100 yıl sonra yeniden Türk egemenleriyle ilişkileri bu cerecade gelişmelerinin temelinde yatan nedendir. Almanya'nın "Doğuya Açılım" politikası; yeniden canlandırma isteğinden kaynaklanmaktadır. Almanya Doğu'ya bir sıçrama yapabilmek için Türkiye'ye ayağını basmak istiyor. Bu amaçla Türkiye'ye yönelik olarak artan ekonomik yatırımlara girişmeye başladı. Son 4 yıl içerisinde, Almanya'nın Türkiye'deki yatırımlarının sayısında büyük bir artış meydana geldi. Bu artış, öyle karlılığı ilişkilerin yoğunlaşması temeline olmuyup, tek yanlı olarak Almanya'nın girişimlerinin büyük miktarda yükselmesi temelinde olmaktadır.

Son yıllar içerisinde, Alman firmalarının Türkiye'deki yatırımları'nı hızından hiçbir şey kaybetmede devam etti. Bunun bir sonucu olarak da Almanya, İstanbul'da Alman Sanay Ürünleri Fuarı açmaya karar verdi. Böyle bir fuarın açılması bile, ilişkilerin varlığı düzeyine ne kadar ilerli olduğunu göstermeye yetmektedir.

Alman tekellerinin Türkiye'de yoğunlaşması yatırımlarının, sadece ekonomik girişimleri sınırlı kalmayacağı açık olan bir durumdur. Almanya'nın Türkiye'deki sömürü kaynaklarının güvenciliğini sağlamak için, askeri, diplomatik, siyasi ve kültürel alanda da girişimlerde bulunması emperyalizmin sömürgeçlik siyasetinin bir gereğidir. Yine, Almanya'nın sömürgecilik politikasından da çok iyi bildiğimiz gibi, "Prusyalı subay ile Prusyalı tüccar, sanayici" hep birbirini izlemiştir. Birinin girdiği yere diğeri de girmiştir. Hatırlanacak gibi, Osmanlı İmparatorluğu'na önce Prusyalı ambulatoriyaları, peşinden Alman silah tükelleri, bankaları ve diğer kuruluşları gelmiştir. Bu yöntem, Alman emperyalizminin yeni sömürge alanları ile geçirmeye izlediği yöntem olmuştur.

Günümüzde de benzer bir yönelimi görülmektedir. Alman tekellerinin Türkiye'deki yatırımlarını artırmak, Alman askeri girişimlerinin sayısında da artış meydana gelmektedir. Bu ilişkiler diğer alanlarda da kendilerini göstermektedir. Almanya'nın Türkiye'nin en büyük ihracat ve ithalat ilişkisinin olduğu ülke olması Almanya'nın her alanda Türkiye'nin en büyük destekçisi haline getirmiştir. Denilebilir ki, Alman emperyalistleri bugün faşist Türk devletini "kraldan daha çok kralın" bir yaklaşımla desteklemekte, ayakta kalabilmesi için çaba sarfetmektedir.

Almanya, Türkiye'ye yoğunlaşan ekonomik, siyasi, askeri ve diğer ilişkilerinin yanı sıra, NATO içleri

sindeki işbölümü gereğince de Türkiye'ye ilgili masanın başına getirmiştir. NATO Genel Komutan Yardımcısı olan Alman General Gerhard Schmuck bir açıklamasında, Almanya'nın üstlendiği bu görevi şöyle dile getirmiştir: "1979 ilkbaharında Bahama adalarında Başkan (Helmut Schmidt-SPD) ile görüşen Başkan Carter, kendisinden 'Türkiye'ye yardım konusunda önder rolü Almanya'nın alınmasını istemiştir.' Yapılan işbölümü gereği olarak da, Almanya NATO içerisinde Türkiye'ye masanın şeffaflığı getirildi. Aradan geçen süreçte, Almanya'nın üstlendiği bu role uygun olarak Türkiye'ye yardımlarını artırdığını görmekteyiz.

Günümüzde Türk-Alman ilişkilerinin varlığı düzeyde baktığımızda görüldüğü üzere, 1. Dünya Savaşı'ndan önceki ilişkilerden çok daha ileri bir düzeye yükselmiştir. Almanya emperyalizmi, tarihî tecrübelerinden de ders alarak, Türk faşist cuntasına büyük bir desteğin sahibi olarak, günümüzde de ortaya çıkmıştır. Almanya emperyalizmi, 12 Eylül askeri faşist darbelerinin gerçekleşmesinde ardından Türkiye'ye yönelik girişimlerini büyük oranda artırdı.

1980'den itibaren Almanya'dan Türkiye'ye yönelik olarak askeri yardım akıma başladı. Hamburg Limeran'dan "Türkiye'ye yardım" adı altında sürekli bir şekilde askeri malzeme yola çıkarıldı. En az haftada bir kez Türkiye'ye bu tür gemiler gönderildi. Gönderilen malzemeler arasında tank, helikopter vd. askeri malzemeler bulunmaktadır. Bunların yanı sıra, finansmanını Almanya'nın karşıladığı bir dizi savaş gemisi, Hamburg Limeran'dan Türkiye'ye için inşa edildi. Bu savaş gemilerinin %70 finansmanı Alman askeri yardım fondanından karşılanırken, %30'luk bölümüne Deutsche Bank baskınlığı altında ki bir banka konsorsiyumu tarafından üstlenildi.

FAC'in 1980 askeri faşist darbesi sonrasında Türkiye'ye verdiği askeri yardım miktarı yıllık 400 milyon DM'yi buluyor. Uzun vadeli ve düşük bir faizle verilen bu krediler, Türkiye'nin hem ekonomik ve hem de askeri olarak ayakta kalabilmesi için önemli bir destek anlamına gelmektedir. 1982 yılında Almanya Türkiye'ye 100 adet "Starfighter" uçakla 12 Adet helikopter verdi. Geçtiğimiz yıl içerisinde, FAC'in Türkiye'ye verdiği askeri yardım miktarında büyük bir artış meydana geldi. Türkiye'ye 150 Leopard-1 tankı, 8 tank kutarmaya aracının yanı sıra 580 milyon marklık askeri yardım da yapan FAC Türkiye'ye 762 adet modern savaş helikopterinin satışını da planlıyor.

Almanya'nın, bu şekilde yoğun bir askeri yardım gerçekleştirmesi, Türkiye'yle artan ilişkilerini de göstermesi bakımından önemlidir. Almanya, Türkiye'yi muhtemel her türlü gelişmeye karşı ayakta tutmayı amaçlıyor. Lothar Reuhl "Europäische Wehrkunde" (Avrupa Savunma Bilgileri) adlı derginin 2/81 numaralı sayısında, Almanya'nın Türkiye'ye hiçbir alaka caba-larına hangi yönde destek olmasi

gerektiğini şöyle yazıyordu: "Türkiye topraklarını bir bölümünü, örneğin, Kürdistan'ın, Türkiye'den koparmaya yönelik çaba da..., Orta'doğu ve Atlantik Paktı alanları arasında bulunan mevcut gizli Jeopolitik ilişkileri bir kez tartışmaya dönüştürülebilir ve buna denk düşen sonuçlar doğurabilir... İl. Dünya Savaşından bu yana ilk kez Batı Avrupa veya Batı Avrupa devletleri Yakın ve Orta'doğu'da kendi bağımsızlıklarını korumada tekrar potansiyel bir müttefik olarak ve özellikle de yabancı bir tehlikeye veya içerden darbeye karşı da ortaya çıkmaktalar... Stratejik alandaki meydan okuma gözardı edilemez. Dünyanın bilinen en büyük petrol rezervleri politik alanda güncellenen almayan ve sosyal alanda harekelti topraklar olan Körfez bölgesinde bulunmakta ve varlık koşullarında olan petrol ile sermaye akımı devrimci değişimleri tehdit altındadır... Bu görüşe benzer bir görüşü, SPD milliyetçileri ve NATO siyasi komisyonu sözcüsü Peter Cortier de belirtir.

Bu açıklamalar ve değerlendirmelerden de görüldüğü gibi, Almanya NATO için önemli gerekler arıyor. Türkiye'ye yönelik ekonomik, askeri yardımları bölgenin gücüne karşılık, hassaslaşan dengeleri kendi lehine sürdürmek için yoğunlaştırmaktadır. Bu çabalarında Almanya'yı tek başına bile alamamak gerekir. NATO, Almanya'nın bu girişimlerinin planlayıcı ve yönlendiricisidir. Bu nedenle, Alman-Türk ilişkilerini NATO'nun Orta'doğu'daki hesaplarından ayırmak gerekir. Almanya'nın bu ilişkilerde ayrıntı özellikli, Türkiye'ye vasiyetli bölgede daha yakın bir alanda konuşlanmak, geçmişte olduğu gibi bugün de Türkiye'nin kalkınma arkasında bölgeye uzanmak istediği, yine NATO içerisinde Türkiye'ye masasının şeffaflığı üstlenmesidir.

Türkiye'ye FAC arasında 28.09.1987 tarihinde imzalanen 16. Antlaşma gereğince, Almanya her 18 ayda bir Türkiye'ye 130 milyon marklık askeri yardım yapacaktır. Bu miktarda, Almanya'nın verdiği diğer yardımları da ekleyince ortaya çıkan miktarın yükselişinin hiç de azımsanmayacak bir boyutta olduğu kendiliğinden anlaşılır.

1985 yılında Almanya bütçesine eklediği özel bir maddeyle Türkiye'ye verdiği yardım miktarında büyük bir artış meydana geldi. Bu artış Türkiye'ye verilen askeri yardım miktarını birkaç kez katladı. 1984 yılında 140 milyon mark civarında planlanan askeri yardım miktarı 274 milyon marka yükseldi. Yine AT'ye Türkiye'nin katılmak koşullarından biri olan "serbest dolaşım" hakkında Türkiye'nin vazgeçilmesi karşılığında Almanya, 600 milyon mark vermesi taahhüt etti. Yapılan görüşmeler sonucu, faşist Türk cuntası Avrupa'daki işçilerin "serbest dolaşım" hakkından vazgeçerek, Almanya'nın taahhüt ettiği yardım miktarını aldı.

FAC bunun dışında, Türkiye'de ve Kürdistan'da askeri amaçlı yapı yapım çalışmalarına da hızlandırdı. Almanya, bu yönlü çalışmalarına 1984 yılı sonu ile birlikte hız verdi. 1984 yılı 15 Ağustos'un Kürdistan'da silahlî direniş mücadelesinin yükselmesi karşısında Almanya'nın askeri amaçlı yapı yapımına ağırlık vermesinin nedenleri anlaşılır. FAC, milyonlarca markı, yeni demiryolu yapımı, ka-

rayolu inşaat ve ordunun iletişim sisteminin düzenlemesi için bu tarihten itibaren Türkiye'ye aktırmaya başladı.

Demiryolu ağının geliştirilmesi için, silah ilaceti yapan Krauss-Maffel, Siemens ve BRC firmaları; iletişim sisteminin modernizasyonu için de Siemens firması çalışmalara katıldılar. Bunun dışında Alman çelik endüstrisinin devli olan Krupp, Türkiye'nin Arifiye minkasında ayda 30 savaş tankının tamir edilebileceği, Avrupa'nın en modern tank-tamir atölyesini kurdu. 1984 yılında aynı bölgede tank paletlerini üreten bir fabrika işletmeye açıldı. Ayrıca Kayseri ve Kırıkkale'de de askeri amaçlı yeni yatırımlar yapıldı. Kayseri'de peraneler için açılan motor revizyon fabrikası yeniden revize edilerek, genişletildi. Kırıkkale'de Leopard-1 tankları için top üreten fabrika kuruldu. Bütün bu yatırımlar, FAC'in büyük katkılarla gerçekleştirildi. Bunun dışında Mercedes firması, Niğde'deki tesislerini genişleterek, yeni motor üretime geçti. Bu gelişme sonu sermayesini iki katına, (16 milyar dolar 32 milyar) çıkaran Mercedes firması, yatırımların çapını genişletti. Bunların dışında, Krauss-Maffel firması Türk Erçan Holding'e, pazar fabrikasının kurulumu üzere de anlaşmaya vardı.

Askeri alanda yoğunlaşan bu ilişkiler, günümüzde doğru artan bir hızla devam etti. Almanya emperyalizmi, faşist Türk cuntasına büyük desteği, askeri amaçlı yatırımları daha da önemli boyutlara ulaştırdı. Serxwebûn'un Nisan 1988 (76) sayısında yayınlanan Dieter Falk imzalı yazıda bu konuda şunlar yazılıyor: "Kasım 1984'de FAC adına Federal Meclis'in CDU Savunma Komisyonu Çalışma Grubu Başkanı Klaus Francke'nin, eski NATO askeri komisyonu Başkanı emekli General J. Steinhoff'un ve Federal Meclis Dışişleri Komisyonu üyesi SPD milliyetçisi Peter Wurr'un de katıldığı, Türk Endüstri ve Mal Borsası Birliği tarafından organize edilen, bir Alman-Türk savunma semineri yapıldı. Yine, Şubat 1987'de Ankara ve İstanbul'da bir 'Alman High-Technology Semineri' gerçekleştirildi. Askeri darbden sonraki yıllar da, -elde bulunan belgelerden anlaşıldığı üzere- aynı ve polis karakollarındaki bilgisayarlar, 'şüpheli' kişilerle videoda takibi, sendikali kitle gösterilerinin videoya çekimi gibi konularda, Türk polisinin teknolojisine Alman yardımı ile birçok noktada 'Batı standartları' düzeyine getirilmiştir. Nihayet Nisan ayında da Hannover'daki Messe AG (Fuar Anonim Sirkeli) yine silah- ve teknoloji firmalarının ağırlıklı yer aldığı bir Alman Endüstri fuarını Türkiye'de ilk kez kendi hesabına organize etti. Hemen ardından, 28.04. ile 01.05. tarihleri arasında 15 FAC firmasının katıldığı uluslararası IDEA-87 Ordu Fuarı bir 'German Street' pavyonu ile başladı. Türk kurmay subaylarının elit kesisinin yanısıra IDEA-87 fuarının 'özel seminerine' şu konuşmacılar katıldı: Tümgeneral Wolfgang Altenburg, Hamburg'daki HDW firmasının temsilcisi Udo Blohm & Vass firmasının temsilcisi Karl-Otto Sader, AEG adına Dr. Kerl Fischer, Krupp'tan bir temsilci ve Fuar açılışının hemen öncesinde de Federal Almanya Cuhmu-

riyeti Ordu Yayınevi 'Mönch' her üç ayda bir düzenli çıkacak olan 'Savunma ve Havacılık' adlı bir Türk silahlınam dergisinin ilk sayısını yayınladı."

Uzun olarak aktardığımız bu pasajdan da görüleceği gibi, Almanya Türkiye'ye özellikle de askeri alanda büyük bir yatırım atığıyla girmiştir. Alman askeri malzemelerinin Türk ordusunda kullanılması için FAC her türlü yola başvurmuştur. FAC'in askeri yardımlarının, 15 Ağustos 1984 sonrasında büyük bir artış göstermesi, verilen askeri yardımın esas nedenlerinin neler olduğunu da göstermek bakımından oldukça önemlidir. FAC, yardımları, her ne kadar NATO çerçevesinde verdiğini belirtirysa da bu, FAC'in faşist Türk devletinin, Kürdistan'da yürüttüğü savaşta dikektir katılması anlamına gelmektedir. Hatta, Almanya sadece askeri yardımla yetinmeyip, Türkiye'ye daha fazla askeri göndererek de bu katkısını ortaya koyuyor. Türkiye'de yapılan NATO manevralarına, en fazla askeri gönderen ülke Almanya'dır. Almanya'nın son yıllarda fazla sayıda askeri göndermeye başlaması, NATO içerisindeki rolüne de denk düşen bir durumdur. NATO askeri manevralarına Almanya'nın yaptığı askeri katkısının sayı olarak sürekli artış göstermesi, gerektiğinde Almanya'nın askeri gücünde de Türk faşist cuntasının yanında olacağını göstermektedir.

Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine karşı kullanılan köy korucuları ordusu, özel timler ordusu, bu karşı-devrimci birliklerin donatılıp, eğitilmesinde de Almanya önemli bir rol oynamıştır. Köy korucuları "Heckler & Koch" firmasınca üretilen G-3 silahları ile donatılmış, GSG-9 diye bilinen Federal Alman Sınır Koruma birlikleri, oldukça yüksek sayıda özel tim elemanını eğittiler. FAC, operasyonlarda kullanılan maksiadyalı, her birinin değeri 10 bin DM olan 11 Alman polisi köpeğinin de Türkiye'ye gönderdi. Kısaca, FAC faşist Türk cuntasının bütün askeri ihtiyacını karşılar bir düzeye geldi.

FAC'in Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesine karşı, ordusunu modernize etme caba- larını kuşkusuz bunlarla bitmiyor. Bu caba- ları yeni girişimleri de eklen- diğince belirtmek gerekir. Almanya savaş helikopterleri ve pilotuz keşif uçaklarını Türkiye'ye satmak için girişimlerde de bulunuyor. Örneğin, Turgut Özal Almanya ziyaretinde, MBB ve "Dornier" firmalarının tesislerini gezerek, yeni askeri malzeme alımı için girişimlerde bulundu.

"Informations Büro Türkei" nı yayınladığı belgelerden ortaya çıkan diğer bir gerekçe, FAC'in Kürdistan'da uçakların kalıks ve iniş pisti olarak kullanılabilecek, otobahn yapımını da üstlenmesidir. Yayınlanan belgeler bu durum şöyle duyuruluyor: "Diyarbakır ve Gaziantep arasında inşa edilebilecek bir otobahn işi de bir Batı Alman yapı firmasının verilmiştir, zira bilindiği gibi, Alman otobahnları savaş koşullarında en iyi şekilde dayanabilir." Bu yapıla- cak olan otobahnın Frankfurt Havalanından "Startbahn West" (Batı kalıks pisti) ile aynı standartlarda inşa edilmek istenmesi, bu otobay yapımının gerek amacının ne olduğunu da çok açık bir

şekilde ortaya koymaktadırlar. Ergani-Diyarbakır arasındaki otoyol'un da Frankfurt Havalimanındaki pistlerin standartlarıyla inşa edilmesi, FAC'ın bu otoyol yapımından hangi amaçla güttüğünü çok açık bir şekilde göstermektedir.

Benzer otoyol girişiminin parçaları halinde de olsa, Hakkari ve başka mıntıkalarda da inşa edildiği dikkate alındığında, temelde yatan nedenler kentlilerinden anlaşılacaktır. Faşist Türk devleti Ankara-Istanbul gibi büyük şehirler arasında daha otoyol açamamışken, Kürdistan'da her birinin genişliği 100 metre olan bir dizi otoyol inşaatı gerçekleştirilmiştir. Bu otobahnların inşası istihyatçıları karşılamak içinli. Bu pistlere hangi durumlarda gereksinim duyulacaktır? Bir savaş durumunda. NATO ve Türk uçakları bu pistlerden yararlanarak, savasa katılacaklardır. Bu pistler, sadece bir bölgesel savaş durumunda değil, bölgenin çeşitli odaklarındaki savaşlarda da kullanılabilir isteniyor. Kürdistan'da faşist Türk sömürgeçliğine karşı gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine karşı bu pistlerin önemli bir hareket alanı oluşturmaya da açık olan bir durumdur. Son yıllarda bu türden otobahn yapımına hız verilmesinin esas nedeni de, Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesidir.

FAC, NATO manevralarına daha fazla fayda sağlayarak göndermeye başlamışlarıyla birlikte faşist Türk devletine insan gücü olarak da açık bir destek sunmaktadırlar. NATO manevralarının zamanlaması olarak Türkiye'nin Güney Kürdistan'a yönelik operasyonlarına ya da Kürdistan'da yoğunlaştırıldığı açık saldırı ve katliamlara denk düşmesi, böylesi bir desteğin varlığını da göstermektedir. FAC'ın bu manevralara her yıl artan bir şekilde katılması, Alman emperyalizminin faşist Türk devletine sunduğu açık desteğin de bir göstergesidir. Haziran 1987'de yapılan "Aurora-Express" manevralarına 1000 dolayında Alman askeri katıldı. Ayrıca "Jubo-Geschwader 43" adlı hava filosu da Diyarbakır'a aktarıldı.

FAC ile TC arasında askeri alanındaki ortak girişimleri bir diğeri de Konya yöresinde gerçekleştirilmek isteniyor. Konya yöresinde açık uçular, panzer manevraları için üs açma yönünde FAC ile TC arasında halen görüşmeler devam ediyor. Konya'da inşa edilmesi düşünülen üs; Belçika topraklarının 1,5 katı büyüklüğündedir. Bu üste, açık uçularla yapmaya elverişcek donanım, panzer manevraları için sağa ve en az 2000 Alman askeri bulunacaktır. Çok geniş bir alanda inşa edilecek olan bu üsün, kime karşı kullanılacak isteneceği de açık olan bir durumdur. FAC böyle bir üsü inşa etmekle, Kürdistan'a ve Körfez bölgesine müdahalede çok davranabileceği yakın bir alana da konumlanmış oluyor.

Geçtiğimiz yıl ve bu yıl sömürgeci başında sık sık işlenen diğer bir husus da, Almanya'da diğer Alman ortak tugayının oluşturulması cabıdır. Almanya'daki işgillerin askeriğini Türk ordusu içerisinde değil de Alman ordusu içerisinde yapmasını planlayan bu girişim henüz uygulamaya konulmamış olsa da naziz yoklaması şeklinde karşılıklı açıklamalar sürdürülmüyor. Faşist cunta Türkiye ve Kürdistan emekçileri, Avrupa emperyalizmine çok düşük ücretler karşılığında satmakla yetinmiyor, şimdiki Alman ordusuna asker olarak vermiyor. Avrupa'nın diğer ülkelerindeki işçilerin bu ordu içerisinde alınmaması, almıyacağı hususu henüz açıklık kazanma-

makla birlikte, böyle bir planın uygulanmasını, FAC ile TC arasında askeri işbirliği daha da ilerletmeye açık olan bir durumdur.

Günümüzde FAC ile faşist Türk cuntası arasındaki ilişkilerin düzeyine baktığımızda, hemen tüm alanlarda karşılıklı cabaların yoğunluğunu görülmektedir. FAC, faşist Türk devletine her alanda büyük bir destek sunmaktadırlar. Verilen desteğin en büyük bölümü, bugün askeri harcamaları gıtmektedir. Almanya, askeri alanda verdiği büyük desteği, kendi ekonomik girişimlerinin geleceğini korumada kullanılabilecek alanlara yapıyor. Bugün faşist Türk devletinin varlığını tehdit eden bir çok mücadele Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesidir. O halde, Almanya'nın tüm cabası da bu mücadeleden bastırılmasına yönelik olacaktır.

FAC'ın Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine düşmanlığı, TC'ye verdiği ekonomik, siyasi, askeri ve destekle sınırlı değildir. FAC, halkımızın düşmanı Irak faşist rejimine sunduğu büyük ölçeklerdeki askeri yardımları da düşmanlığını sürdürüyor. Irak faşist rejimine büyük miktarda silah satmanın yanı sıra, kimyasal silahları da vererek, halkımızın son 50 yılın en büyük katliamına maruz kalmasına sebebiyet vermiştir. Faşist Saddam rejiminin Halepçe'de kullandığı kimyasal silahların üretilmesinde Alman firmaları büyük bir rol oynamışlardır. Aynı zamanda kimyasal silahların gönderilmesinde Alman devletinin oynadığı rol küçümsenmez.

Irak faşist rejimine kimyasal silahları veren firmaların bazılarının adları şöyledir: WET-Water Engineering Treating-Hamburg, Krauskopf GmbH-Hamburg, Karl Kolb GmbH-Dreieich Buchschloß, Rhein Bayern Fahrzeugbau-Kaufbeuren, Preussag AG-Hannover, Firma Herbigler-Ludwigshafen, Hammer, Quast, Klöckner Industrieanlagen-Duisburg, Deutsche Babcock-Oberhausen, Messerschmidt-Bolkow Blohm-Ottobrunn, Gildemeister Projecta-Bielefeld, Integral Sauer Informatik-Neustadt, Bundesamt für Wirtschaft-Eschborn, Deutsche Bank AG, Deutsche Genossenschaftsbank, Platio, Kühn-Neustadt, Sigma Chemie-Überachting, Mosbach/Lohrbach-Heidelberg, Ruck Spedition-München ve. Bunun bu firmalar, faşist Saddam rejiminin halkımıza karşı kullandığı kimyasal silahların elde edilmesinde katkıda bulunmuş, bizzat silahları üretmişlerdir.

1925 Cenevre konvansiyonuyla kimyasal silahların kullanımı yasaklanmıştır. Faşist Saddam rejimi ve FAC'da bu konvansiyona katılım ve imza atmışlardır. Ancak bu uluslararası sözleşmenin gereklerini yerine getirmeyerek, faşist Saddam rejiminin kimyasal silahları elde etmesine imkan sağlayan FAC en büyük teröristliği de yapmaktadır. Uydurduğu sahte gerekçelere dayanarak, 16 Mart yurtseverleri katliamı gerçekleştirilmiştir. Terörizmle mücadele politikasıyla tutuklanan FAC, ateş yandıran vapıyı büyük teröristliği ile örtbas etmeye çalışıyor. 5 bin insanın ölümlüne, 10 bininin ağır şekilde yaralanmasına katılan FAC, uluslararası hukuk kuralları bir kenara atarak, kendi çıkarları elverişliğinde imzaladığı uluslararası sözleşmeleri uygulamayacağına da gösterdi. Bu nedenle, Almanya'nın saldırılarının gerisinde hukuk kurallarına bağlılık ve saygı yoktur. Eğer gerçekten biraz da olsa insan haklarına değer verseydi, kimyasal silahları kullanacağı gün gibi açık olan faşist Sad-

dam rejimine bu silahları satmazdı. FAC'ın ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik kapsamı saldırıları'nı daha geniş olarak ele alacağız. Burada bir noktaya dikkat çekmek ve FAC'ın Kürdistan üzerindeki hesaplarını açıkça kavuşturmak için bazı hususlara değindik.

12 Eylül faşizminin meşrulaştırma çabasında Almanya'nın rolü

12 Eylül faşist cuntasının iktidara gelmesi ardından, uluslararası kamuoyunda bu faşist rejime karşı büyük bir tepki gelişmeye başladı. Artan tepkiler, 12 Eylül faşist rejiminin uluslararası kamuoyundan daha fazla tezihr olmasını da birlikte getirdi. Faşist rejiminin katliamları, cezalandırma uygulamaları, işkence ve insanlık dışı uygulamaları, tezihrin artmasını yol açtığı gibi, hükümetler düzeyinde tepkilerin gelişmesine de yol açtı. 5 Batı Avrupa ülkesi faşist rejimi uygulamalarından dolayı Uluslararası İnsan Hakları Mahkemesine şikayet ettiler. Fransa, Norveç, Danimarka, Hollanda ve İsveç'in açtığı dava faşist rejimin artan tezihrinin bir

"... FAC ve TC'nin ilişkilerinin bugün geldiği düzeyi ıste budur: Her alanda Alman emperyalizmiyle, faşist rejimin ortak manevra ve saldırılarına girişmesi. Bu nokta, bugün kesinlik derecesinde açıkça çıkmış olan bir husustur. Almanya'nın verdiği büyük miktardaki ekonomik, askeri destekle yetinmeyip, açık saldırılara girişmesi de bu ortaklığı en açık bir şekilde gözler önüne sermektedir..."

Batı Avrupa hükümetlerinin faşist rejime karşı takındıkları bu tavırlarının nedeni, bunların insan haklarına çok saygılı olmalarından kaynaklanıyor. Bu devletler, faşist rejimden daha fazla taviz koymak amacıyla böyle bir yönetime içerisine girdiler. Böylesi bir tavır koymakla hem kendi kamuoyunu idare edecekleri ve hem de faşist rejimin üzerinde bir baskı unsuru olarak bu davayı kullanacaklardır. Nitekim bir süre sonra her 5 Batı Avrupa devleti de İnsan Hakları Mahkemesindeki şikayetlerini derzgeçtiler. Halbuki, faşist rejimin uygulamalarından en ufak bir değişiklik meydana gelmedi. Tam tersine insanlık dışı uygulamaları ve katliamları cezaevlerinde ve dışarıda olduğu gibi; hatta artarak devam etti.

Meydana gelen değişiklik neydi? 15 Ağustos 1984'te Eruh ve Şemdinli başkurlarında birikte PKK silahlı direniş mücadelesini başlatmış, faşist rejimi büyük oranda tehdit eden bir düzeyde gelişmişti. Bunun sonucudur ki, Batı Avrupa devletleri faşist rejimin geleceğini güvenceye almak için tavırlarını yumuşatmaya göstermekle olarak aldıkları sert tutumdan vazgeçmeye başladılar. 5 Batı Avrupa devletinin İnsan Hakları Mahkemesindeki davalarından vazgeçmeleri, faşist rejim meşrulaştırma çabalarının önemli bir parçasıdır. 12 Eylül faşist rejiminin meşrulaştırma çabalarında Almanya'nın rolünü, bu 5 Batı Avrupa ülkesinden daha farklı olduğunu görüyoruz. Almanya diğer konularda olduğu gibi bu konuda da yine en önde TC'nin yardımına koşmaya bilmiştir.

Almanya, ekonomik, askeri ilişkilerinin yoğunlaşmasına paralel olarak, siyasi ve diplomatik alanda da faşist rejimin inşasında yetismeyiş bilmiştir. Batı Avrupa devletlerinin faşist rejime açık desteklerini rağmen, hiçbir devlet ya da hükümet başkanının Türkiye'yi resmen ziyaret etmeye yanaşmadığı bir dönemde, FAC Başbakanı Helmut Kohl ile FAC Cumhurbaşkanı Richard von Weizsäcker Türkiye'ye resmi geziler düzenlediler. FAC Cumhurbaşkanı Richard von Weizsäcker'in Türkiye'yi resmi ziyareti faşist rejimi meşrulaştırma çabalarının önemli bir aşığıdır.

Mayıs 1986'da FAC Cumhurbaşkanı Richard von Weizsäcker'in Ankara'ya yaptığı ziyaret, geliştirilmek istenen bu çabaların önemli bir parçasıdır. Richard von Weizsäcker, Ankara'ya ziyaret etmekle kalmamış, Türkiye'ye desteğin daha da artırılmasını istemiştir. Richard von Weizsäcker, 100 yıl önce Kayser Wilhelm'in oynadığı role benzer bir rolü bugün oynayarak, "hasta adam" faşist Türk cuntasını yeniden kurtarmaya çabalarını öncülük görevini üstlenmiştir. FAC Cumhurbaşkanı ziyaretini I. Wilhelm'den daha geniş bir grupla Ankara ve İstanbul'a yapmış, Osmanlı dönemindeki ilişkileri günümüz koşullarında yeniden canlandırmaya çalışmıştır.

I. Wilhelm, Osmanlı imparatorluğuna yaptığı gezile başlatmış Devriyolunun yapımını imtiyaz hakkını almıştı. Weizsäcker'ın Almanya'nın ekonomik, askeri ve alanlarda büyük imtiyazlar almasını sağladı. Bilindiği gibi, 1984 yılı ile birlikte Almanya'nın Türkiye'deki yatırımları büyük ölçekli artmaya başladı. Bu artışta Weizsäcker'in oynadığı rol küçümsenmez bir önemdedir.

Weizsäcker'in ardından faşist Türk cuntasına verilen destek her alanda artırılarak sürdürülmüştür. İlişkiler öyle bir boyut kazandı ki, bele-diyeler düzeyinde bile ilişki geliştirilmeye başlandı. Sinema, eğitim, spor gibi daha birçok alanda FAC'ın faşist Türk devletine sunduğu destek yoğunlaştı.

FAC Cumhurbaşkanı Richard von Weizsäcker'in Türkiye'ye resmigezi düzenlediği dönemde, Türk ordusu Kürdistan'da büyük bir vahşet uyguluyordu. Weizsäcker, faşist rejimin uyguladığı bu vahşeti görmezden gelerek, TC'ye "demokrasi yönünde önemli adımlar attı", diyerek, açık desteğini ileri sürmüştür. "Ziyaretin Türkiye'deki gelişmeleri takdir ettiğimiz ve desteklediğimizi belirtmek amacıyla döndükür" diyerek, faşizmin yanında olduğunu da ilan etmekte kapınmış. Almanya'nın en büyük gazetelerinden biri olan Süddeutsche Zeitung, Weizsäcker'in gezisini, "Bizzat kendi varlığı ile faşist cunta moral vermesi hedefledi" şeklinde yorumladı.

12 Eylül faşizminin bütün dünyada lanete alındığı bir dönemde FAC Cumhurbaşkanı'nın, Türkiye'deki gelişmelerin "yanında ve destekleyiciliği" olması, Alman emperyalizminin Türkiye'yi ayakta tutmak için talandığı rol ile izah edilebilir. FAC, faşist Türk devletini çoktıkten kurtarmak, dolayısıyla Ortadoğu'daki çıkarlarını korumak istiyor. Faşist rejimin diplomatik alanında sıkıştığı bir anda, FAC'ın en üst düzeyde ilişkileri girmesi, TC'ye sunulan desteğin ölçüsünü de gösteren bir emektir.

Weizsäcker'in gezisi ardından Başbakan Turgut Özal, geçtiğimiz yıl da faşist cuntasına başı Erven Almanya'ya ziyareti etti. Erven'in Almanya'ya ziyareti, FAC ile TC arasındaki ilişkilerin daha da sıklaşmasını birlikte getirdi. Erven'in

Almanya gezisinde açıkladığı "komünist parti kurabiliriz" biçimindeki görüşü, faşist rejimin geleceği üzerine FAC'la ne gibi ortak çalışmalar yaptıklarını da bir kanıt oluşturmaktadır.

Alman polisi, Erven'in gezisi esnasında çirkin yüzünü bir kez daha gösterdi. Birçok yurtsever ve devrimciye gönderilen mektuplarda Erven'in bölgelerinin ziyaretleri esnasında dışarı çıkmasını yasaklandı. Ayrıca bağlı bulundukları polisliğe idarelik, bildirimde bulunma zorunluluğu da getirildi. Bu ve daha başka uygulamalar, FAC'ın Erven şahsında faşist Türk cuntasına sunduğu desteğin somut örnekleridir.

Alman Hükümetinin çabaları böylesi birkaç örnekle de sınırlı kalmayacaktır. Alman Sosyal Demokrat Partisi (SPD)'nin yönettiği bir soru önergesine karşı, hükümeti Türkiye'deki uygulamaları savunacaktır. SPD'nin azınlıkların yaşam koşulları ve hakları, üzerine yönettiği soru önergesinde, Türk Devletinin uygulamaları konusunda Federal Hükümet'in görüşlerini soruluyordu. Buna karşı Federal Hükümet verdiği yanıta da "Kürt asıllı Türklerin azınlık hakları" bunlarmadığı söyleyerek, şunları açıkladı: "TC'nin kurulusmasında bu yana, muhafazakar olsun, sosyal-demokrat olsun bütün Türk hükümetleri bir Kürt milliyetçiliği ve bölücülüğünün patlaması tehlikesine karşı çok hassas hareket etmektedirler. Hükümetler bu noktada Türkiye'nin toprak bütünlüğü yönünden bir tehlike görmediktedirler. Aksi Kurultayın siyasi terör eylemleri Türk hükümetlerinin bu görüşlerini de güçlendirmektedir." Bu açıklamadan da görüldüğü gibi, Federal Hükümet, faşist rejimin Kürdistan'daki soykırımlarını meşru görüyor. Türk hükümetlerini kızdırmamak için, değil Kürt meselesini, "azınlık sorununu" bile karıştırmamak tarafsız. Hatta, ülkesinden, bu politikadan başarıya girmesi için destek verilmesi gerektiği üzerinde de basa basa duruyor.

Şubat 1986 başında Turgut Özal Alman Radyosu ile bir röportaj yaptı. Bu röportajda da Alman hükümetine faşist rejiminin çabalarına destek olunması için açık çağrıda bulunan Özal, Alman Hükümeti'nin açıklamalarıyla çakışan görüşler ileri sürdü. Türk muhabirinin "Federal Almanya'da çok sayıda Türk yaşıyor. Bu nedenle ülkenizdeki huzursuzlukların bizim toplumumuzda yansımaları kaçınılmaz oluyor. Bunun önüne geçilebilir işin nasıl bir yöntem önerirsiniz?" biçimindeki sorusuna Özal şöyle bir cevap verdi: "Şimdi Ülkenizdeki kimler? Türkiye'ye dönmek olsa, herhalde yargı önüne çıkarılacak birçok kişi olur. Almanya'da sıkı zorluk çıkarıyor ediniz. Benim tavsiyem sınırdan izin, Türkiye'ye gönderin."

Bu açıklamalar üzerine daha fazla yorum yapmak istemiyoruz. Şöylenelerinden kendisi çok açıktır. FAC ile TC, Türkiye ve Kürdistan sahasında yaptıkları işbirliğini ve ortak girişimlerini, başta Almanya olmak üzere, Batı Avrupa sahasında da yürütmek istiyorlar. Şarkıtlı yapılan açıklamalarda bu noktada kaçıyor.

FAC ve TC'nin ilişkilerinin bugün geldiği düzeyi ıste budur: Her alanda Alman emperyalizmiyle, faşist rejimin ortak manevra ve saldırılarına girişmesi. Bu nokta, bugün kesinlik derecesinde açıkça çıkmış olan bir husustur. Almanya'nın verdiği büyük miktardaki ekonomik, askeri destekle yetinmeyip, açık saldırılara girişmesi de bu ortaklığı en açık bir şekilde gözler önüne sermektedir.

Evet, tekliriyoruz; bizim AİM yasaları açısından şu olara-
nılenen girişimimiz olabilir. Bu
suçları parti adına Partiden bazıları
la cezalandırılır. Parti bu konuda bazı
ları cezalandırabilir de Çünkü
handır. Tekr ajanlar; hatta mü-
delemiz kasteden biridir. Direkt ya
ya dolayı varlığını kastedene
birisidir. Böyleler Partimiz yasa-
larınca cezalandırılır. Bu yasa-
ların başkalarını yasalarıyla ce-
zarına olan ca bizi kendi yasa-
larına göre yazar. Ama, genelde
yürüttüğümüz devimi yargılama-
nı, Altın yasa: cervesesine ol-
maması gerekiyor. İste, burada
yargılamanın tamamen yasal ol-
makla çıkıp yasadışı, siyas, faşist,
çok kanlı yargılamaya dönüştüğün-
çok kanlı yargılamaya dönüştüğün-
Kaldı ki, bu yargılama Altın
devrimin uzun bir süredir Altın
faşizmiyle girdiği kirlı ve kanarık
işçilerin düşüşüne, acıca cı

miş son bir halkarıdır. İyî bilmek gerekî ki, —bu konu Serxewbûn'da uzun uzun değerdinler, amacaycağız— Türk-Alman ilişkileri, Batı-Türk ilişkilerinde öncü rolüdür. Özellikle Osmanlı İmparatorluğu küçüğe gittiğinde Almanlar koruyucu meclis rolündedir. Daha 1880'lerde yekilme üzere olan Türkiye'den tutup hıme-yedenler Alman Kaserlerdir. Türkiye Cumhuriyeti kurulduğunda, iyî ilişkiler içinde oldukları için Hitlerler, I. Dünya Savaşına gelindiğinde İttihatî Terakkiçiler Almanların en sadık dostudur. İlk emperyalist savas arasında Türkiye ile iyî ilişkileri geliştiren Hitlerler, "Benim öğretimimdir" dediği Atatürk ile de iyî ilişkileri sahiptir. II. Dünya Savaşından sonra tek Türkiye'nin hamisi baka Almanlardır. Ve 12 Eylül faşizminin gelişiminde, tezgahlanışında Alman damgası vardır. Bugün herkes çok iyî biliyor ki, Türk rejiminin ekonomik, sosyal, kültürel, siyasal modelinin çizilişinde Alman damgası esastır. AET, Alman çizgisi çerçevesinde Türkiye ile ilgilenir. İngiliz ve Fransız ile ikinci ve üçüncü sırada gelirler. Her şeyden Alman emperyalizminin sorumludur ve ona bu göre vâkıflar daylanır. ABD tarafından verilmiştir. Yani F. Almanyaya "Türkiye'yi en iyî idare edebilecek güçsün. Bu konuda tarihte büyük tecrüben vardır. Gündüzünde de ekonomik-siyasi gücün buna son derece uygundur" demişlerdir. Türk gerici-liği, faşizmi de buna oldukça öykündü ve iyî yazınlar bu kadarla da sınırlı değildi. Milyonlarca emekçinin Alman işçileri halinde getirilmesi için ne lazımsa onun her türlü işbirlikçilik temeline sunulması sağlandı.

İşte bizi, bu kadar kapsamlı ele alılabilecek bir tarihsel çerçeveye sahip olan Türk-Alman ilişkilerine ve 12 Eylül faşizminin tezgahlanışının en önde gelen güçsün, o-nun özellikle de gerici hükümetine karşı Türk uşaklığı, Türk uyduculuğunu zor duruma düşürdüğü, Almanları, diye bir kaçış vurulduğu için derdim, bu sadist benderlerin son durumdaki kalmalarında ötürü en azından Avrupa capında üzerlerine düşen, hem de en kritik ve tarihi bir dönemeceye yapma gereğini duyular. Daha önce de PKK'nın bazı emel planlarını yakaladılar ve yargıladılar. O zaman da Alman yasalardı vardı. O zaman da PKK vardı. PKK'yı tümüyle terörist olarak yargılamayı ne o zaman değil de '88'de gündemeleştirirdi? Niye kendi yasalariya bu kadar çekilseyi duyduyları? Çünkü artık Türk uşakları zor duruma gelmiştir. Ve Batı Alman devleti kendi normal yasalariya koruyamaz, PKK'yı Almanyadaki faaliyetlerinden ötürü yasaltamaz bir duruma gelmiştir. Öyleyse öünde tek çıkış noktası vardır: Davayı giderek PKK'nın tüm varlığını yargılamak bir seyyave getirmek, böylece AET'yi de arkasına alarak Palme olayında tam basılamayana bu sefer başmak, PKK'yı tamamen terörist örgüt ilan ettirip, Türkiye'ye bu anlamda en büyük desteği sunmak! Şimdi Federal Almanyanın amali üzerine iyice düşünelim; emperyalizmin en aşkâda PKK'yı karışma almak istemiyor. Alineinde genide teröristtir ama, ben şimdi bunu somut olarak ilme edemeyim. Ne zaman ki bana yendirens ben de o zaman ilme ederim" diye İttihatî yaklaşıyor. Türkiye ile o kadar işbirliği içinde olmasına, o kadar sıkı ilişkilerde olmasına rağmen ABD bile şimdiki "PKK'yı açkık karışma almak gereğini düşünm" demistir. Peki, böyleyse Alman emperyalizmi ne diye bizi bu kadar karışma alıyor? Çünkü hem kendi çıkarları, hem de

birinci dereceden sorumlu olduğu Türkiye rejimi tehlikeye de ondan. Dolayısıyla, Türk işbirlikçilerinin daha fazla Alman çıkarları, Alman emperyalizminin Ortadoğu'daki çıkarları tehlikeyedir. Türkiye'nin jandarmasıyla Anadolu'da, Kürdistan'da, Ortadoğu'da yürüttüğü politikası tehlikeyedir. Ve bu tehlikenin baş sorumlusu PKK'dır.

İşte, biraz da öfkelye, kendi salarına bile ters düşerek PKK davasını günün önemli bir siyasi dava haline getirmiş, tümüyle PKK'yı yargılamaya cesaret almış bu çıkarların tehlikeye girmesinden ötürüdür.

Batı Alman emperyalizmi önce bir-iki provokasyon hamlesi dayatır. '83 provokasyonunun arkasında önemli oranda Alman emperyalizmi vardı. Provokasyon orada filizlendi. Buna karşı bizim kararı tutumumuz, PKK'ye diştan dayatılacak "ilimlik, demokratik" sahte-karışıklığın yerle bir edileceğini gösterdi. Daha sonra bir sürü provokasyon geliştirdi. Ama tümüne karşı Partiyi koruyabildiğimiz a-çıkça çıktı. Yani Almanlar koşturulan PKK'yı böyle veya böyle emperyalizmin uyduculuğa götürülecek bütün girişimlerini hesab so-nuçtaaktı, sorulmuştu ve bundan sonra da alınmıştır. Bu ne anlamda geliyor? Bu, Batı Almanların PKK'yı ileri adımlardan alıkoymaya çalıştıkları. PKK'yı çok çeşitli yöntemlerle, baskı ve mükafat yöntemleriyle idgide edemeyeceklerini, ilmi-lligirameyacaklarını, uyduları haline getiremeyeceklerini ortaya koydu. Batı Alman emperyalizmi, PKK'nın sonuna kadar bağımsız bir sosyalizm ve yurtsever çizgi içinde kalabileceğini çok iyî anladıkları sonra artık or bu işe bir siyasi yönlemlerle çözüm bulsa, onun "terörist" suçlamasıyla yargılamaya ve çö alma yoluna gitti. Giderak bütünüyle Avrupa'da sonuc ama gerekliliğinin dündüce ve pratiliğini yeniden İttihatçı duyumsadı! Evet, bizden bazıları buna bol bol malzeme sunmuşlardır. Ama, bu belirleyici değildir. Eğer bizi onların karşı sahaları içinde olsaydık, bizim bu büyük ve iyî küçük "günahlarımızı" hespişi görmemizle gelebiliriz!

Alman devleti, Türk katliam-çılığını bilmez değildi; Türk devletini, Kürdistan'daki talanını, vur-gunculuğunu, vahşetini bilmez değildi. Almanyada da bir sürü Türk temsilciliği var; az cinayet işleme-mişlerdir. Bunların hespişin vardır, ölmüşler, cinayetlerin haddi-hesabı yoktur, bunları iyî biliyor. Peki tüm bunlardan dolayı Batı Alman devleti niye uşaklarını yargılamayı ve, PKK'yı yargılamayı? Açık ki, stratejik çıkarlarına yönelik bir saldırı sözkonusudur. Kaldı ki, 1988'de geliştirmek istenen davanın, 12 Eylül faşizmine karşı yürüttüğü savagınının kader yalı olan bu yıla PKK'nın her tarafa ve her türlü yön-te ile İmhasına çalışıldığı bir döneme denk getirilmesi sözkonusu-dur. Daha da önemlisi, Avrupa'da Partiyi temsil edebilecek durumdaki onların hespişin tutulanması ve ardından sahte bir PKK'lılığın —hem de sözümlene kendilerine göre Parti Önderliği bitirme du-rumuna getirildikten sonra— ilanı sözkonusudur. Bunlar belgelerle İfadesini bulmuştur. Bu balgeleri dünya kamuoyu biliyor. Sözümlene "PKK'ye evet, Apo'ya hayır" adı altında PKK'yı teröristlerden, suç-lardan arındırarak Batılı İstihbarat çevrelerine son derece güçlü işbirlikçi, ne idüğü belirsiz bazı lig-renç yaratıkları "PKK'aine" ulaştır-yarak yargılamaya veya Alman İstihbarat polisinin geliştirdiği tutukla-

ma ardından, "terörist" suçlaması ve tutuklamalar PKK'nın içindeki bir terörist gruba karşıdır" dediler. Bu terörist grup kimdir? Bizz! Bizim sorumluluğumuz altında yürütülen PKK işleri; terör diye dalgalandan PKK, bu gruptan —yani bizlerden— arındırılacak, diğerlerini TC bitirecek ve geriye işte o kendi ajanları kalacak! Böyleleri SHP içinde de vardır, Almanyada da vardır. Sözümlene böyleleri zin-danlarda da var. Hespişi hıza bir-leştirip, kendilerine göre PKK be-lasından kurtulma işini tamam-lamış olacaktı!

Büyük senaryo, büyük plan ve ve uygulamalar çerçevesinde Almanların da payına düşen bugün-ükü Almanyaya-PKK davası oldu. Madem bu davayı onun başlattı, savunmayı iyî yapabileceğimiz gibi, bu savunmada elbetteki çok güçlü bir yargılamayı gerçekleştireceğimize de biliyoruz. Yargılanacak olan gerçekten sadece bir hukuki çerçeve değildir, hukuki yönünden de kadim bir hakla uğradığımız da vardır. Bunun beki sözümlene eme gereğini ilme duymayız. Onların yargılamak istediği gerçekten hak-kımız-zın bir çok umudu olan PKK'nın direnç, devrimci silahlardır. Bu-nunla yalnız hukukun değil, siyasi olarak değil, ideolojik ve kültürel ola-rak da bizi mahkum etmek iste-tiler. Bizim için, "Yaşamamızı" bil-miyorlar, içmeini bilmiyorlar" de-tiler. Bunu kimin yaptığını şayet iyî biliyoruz: KOMKAR! İki tanıklık da burfandan peldi. Bunlar, "Biz ne güzel Almanlara uymuşuz, onlarla bu-tünleşiyorduz" diyerek memnuniyet-lerini ifade ettiler. "Bakin, bizimle ne güzel bütünleşiyorlar, PKK ise bi-ze nasıl da zitt!" dercesine Almanyada KOMKAR karşı televizyona çı-karmadılar mı? İşte o, kültürel cep-hede bir yargılamayı!

Daha sonra, "PKK kendini Avrupa soluna göre adapte etmiyor" dediler. O, sahte Dev-çizli sözümlene PKK'yı götürüp Avrupa'da ahi-letirecek, bize "demokrasili"-büzmsatirecekti! "İlimlik PKK", "de-mokratik PKK" adıyla dizi bizi-leştirme ameliyesine başla tutu-acakları. Bunun uyduğunu uğraşçıne girdiler. O da bir yargılamayı. Sözümlene bizi "vahşilikli", "anti-de-mokratik, despotluk", onlar da "demokratik, uygarlı", dolayısıyla onlar "haklı" bizi "haksızlıkli" Etlendilere yusak; haddimizi bile-cek; yola girecektik! Bu da tutmadı ama, o da bu yünden bir yargıla-mayı. Kendilerine göre bazı asrık-larımızı hukukî yönden töpürlemek veya başka usulleri devreye ko-yarak, "Zordan alamazsın. Bak za-yıflar kolaydan, ucuz yasadın an-lar. Bunun da bizde alası vardır" dercesine sahte bir yasaşın sunarak kendine bağlamak gibi tüm metod-lar birer yargılamadır. Tüm bunlar ilme PKK'yı, PKK çizgisini yargılamaya çalışıyor. Uzun bir süre PKK çiz-gisine karşı çıp, "Silahlı savaşım zamanı değildir. Bu çizgiyle savaşı-mı kazanılmaz, bu çizgi yenilgiye mahkumdur" dediler. Ancak bu dediklerinden bir sonuca varamayınca bu kez, "Bu çizgi terörist bir çizgidir" diye kendilerine yeni bir çıkış yolu bulmaya çalışadılar. İşte bütün bu olanlar ne anlama gelir? Avrupa emperyalizmi ve gerici-lliginin PKK çizgisini, onun dev-rimci pratiliğini ve direnççiliğini büt-ün cephelede yargılamak istedi-ği; kendi çıkarıyla onu birbirine zıt görüldüğü, artık buna her cephe-den nihai bir saldırıya karışık verme gereğini duyduğu anlamına gelir. İşte bu karışığın da Alman-PKK davası olduğu, baştan beri yürütü-len birçok davanın ama davası ola-rak, bu davanın Almanyada da dö-rülmesi gerektiki, böylece İpat-lanmış olmaktadır. Tipki Diyarba-ır'daki PKK yargılamaları gibi,

Almanyadaki yargılamaların da ta-rihi bir anlamı vardır.

Diyarbakır'daki yargılama Kür-distan gerçeginin ilk defa Türk bar-banına karşı korkusuzca ve büyük bir cesaretle savunulmasıdır. Almanyada da PKK davası da Kür-distan gerçeginin, özellikle on PKK önderliğinde ayağa kalkan di-renççiliğinin, devriminin bu sefer emperyalist sisteme karşı savunul-masıdır. Aynı zamanda Alman em-peryalizminin Türk işbirlikçileriyle birlikte baştan beri tarihi ve güncel her cephe de İstidkileri suçlarının da yargılanmasıdır. Bu, onların bir halkın üzerinde yürüttükleri soy-kırım açkık çıkarıldığı ve suçların dündüncün çok iyî bir biçimde gö-sterildiği bir yargılama Kürsüdü. Kürdistan halkı gibi mazlum bir halkın tarih sahnesindeki taşıyıcı edile-mesinden 12 Eylül faşiz-minin oynadığı bütün arkasındaki karaklık ve açkık gücülerini, resmi ve gayri-resmî gücülerini, ideolojik, asker-i ve siyasi gücülerini bir bir hesa-bının görüldüğü bir yargılama da vardır. Bir dönemler Nazi Hitler faşizmi Dimitof şahsında bütün bir sosyalizmi mahkum etmek iste-nimise, Alman emperyalizmi ve onun gerici hükümetleri ile baş yara-dıkları. Alman savcısı da günl-müzün en devrimci hareketi ve Or-dadoğ'da en devrimci örgüt olan PKK'yı yargılamakla, bağımsızlık temeline diki sosyalizmi ve yurt-severliği mahkum etmeye çalışmak-tırlardı.

Bu, Alman emperyalizminin değişik kuşlarda açtığı ikinci karşı-devrimci uluslararası davadır. Ve bu davada yargılamak isteyenler çok güzel bir biçimde bu söylediklerimize adına yargıla-nacaklarıdır. Her şeyden önce bu da-va, Molke'den başlayıp Davci Rebmanni kadar Türk faşizmine hayal vermede ve halkımızın ya-samına kastetmede rol oynayan bütün Alman gerici-lliginin ve emperyalistlerinin maskesini büt-ün tarihi ve güncel temelleriyle birlikte ortaya çıkarmaya iyî vesile teşkil edecek ve yargılamalarına uy açacak olan bir davadır. Bi-rincisi budur. Unutmayalım ki, bu defter, gerek ölmektedir Osmanlı ordularının yerleşik hayata geçme-sinde ve daha sonraki burjuva temellerinin atılmasında birinci rolü oynayan Alman Prusya milita-rizminin temsilcisi Molke ile açıl-mıştır. Bugün de işla kötürünün, provokasyon merkezli olarak bi-linen bir yer olan ve MHP faşiz-minin yerel belediye başkanlığını gaspettiği Elazığ'da Türk ordusu-nun konumlanmasına onay veren, uy gösteren Molke'de ve Kür-distan'a yönelik seferlerin arkala-rında bütünüyle Alman paşaları vardır. Milyonlarca Anadolu-lu, Kürdistanlı emekçinin dünyanın her tarafında katledilmesinde Al-man generallerinin yönetiminin rolü vardır. Hitler'in örnek gös-terdiği dostu M. Kemal ile sıkı işli-klileri vardır.

I. Dünya Savaşında İttihatî Terakki'nin arkasında Almanlar vardır. Onların bütün halkların olduğu kadar Kürdistan halkını da başına bela kesilmesindeki rolleri birincilirdir. II. Dünya Savaşında Alman faşizmiyle karışıklı ilişkileri geliştirmesinde en çok Al-manların rolü vardır. Türkiye'deki anti-demokrasinin, her türlü emekçi düğmanlığının arkasında Alman emperyalizmi vardır. Ve en önem-li si de gündüzünde doğru geliş-i-mizde, 12 Eylül faşizminin ilmi edilemesinde onlara sunulan ekono-mik ve siyasi desteğin arkasında yine Almanlar vardır. Onay veren ABD'dir; ama uygulamayı Türkiye'nin Almanlarıdır. Kaldı ki, Türkiye'yi ziyaret eden ilk Dişle-ri Bakanı, ilk Cumhurbaşkanı

Almandır. Faşistlerle el tokuşanlar, suçlularla haşır-neşir olanlar, Al-manların en büyükse sözde resmi makamlarıdır. Kaldı ki, ulusal Kur-tuluş savaşının 15 Ağustos At-lımından sonra batırılması için Alman komando eğitimcileri ve çekik kuvvetleri, Türk komandoları eğitmişlerdir. Kurt köpeklerine va-rınca da her türlü araç-gereciyle-i-minin emenleri Almanlardır. Bütün bu yardımları Türk faşistlerle yapmışlardır. Ve sporca dek özel yasalariyanı da kendı hespişi ayar-layan, yöneten güç Almanlardır.

Bütün bunlar Almanyanın ne çık-a-rına değdi de, nedir? Eğer bütün Alman çıkarları, Türk işbirlikçile-riyle birlikte bu kadar somutsa ve bu kadar hayati ise, buna bu kadar karşı çıkan, onların çıkarlarını bu kadar tehdit eden bir Partiyi karşı al-betteki kendilerini bir yagılama gücü olarak görceklerdir. Varsın yargılasınlar! Onlar bu yargıla-mayla kendi çıkarlıklarını gerekli-ni yapacaklar ama, biz de onların çıkarlarını neden İbaretti olduğunu, tarih boyunca ve gündüzünde Türk halkı ve Alman halkı da dahil olmak üzere bu çıkarların halklarımızı ve Alman halkını, yine gerek Alman demokrasilerinin bile nasıl ayla-yından olduğunu göstereceğiz. Biz bunların birinci yüzünü, halklar düğmanlığı, demokras düğmanlığı yüzünü unutmayacağız. Bunların, halklar ve demokras düğmanlığından İbaretti olan birinci yüzlerine ek olarak bir de "yabacı düğman-lığı" adı altında da dönmeye yeri-tiler! İttihatçiliği parlamentoya soktu-ları gereği vardır. Bu da Kohl hükümeti zamanında, bu hükü-me-ti yabancılara düğmanlığı politikası temeline ortaya çıpı. Bütün bunla-rın da, halkların çıkariya ne ilişkisi olduğunu ortaya koyacağı. Ve böylece kimlerin nasıl yargılan-masına gerektikiği, yargılanayan nasıl yargılanması gerektikiği mahke-mede çok ustaca ortaya çıkara-caktır. Bunu yargılamak, aynı za-manda temeli etkileri emperyalist sistemi, NATO'nun iç yüzünü de açkık açacaktır. Zira, bu dava kesinlikle NATO'nun kararlarıya başlatılmıştır. Onun sekretreliğinde bir Alman yapmaktadır. Onun emriyle yapılmıştır. "PKK'ye hayır. Türk özerkliği, Türk ajanlığına evet" denilmiştir. Bu da belgelere geç-miştir. Emperyalizmin bu vurucu örgütünü, bu vadavakı rolünü; NATO'nun rolünü, sekretrelerinin rolünü iyî bir biçimde ortaya koya-caktır. AET'nin bu vadavakı rolünü iyî belirleteceğiz. Sözümlene Avrupa Parlamentosu her tarafa kıyamet koparı ama, Kürdistan'da bu ka-dar tutuklamaya karşı sesini çıkır-maz. Bu sessizliği işlerine geldi-ğini; emperyalizmin ile ilişkisini; Avrupa Parlamentosu'nun, Avrupa Konseyi'nin, emperyalizmi ile ilişki-sini de ortaya koyacaktır. Onlar da bu temelde yargılayacaktır. Tabi bununla da yetinmeyeceğiz. Son tahlilde sözümlene Türk halkına sahip çıkıyorlar! Sözümlene bazı kültürel haklar vereceklermiş! Bu-nun için bazı konferanslar düze-nlettiriyorlarmış! Türk kötürünün serbestliğine dair parlamentoda karar çıkarcaklarmış! Acaba bu, Türk halkının çıkariya yönelik bir girişim midir? Yoksa suçlarını örtbas etmek, halkımızın gerek-ten direnen savasçıların üzerinde yürüttükleri alçaklığı örtbas etmek için, içine girdikleri bir manevara mı? Bunu da yargılayacağız. Ve bu arada, bu yargılama boyunca başta Alman emperyalistlerine ve polisine olmak üzere bütün bu sisteme cuvalar dolusu belge bu-nen, nasıl iyî birer uşak olduklarını dile getiren PKK ayletlikçileri so-nuna kadar getirilen, bunun için gerçekten kradiden daha kralcı

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

REEL SOSYALİZM, ENTERNASYONALİZM VE PKK GERÇEKLİĞİ

luş ve onun her türlü pratiğine kadar yürümeye cesaret ettik. PKK'nin ister çıkışında ve isterse gelişiminde bu temeldik noksanlık varırsa, bu önemli oranda sosyalizmde de aranmalıdır. Eğer gelişme ve ağır sorunlarla karşılaşma sözkonusuysa bunun nedenini sosyalizme kadar indirmek ve gerçekleştirilen sosyalizm ile, gerçek çözüm gücü olan bilimsel sosyalizme karşılaştırarak açıklamak gerekecektir. Aslında bütün bu konular, Parti edebiyatımızda ifadesini bulmuştur. Sosyalizmin doğuşu, gelişimi, başarı ve başarısızlık sorunu, bizim sosyalizmi nasıl kavrayıp ülkemiz somutunda uygulamak istediğimizi Partimizin hememen göze yazılmasına ele alınmıştır. Bunun için bu sorunları bu konuşmalarımızda yeniden değerlendireceğiz. Diğer yandan reel sosyalizmin nasıl geliştiğini ve buna nasıl yaklaştığını da çeşitli türlerde durum değerlendirmelerinde birçok yönleriyle ortaya koyduk. Konuyu bazı yönleriyle ele alacağımızdan dolayı tekrardan kaçıncağız. Bu, sosyalist öğretiyi yeniden açıklık getirme durumuna da girmeyeceğiz.

Sosyalizmi; toplumun, toplumsal biçimlerin, şu veya bu düzeye yaşayan bütün halkların kurtuluşunda, kurtuluşun onların ilerlemelerinde vazgeçilmez bilimsel bir öğreti olarak değerlendirmeyeceğimize; tersine, gerek tarihin incelenmesinde ve gerekse somut güncel mücadeleyle, insan eylemiyle derinleştirileceğine, giderek daha yetkin bir bilince ulaşılabileceğine inanıyoruz. Sosyalizmin olumsu, bitimsiz dogmalarından ibaret bir öğreti olarak değerlendirmeyeceğimize; tersine, gerek tarihin incelenmesinde ve gerekse somut güncel mücadeleyle, insan eylemiyle derinleştirileceğine, giderek daha yetkin bir bilince ulaşılabileceğine inanıyoruz. Bundan herhangi bir kuşkuymuz yoktur.

Kapitalist-emperyalist sistemin hareketlendirip beslediği eski yapıları, yeni birtakim ideolojik horlatmalar, daha gerçekçesene sosyalizmde belli "yeni" diye ortaya atılan fakat özünde kapitalizmin bulmacıları olarak görmemiz gereken bazı düşünceler veya akımlar sözkonusu olabilir. Bunlar oldu diye sosyalizmin kuşku duymamız sözkonusu olamaz. Sosyalizmi, bir dogma olarak ele almadığımız gibi, onun sağa sola çekiltilen biçimlerini de sosyalizmden ibaret saymayız ve eksikliklerin ortaya çıkabileceğini de düşünürüz. Tarihin sürekli yorumunun geliştirilmesi, verilmele olan mücadelede üzerinde ve yeni ortaya çıkan sorunlar üzerinde sürekli düşünmek ve doğru çözüm yollarına varmakla sosyalizme daha iyi katkılarını yapılabileceğini de biliyoruz. Burada bizim görevimiz yeni katkılar yapmaktan ziyade, tartışmadığı ortada olan sosyalizmin evrensel kurtuluş ilkelelerini ve temel esaslarını, ülkemizin kördüğümünü okşu kadere uygulamaktır. Bu temelde biz kendimize böyle bir sınırlama yapıp bütün gücümüzü buna verdik. Dolayısıyla çabamızın bütününü PKK'de somutlaşan, somutlaşmaktan ibaret olan sosyalizmin teorisi ve pratiğinin PKK olduğu, bunun artık bir olgu haline geldiği ve PKK'de yetişenin bir sosyalist olarak yelleyeceği, büyüyün bir PKK'nin büyüyen bir sosyalizm olduğu, PKK'nin

önderliğinde ayağa kalkın halkın sosyalist ülkeleri ayağa kalkın bir halk olduğu kesindir. Bu doğrultumuzu bozmak, değiştirmek istemeyiz, Partimizin ideolojik hattı karşısında bir yer aldılar. Nitekim bu ilker helen de çıkıyor. Fakat çok güçlü olan sosyalist ız, rahatlıkla Partinin tasfiye edilebilir. Bu anlamda PKK'nin sosyalistliği daha netleşmiş ve güçlenmiş durumdadır. Biz bu doğrultu gücümüzü için hem bir yandan pratik yonelleruz ve hem de onun ideolojik açıklarını, siyasal doğrultusunu oldukça doğruya yakın ve sağa-sola yalpalamadan geliştirme çabalıyoruz. Bu çabalar devam ediyor.

Partimizin de mensup olduğu sosyalist sistemin günümüzde içinde bulunduğ durumlara biraz daha yeni gelişmeler ile birlikte görmede yarar vardır. Çok kapsamlı olan bu sorunları bazı yönlerine değinecek olursak; sosyalist sistemin başını çeken Sovyetler Birliği bir politik değışikliğı yonellermiştir. Dikkat edilişre bir ideolojik değışikliğıkinen ziyade —ki onun da bazı belirtileri var— daha çok bir politik değışikliğı yonellerinden bahsetmek gerekiyor. Politik değışikliğı; kapitalist, emperyalist sisteme karşı uzun süreden beridir gözlemlenen kendi kuvvetlerini ortaya çıkarmak ve bu kuvvetlerle emperyalist sisteme karşı savaşmak yerine, bu kuvvetleri de tam inkar etmemekle birlikte, bunlara giderek

...Sosyalizmi; toplumun, toplumsal biçimlerin, şu veya bu düzeye yaşayan bütün halkların kurtuluşunda, kurtuluşun onların ilerlemelerinde vazgeçilmez bilimsel bir öğreti olarak değerlendirmeyeceğimize; tersine, gerek tarihin incelenmesinde ve gerekse somut güncel mücadeleyle, insan eylemiyle derinleştirileceğine, giderek daha yetkin bir bilince ulaşılabileceğine, insanlığı bu yöntemle daha da geliştirebileceğini inanıyoruz...

ikinci derecede bir yer veren ve kapitalist-emperyalist sistemin gücü odakları ile uzlaşmayı en alan bir yaklaşımın gittikçe kendisini dayatması yönündedir. Uzlaşmalar reel sosyalizmin daha iyi doğacağı Sovyetler Birliği'nin bizzat Lenin'in bütün pratiklerinde kendini gösteren bir yöntemdir. Ama bu uzlaşmalar sosyalizmin bütün gelişim evreleri boyunca, özellikle pratikte siyasallaşmaya doğru yol alındığında ikide değışik, daha çok da politik bir kuvvet haline gelmeye başladığı yerlerde ve özellikle de taktik düzeyde olduğunu görüyoruz. Açıkçası sosyalizmedeki uzlaşmanın aslında bir taktik olduğu görülüyor ve çokça da uygulanıyor. Bu anlaşmalar dönemün koşullarına ve devrimin çıkarlarına göre ilerlicile ve gerilicile de yapılır. Ve deniliyor ki; sorun devrimi ilerletme sorunudur. Bizim böyle bir uzlaşmaya itirazımız olmaz. Uzlaşmalar zorunluya yapılır. Kırk

haramiler hikayesinde olduğu gibi, адамın senin canını alacağını, üstündeki her şeyi alıp verişsin ve canını kurtarısın. Yani bu temelde "canı gideceğine, üstündekileri gitsin" derin. Tabii bunun anlamını soyut bir kavram olarak değerlendirmek gerekir. Özellikle bazı oportünistlerin yaptığı gibi, "madem böylelerdi, eymil salarım, ama canını kurtarısın" tarzında ele alıp değerlendirmek gerekir. Ama çoklarının "taktik yapıyoruz" alt altında şındıkları olay da budur. "Taktiktir, sosyalizmede herkeş yapmıştır, ben de yaparım, zor durumdaysım, birçok şeyden vazgeçerim" tarzındaki uzlaşma keskinlikle doğru değildir. Biz vazgeçilmez olanı yitirme anlamındaki taktiklerin tümüne karşıyız. Mevcut olan gelişmeyi koruyor ve geliştiriyorsa —bu örgütler, bu eylemler, Belki o an koruyor ama ikinci adımda daha da koruyup geliştirecek— o zaman bu taktikte avel denilir. Ama yaratılan bütün değeri silip süpürcekse, sonuna kadar buna karşı durulur.

Ama ne yazık ki bunların bazıları safllarında, değerlerini silip süpürmeden zevk almasına ortaya çıktı. "Taktik adımıdır, uzlaşmadır" alt altında çalışmalarını boşca çıkaracak, sonunu getirecek durumlara girerler oldu. Bu taktik adamı değil, ihanet, oyun, davanın özünü karşı tehlikeli bir konuma girme olarak değlendirilir ve üzerine gidilir. Bunun bilinciyle veya bilincisiz yapılmış pek o kadar önemli değildir. Bizim için yaratıldığı sonuç, çok açıktır gelişmeler önemlidir. Dolayısıyla, taktiktir diye her türlü uzlaşmaya kaytılmasını istediği gibi yaklaşmayız. Ancak mevcut direnme azmini, pratiğini uzun vadede geliştirmeyi garantileyen bazı manevraları yapmaya militanlar yetkilidir. Bu anlamda stratejik düzeyden, taktik düzeyde kadar manevra alanını geniş tutmaktaki yarar olabilir. Fakat daha sonradan her şeyi duman ettirebilecek bazı adımları "taktiktir" diye yapmak, ihanetir, yavrtıya tasfiye emedir. herkeş ucuruma doğru sürmedik diye değlendirilir. Buna karşı da sonuna kadar mücadele içinde olmak gerekir.

Genel anlamda uzlaşmayı böyle tanımların Sovyetler'in —ki reel sosyalizmin başını çektiği için adını sıkça vurguluyoruz— tarihinde içine girdikleri birçok uzlaşmaları ortaya koymak, eleştirmek mümkündür. Hatta Sovyetler Birliğinde sosyalizm daha zalere ulaşmadan önce Bolşevik Partisinin yürüttüğü birçok uzlaşma vardır. Bu uzlaşmalarla da doğru bulmakla beraber, ortaya çıkan yetersizlikler anlamında bazı yönleri eleştirmek de mümkündür. Fakat esas itibarıyla Sovyet pratiğindeki uzlaşmalar emperyalist-kapitalist sisteme karşı, savaşım temeline ortaya çıkmış; Lenin'in "Eğer bu savaşımında Sovyetler Birliğinde soyul bir zafeti tam kesinleştirilmez iktorsak, birkaç ilde daha sosyalist devrimi yapamaz" tarzındaki belirlemesi gereğince, ulusal kurtuluş hareketlerinin mutlak destekleyip Sovyetler'in kendi adestileri üzerinde duracak kadar değlendirilmesi çabaları vardır. Bu yaklaşımada Troçkin'in "olmaz" kalibinden bir yaklaşım da sözkonusudur. Ama pratikte doğruluğu ve isabetteliği kanıtlanan Lenin'in yaklaşımıdır. Bildiğimiz ki, komünistler bu temelde Sovyetler'de sosya-

lizmi inşa ettiler. Kendi çevrelerinde birçok sosyalist ülkelerin durumuna kalıksa bulundular. Ve yine birçok ulusal kurtuluş hareketinin zafere girmesinde yardımcı oldular. Bu esas ve ilerletici yaklaşım özellikle 1960'lar kadar sona gelene kadar genel ulusal kurtuluş hareketlerini, özellikle de devrimin ikinci planı brakan, emperyalizme barış içinde uzun vadede yaşamının gereğini insan ve daha çok Kruşçev döneminde kendini açığa vuran, Brejnev döneminde de uygulanan ve günümüzde de Gorbaçov'da oldukça hakim bir politika olarak gündemeğin bir yaklaşım olmaktadır. Sovyet sis-

"...Yine, özellikle nükleer silahların tepede kurduğı deşsetle ilgilidir. Bunun payı küçük görülemez. Kaldı ki daha önceleri Kruşçev, Brejnev ve daha sonraları Gorbaçov'un izlediğı politika 'nükleer bir savaşın çıkması sosyalizmin, kapitalizmin ve dolayısıyla insanlığın da sonudur' gerekçesiyle izah ediliyor. İnsanlığı yok etmekten belli bir yerde 'kapitalizme sosyalizmi bir arada yaşatmayı' kabul etmekte..."

temi devrimleri, ulusal kurtuluş devrimleri esas alarak dış politikaını buna göre yürütmek yerine, —sosyalist sistemin esas gücü halkların mücadelesinde— onları her bakımdan destekleyip emperyalizme karşı mücadelelerinde güçlendirmek yerine, emperyalist-kapitalist sistemin gücü odaklarıyla son derece yumuşak —ki buna yumuşak sava deniliyor— yöntemlerle, "gelin birlikte bu dünya işlerini yürütelim, birbirimizle epey çatışık ve yorulduk. Siz de çok şey kaybettiniz, biz de kaybediyoruz, artık böyle ilerli gideyemeyiz. Yapmamız gereken, dünyanın çok ağır olan sorunlarını birlikte barış içinde halletmek". Bu arada yoğun ekonomik-ticari ilişkiler geliştirmek. Birçok bölgele sorun, birlikte çözüm bulmaktır. Sizin sistem de yavaşsın, bizim de yavaşsın. Ama fazla kapımağsız —ve hele bir de tepede nükleer savaşım tehlikesi vardır— bir çingiliğı gitmeden bu dünyayı biraz daha güvenli bir yer haline getirelim" tarzında bir politika izlemektir. Bu politika Sovyetler'de de aşarak ve Sovyetler'in öncülüğünde giderek sosyalist sistemin tamamen benimsenmiş olduğu bir politika haline gelmektedir.

Sorunu biraz daha derinleştirirsek; sosyalizm ortaya çıkarken, emperyalizmin yürüttüğü bütün kuşatmalara elbetteki büyük bir dirençle karşılık verecekti. Özellikle 1918-20 yılları arasında emperyalist kuşatma altına alınan Sovyetler, sosyalist inşaya yönelmek için, emperyalist kuşatmaya karşı olduğu gibi, iç kuşatmaya karşı da devrimi bir iç savaşla karşılık vereceklerdi. Ve nitekim bildiğimiz gibi büyük bir mücadele verdiler. Bu savaşımın başarılması sosyalist insanın gerçekleşmesini doğurdu. Yine, faşizm tarafından geliştirilen kuşatmaya karşı da Büyük Anayurt Savunması alt altında bir savaşımı karşılık verdiler. Bu savaşım da yalnız Sovyetler Birliğinde inşa edilen sosyalizmi değil, çok sayıda ülkeye de sosyalizme katmakla ku-

şatmayı yirtti. Ve daha sonra geliştirilen ulusal kurtuluş hareketleriyle, emperyalizme karşı bir dengeye ulaşıldı. Askeri ve siyasal alanda da dengeye ulaşmaya çalışıldı. Bütün bunlar bir anlamda II. Dünya Savaşı sonrasında ortaya çıkan ve 60'lara doğru da kendini ayan beyan ortaya koyan gelişmelerdir. İşte bu tarihten sonra yeni bir durumun doğuşunda bahsediliyor. Kast edilen bu yeni durum nedir? Bu bir denge durumudur. Sovyetler Birliğinde bu denge durumu, yeni ve köklü olan anlayışlara götürüyor. Bu araysı nedir? En başta, "Kendimizi sürekli savaş içinde tutarak ve yine sürekli dev-

rimlere dayanarak ayakta tutmama zordur" diyorlar. Ve devrim yöntemini gözardı etmemekle beraber, tali plana itmişlerdir. Bu konuda emperyalizmin gücü odakları ile uzlaşmayı esas alan Kruşçev ilk adımı attı. Ama istediği gibi bu politikayı ilerletemedi. Brejnev dönemi, bu konuda tipik bir orta yolu denedi. Bu biraz da oportünistlik bir yoldu. Gorbaçov daha atakça davrandı ve "mademki böyle bir gerekimsa vardır. Bu adımı daha kararlı atmam gerekir" dedi ve yeni reform adınımlarını süğünkanlıkta attı. Bu konuda herhalde günümüzde en kararlı reformcu da biraz Gorbaçov'un reformcu politikasının nerye kadar götürüceğine de önmüzdeki süreçte biraz daha iyi aydınlanacaktır.

Yalnız buna bir diğer hususu eklemek gerekir. Bu hususta da, özellikle II. Dünya Savaşı sonrasında sistemler arasında ki kilitlenmedir. Yine, özellikle nükleer silahların tepede kurduğı deşsetle ilgilidir. Bunun payı küçük görülemez. Kaldı ki daha önceleri Kruşçev, Brejnev ve daha sonraları Gorbaçov'un izlediğı politika "nükleer bir savaşın çıkması sosyalizmin, kapitalizmin ve dolayısıyla insanlığın da sonudur" gerekçesiyle izah ediliyor. İnsanlığı yok etmekten belli bir yerde "kapitalizme sosyalizmi bir arada yaşatmayı" kabul etmektedir. Devrimlerden taviz verme pasahına da olsa, bu yapılmalı veya devrimler artık bu gerçeki gözönüne getirecek bir kaderele bir duruma ulaşamamaktadırlar. Kapitalist-emperyalist sistemin nükleer silahları önemli bir şantaj aracı olarak düşündüğü, sürekli insanları başında bir deşset kılıcı halinde sallandığı biliyor "NATO da bunu caydırma ilkesi olarak değlendiriliyor" gerçeğinden yava yaklaşımından kaynaklanıyor bu, yani kısaca şunu demeye getiriyorlar; "Eğer kapitalist-emperyalist sistemin özünü kökünden dokunursanız, onu yıkamazsınız, sonunu düşünün. Nedir bu son? Bütün insanlık yoko-

lur!" Bununla da şunu demek istiyorlar: "Devrimlere veya kapitalizmi sona erdirmekle sizde son ereceksiniz!" İste burada caydırma ilkesi aklıdır. Bu caydırıcı ilkesi, "İster kısa, ister uzun menzilliler olsun, hatta uzaya taşınmış olan nükleer silahlar her an insanlığı yok edebilecek kadar, biriktikçilik tutuyorum. Eğer sen sonunu getirmeyi düşünüyorsan kapitalizmi yıkıma kalkış!" anlamında bir tehdit. İşte burada Sovyetler "tehlike büyük, kapitalizmi yıkarsak bunlar insanlığı yoklar" diyor. Aslında her şey belirmemekle birlikte, bu, tehlikenin sosyalist sistemi ve Sovyetler Birliği üzerinde yarattığı etkiyi açıkça gösteriyor. Ve bu etki bütün bu yıkımların da önemi bir nedendir. Fakat ilk neden olarak işle edilemez. Hatta belirleniyor neden de değildir. Bunu da vurgulamak gerekir. Esas neden Sovyetlerin önderlik ettiği sosyalist sistemin kendisidir. Yani gerekçelen sosyalizmdir. Sosyalist sistemin emperyalizme karşı sağladığı dengedir. Nükleer silahlar bu sistemi korumakla kincil dercede rol oynamaktadırlar. Daha çok, "mademki kurmuş olduğumuz bir sistemiz var. Şimdi sorunu bunu bütün dünya çapında hakim kılmak değil korumak sorunu"dur" diyorlar. Kısaca, bütün dünyayı sosyalizme götürerek sosyalist devrimi zafere ulaştırmak yerine, sosyalizmi kurduguşu kadaryla götürmek daha gerçekçidir. "politika" esas alınmaktadır. İşte, gerekçelen sosyalizmin vardığı nokta budur. Bilindiği gibi, daha Sovyet devriminin başlangıcında Troçkin'in Lenin'e taşıdığı bir nokta da budur. Troçki, "Sosyalist devrim dünya çapında olmak durumundadır. Bu olmazsa sosyalist devrim olmaz" diyordu. Lenin'in başlattığı, sonradan Stalin'in de dediği gibi, "Bir ülkede sosyalizm gerçekleştirilmez ama bu, devrimin az birkaç ülkede daha sürdükçe ve ulusal kurtuluş devrimlerini tamamlamak kaydıyla mümkündür." Şimdi gerçekleştirilmek istenen görüşün bu olduğu biliniyor. Bazı ülkelerde örneğin, komünizme kadar ulaşabileceği, tek ülkede komünizme kadar da ulaşabileceği söyleniyor. Kuzey Kore'de böyle bir görüş vardır. Ancak birakalım komünizme kadar ulaşmayı, sosyalist insanın bile tamamlanmadığı bir durumda ortaya çıkmış bulunmaktadırlar. Elbette burada gerekçelen sosyalizmi inkar etmek mümkün değildir. Böyle bir sosyalizm vardır. Ve halen de gelişiyor. Ama diğer yandan kapitalizmin etkisi de böyle küçümsenemez gibi değildir. Kapitalist-emperyalist sistem de hayli galebe çalmak durumundadır. Böylesi bir dünya ortamında bu uzlaşma döneminin ne anlamı vardır? Özellikle Gorbacov'un ısrarla dünyaya dayatmak istediği, işle ve dışta uygulamak istediği uzlaşma ne anlama gelir? Her şeyden önce tepedeki kilitlenmeyi görmek gerekir. İki Dünya Savaşından sonra bir NATO ve bir de Varşova Paktı doğdu. Kapitalist-emperyalist sistemin yetkinleşti. Sosyalist sistemin de yetkinleşti. En son her iki sistem de nükleer silahlarla kavuştu. Bunlar hemen hemen hayatın her alanında muazzam bir yarışla kupaşmaları gerçekleştirildiler. Bu kupaşma en son bile gelişti ki; dünyanın bir karış alanı üzerinde karşı karşıya geldiler. Ve baktılar ki gerçekten içinden çıkılmıyor. O bütün gücünü ortaya koyuyor ve "bir karış yarışı benimdir" diyor. Baktı diğeri de durmuyor. O da "yarışı benimdir" diyor. İşte küçük bir toprak parçası üzerinde neredeyse nükleer bir savaşla yüz açacak bir durumu ortaya çıkıyorlar ve bir Küba

gibi bir adalar ülkesinde neredeyse nükleer silahlar kullanacaklardır. İşte bu durumlarıdan ders çıkıyorlar.

Gerçekten dünya kötü bir biçimde kilitlenmiştir. Biz daha 1985 yılında yaptığımız bir değerlendirmede bunu açıkça ortaya koyduk. Bu, Gorbacov dönemi üzerine bir değerlendirme idi. Daha o dönemde de aslında Gorbacov'un karşısına dikilen en önemli sorun, kilitlenme sorunu"dur, diye belirttik ve bu kilitlenmeyi ilk yoldan aşmayı çalışacak değdik; ya uzlaşma ya da devrim daha da dayatarak. Fakat devrimi dayatma olasılığı azdır, daha çok uzlaşarak bu çözümleri sağlama çalışacak değdik. Ve bu değerlendirme den günümüze kadar geçen süre içerisinde gelişen, uzlaşma yöntemi oluyor. Gorbacov uzlaşma yöntemiyle bu kilitlenmeyi çözmeye çalışıyor. Biz o zamanlar şunu da söylemiştik: Dünya o kadar aşırı kilitlenmiş ki, bütün dünya "o senin, bu benim" diye adeta hakları parsellemişti. Her ne kadar blok-suzluk hareketi bir şeyler olmak

"...Bunlar olası yeni durum değişiklikleridir. Birbirlerinden oldukça uzaklaşan iki sistemin içine girdikleri yeni ilişkileri; birbirlerini yakarak, taşıyarak ederektir. Aksine böyle bir uzlaşma tamamen tıkanmayı önlemeye yöneliktir. Sosyalist sistem de kendi çapında büyüme sağlayabili, kapitalist sistem de. Ve çok zit iki kutup haline gelindi. Şimdi ise, her iki sistem açısından dünya neredeyse tanınmaz hale geldi. Bunun aşılması için, 'yakınlaşalım' diyorlar..."

istiyorsa da; blokların yarısı veya bir kısmı sosyalist sistemle sonuna kadar bağlantılı, bir kısmı da kapitalist-emperyalist sistemle sonuna kadar bağlantılıdır. Hatta çoğu neredeyse işbirlikçi durumuna gelmiştir. Başmızlık, blok-suzluk adı vardır, ama belkisi kendili işbirlikçilik konumundan öteye gitmiyor. İşte Blok-suzların başını çeken Yugoslavya'yı gözönüne getirilmez; serbest piyasa ekonomisini resmen anayasa hükmü haline getirmişlerdir. Ve Batı'nın herhangi bir kapitalist ülkeden farklı olamayacağı bir yönüne rahatlıkla giriyorlar. Yugoslavya sosyalist olduğuna iddia etmesine karşın böyle bir konumu yapıyor. Elbetteki diğer blok-suz ülkeler hayli haydi böyle bir konumda olmalıdır.

Bu kilitlenmiş çözümleri gerektirir inanamak gerekir. Dünyanın iki blok arasında bu biçimde ağır merkezleşmiş bir sorun da kaynağı olmuştur. Dolayısıyla uzlaşma yöntemiyle de olsa çözümlere olayına tamamen kötu yaklaşmak veya çok "olumsuzdur" biçiminde yaklaşmak doğu bir yaklaşımdır. Bu çözümlerin mutlaka olması gerekir. Dünyanın iki güç arasında merkezleşmesi, yani bloklaşmasının artık insanlığın kaderinde bir gerileme, bir kilitlenme durumunu yarattığını kabul etmek gerekir. Dolayısıyla bu çözümlerin olması gerekir. İşte anlaşılıyor ki; Gorbacov bunun derin etkisi altındadır ve çözümü şart görüyor.

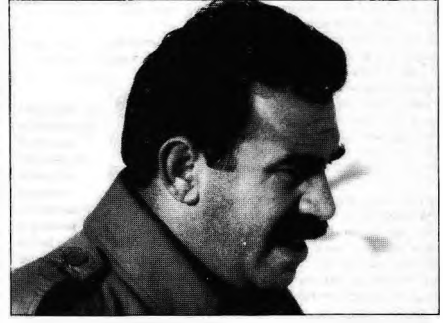
Daha çok da kendi ülkesindeki sosyalizmi yaşatmak ve geliştirmek için bu çözümü zorunlu ve kaçınılmaz görüyor ve bu anlaşılır bir husustur da. Gorbacov birakalım uluslararası alanda sosyalist Sovyetler Birliği'nin etkinliğini daha da geliştirmeyi, kendi ülkesindeki tıkanmayı, meydana gelen yozlaşmayı, tembelliği, aysığılığı, neredeyse giderilemez duruma gelen üretilecek gerilemeyi önlemeyi bir görev olarak da görüyor. Bu bir gerileme ve bu kilitlenmeyi ille yakından bağlantılıdır. Çözüm olarak da Gorbacov, devrimleri dayatma yerine, "Şimdi uzlaşma yöntemi zamanıdır, gelin barışalım" diyor. Mesela, Gorbacov daha Devlet Başkanlığına gelmişin kısa bir süre önce, emperyalist sistemin başını çeken Reagan-Thatcher kilitlenmesinde neredeyse büyük bir hayranlık duyuyordu. Daha sonraları Reagan ile Gorbacov'un, Thatcher ile Gorbacov'un grdiği masasınlar Aristotile bile güldürcektir boyutundadır. Fakat burada bir gerçeğin etkisi vardır. Gorbacov kendine göre bir çığış, bir çözüm buluyor. Reagan-Thatcher kapitalist-emperyalist sistemin en sağcı, en muhafazakar, her türlü baskıyı sonuna kadar kullanmaktan yana ve tutucu kesimin temsilcisidir. Diğer taraftan Gorbacov da gücünü önemli oranda merkezileştirmiştir. Bunların buluşması aslında yasadıkları sıkıntıyla yakından bağlantılıdır. Kendilerinin de başlangıçta buna pek inanmadıkları biliyoruz. Biri, "Acaba bu ne kadar reformcudur" diğeri ise "Acaba bunları ne kadar çekebiliriz" diyor. Ama akabinde şunu da hemen ilave ediyorlar: "Başka seçeneği de yoktur." Bu çözüm bir savaşla sağlanamaz mı? Hayır, çünkü nükleer silahlar vardır. Böyle bir savaşın olması olanaksızdır. Gorbacov'un düşüncesinde bu çok belirgindir: "Nükleer çağda sistemler arası bir savaş insanlığı sonudur. Bu siyasal düşüncüyü de değiştirir, diplomasi ve devrim yaklaşımı da değiştirir." Hatta "Sovyet Devrimi bu kadar yapabilmisti" Yani bir anlamda "Ekim Devriminin bizdeki sonuçları bu kadardır" diyecek kadar bitmişlerdir. Ekim Devriminin etkisini inkar etmezler ama o yönetimin aynen sürdürülmesi gereğine de inanmazlar.

O halde uzlaşmalara ve uzlaşma dönemine neden ihtiyaç duyulduğu anlaşılmalıdır. Bunu başlangıçta biraz ihlal ettikler. Şimdi adım adım hayata geçirmeye çalışıyorlar. Hiç şüphesiz bu uzlaşmalar hem Sovyetler Birliği ve hem de sosyalist sistem üzerindeki etkiniğini arttıracaktır. Nitekim Macaristan ve Polonya'da bu etkiler çok açıkça ortaya çıkmıştır. Bu etki Parlamento burjuva demokrasilerine birçok önde vererek kaldırılmaktadır. Yine ekonomide liberalleşme, pazar ekonomisine dönüştürmeye dar hayli belirtiler vardır. Özel mülkiyeti geliştirme Sovyetler Birliği'nde önemli boyutlara ulaşmıştır. Bu durum Çin'de de önemli boyutlara varmıştır. Bütün bunlar nehir? Bütün bunlar hem alt yapıda ve hem de üst yapıda emperyalizme verilen tavizlerdir. Bu etki kapitalizmin de verdiği tavizlerdir. Özellikle "sosyal refah devleti" adıyla sosyalist demokrasilerle yapılarıların özü budur. Kapitalizmin de kendini kabul ettirebilmek için sosyalizme biraz yakınlaşmıştır.

Sosyal demokrasilerin en büyük iddiası nedir? Dünya, klasik komünist diktatörlük ve kapitalist muhafazakarlık, vahşi kapitalizmden yavaş yavaş orta bir yere gelmektedir. Proletarya diktatörlüğü de, yalınkat burjuva diktatörlüğü de artık bir uzlaşma sürecindedir. Artık "halkın devleti, aşırı burjuva-

ların, aşırı emekçilerin ve aynı şekilde aşırı yoksulların bulundukları düzen olarak orta bir yere gelmektedir" diyorlar. İşte sosyal demokrasilerin en büyük iddiası budur. Yine, savundukları bu politik anlayış çerçevesinde, "Biz ne sosyalist ne de kapitalistiz, ne liberaliz ne de komünist" diyorlar. Kısacası, "iki sistemin de ağırlıklı olarak budayır, orta bir yerde buluşmayı isteyen bir akımdır" diyorlar. Sosyal demokrasilerin büyük görüşünün özünde yatan gerçek budur. Bu çerçevede sosyal demokrasiler Avrupa'nın birçok ülkesinde iktidara geldiler, bugün sağ oluklar bir "internasyonal"leri de var ve belli gelişmeler de sağladılar. Bu gelişmelerin yarattığı duruma karşı, Sovyetler biraz daha komünizmin ikerlerinden, kapitalist sistem ise kapitalizmin ikerlerinden uzaklaşmayı gerekli gördü. Alman Sosyal Demokrat Partisi bu konuda öncülük etmek istemektedir. Bütün diğat bu yönde belli bir mesafe alınmasa rağmen dünyanın köklü olarak bloklerden uzaklaşması çok zor ve uzak bir olasılıktır. Son düşüncülerde sosyal demokrasilerin dünyayı başlayan her iki Almanya'yı birleştirmesi, —hatta Sovyetlerin de iddia ettiği budur— çabaları: Doğu Almanya Varşova'dan çıkış ve giderek Doğu Avrupa Sovyetler Birliği'nin etkisinde çıkması, Batı Almanya da ABD'nin etkisinden çıkış, geriye başlamış bir Avrupa kaisın tarznaki iddiaları ve hatta ABD'nin bile "Batı Almanya NATO'dan çıkış" demesi bu çabaların bir ürünüdür.

But senaryoları vardır ve daha çok sosyal demokrasilerin pratik yaklaşım ve çabalarında ortaya çıkmaktadır. Ama bu, Avrupa emperyalizmi, düşüncesinin hayata geçirilmesini istemesinden başka bir şey değildir. Son tahlide Alman emperyalizmin düşüncesinden başka bir şey değildir.

Bunlar olası yeni durum değişiklikleridir. Birbirlerinden oldukça uzaklaşan iki sistemin içine girdikleri yeni ilişkileri; birbirlerini yakarak, taşıyarak ederektir. Aksine böyle bir uzlaşma tamamen tıkanmayı önlemeye yöneliktir. Sosyalist sistem de kendi çapında büyüme sağlayabili, kapitalist sistem de. Ve çok zit iki kutup haline gelindi. Şimdi ise, her iki sistem açısından dünya neredeyse tanınmaz hale geldi. Bunun aşılması için, "yakınlaşalım" diyorlar.

Biz daha önceki değerlendirmelerimizde şunu da hissettirmeye çalıştık; iki sistemin bu biçimde birbirinden uzaklaşması, adeta sağır diyalogu haline getirmeye de yol açıyor. Özellikle küçük halkların veya bağımlı ulusların kaderi söz konusu olduğunda bu böyledir. Burada, her şey sistemlerin çıkarlarına göre ayanlıyor. Özellikle de sistemlere hakim olan politika, büyük ulusların-devletlerin çıkar-

larıdır. Artık bu, fazla gelmekte; ilerlemenin değil, tersine gerilemenin etkeni olmaktadır. Bir ülkede devrim mi karar verilecek; o an belirleniyor. Sovyetler'in çıkarına mı değil mi noktasıdır. Aynı şekilde bir yerde karşı devrim mi karar verilecek; Amerika'nın çıkarlarına mı değil mi sorusu ön plana çıkıyor. Merkezleşme şimdiye kadar izlenen politika budur. Bu da kötü bir merkezleşmedir. Bu karar daha çok halkın kendisine kalsa, hatta ille toplulukların kendisine kalsa, su veya bu yolu dememek kendi iradeleri dahilinde olur. Hakları böyle fazla çözüm olamaz. Ortaya çıkar. Dışarıya atılmaz veya politik tutulma özümü olamaz; fazla yoktur. Çünkü, bütünüyle sistemin çıkarı gereği ya devrim lehine, ya da karşı-devrim lehine karar veriliyor. Gorbacov'un son Küba gezisinde, "Biz devrimin de karşı-devrimin de ihracına karşıyız" tarzında belirlendiği formül, "Artık eskis gibi düşünmüyorum" anlamında da gelebilir. Tam böyledir da demiyoruz ama, bu anlamda da gelebilir ve bu anlaşılır bir durumdur da. Kaldı ki devrimler ihraç edilecek başyana ulaşmaz. İlkaki, karşı-devrimler daha fazla ihraç edilecek geliyiyor. Eskiye nazaran kapitalist-emperyalist sistemin karşı devrimlerin ihracıyla dünyayı daha fazla kendi egemenliği altına alması söz-konusudur. Kısacası, devrimlerden ziyade karşı-devrimler ihraç ediliyor. Dolayısıyla Gorbacov denemesinin gelip dayandığı nokta, sistemler biraz daha birbirine yakınlaşmaktır, daha önce başlangıç olan kapitalizmin sosyalizasyonu, sosyalizmin sosyalizasyonu, sosyalizmin ise kapitalizasyonu geliştirmek. Yani sosyalizmi biraz kapitalistleştir, kapitalizmi ise biraz sosyalistleştir. Ve tabii ki burada da sosyal demokrasiler öncülük etmek istiyorlar. Aslında bu doğal bir gelişmedir. Yoksa sosyal demok-

ratların icat ettiği bir gelişme değildir. Türkiye'deki gelişmeler daha çıldır. Sosyal demokrasilerin durumuna bakarsa; bunlar Türkiye'de kapitalizmin özüne bittirilmiş anlaşılmaz kadar kısırlı kısırlıdır. Bu politika neredeyse kadar sürebilir? Yani sosyalizm olduğu gibi ortadan kalkar mı? Veya kapitalizm tamamen sosyalizme mi? Gerçekçi düşünmek gerekirse ve hal hazırda dünyadaki somut duruma da bakarsak, şimdilik bu bir hayaldir. Ne kapitalizm kapitalizm olmaktadır çıkar, ne de sosyalizm sosyalizm olmaktadır çıkar. Belki aşırıdır bu, ancak, belki ağır merkezleşmeler ve bloklaşmalar ölenelendir. Buna tümüyle de kötu dememek gerekir. Özellikle nükleer silahların etkisiyle dengelerin kilitlenmeye yönü açısından ortadan kalkması gerekir. Yeni bir devrim, devrim dalgalısın dünya çapında gelişmesi bu aşırı merkezleşmeye bağlı olmaktadır ziyade sistemlerin biraz birbirine karşıması temeline

ortaya çıkabilir. Sistemler biraz birbirine karışıkça, hatta yumaşıkça dünya devriminin bir atılım yapma şansı daha da gelişebilir. Çünkü, diğer yöntem kilitlenmeye yol açtı. En ufak bir gelişme çıkıyor, emperyalist sistem tümüyle buna abanıyor. Artık devrim gelişimini ve belirttirmiş gibi, karşı-devrimin ihracı bu merkezleşme-de daha fazla gelişmiş oluyor.

O halde, bu yumaşma ve sistemlerin yakınlaşması dönemi eğer bizim anlamını veremeye çalıştığımız biçimdeyse, bir tikanmayı bir kilitlenmeyi önlemek, geliştir-meyen ve geliştiremeyen devrim-leri tekrar geliştirmenin objektif temellerine yol açmak için bir yumaşmaya, böyle bir uzlaşmaya yönelmek gerekiyor. Eğer bu anlamda yumaşılma başlatılmışsa, bunun için kapitalist sistemle ilişkiler yöneliniyorsa, bu ilişkiler tümüyle gerici olarak ve kapitalizme dönüş olarak adlandırmak isabetli bir değerlendirmedir değildir. Aslında sağlanan bu yeni uzlaşmalarda bir çözümsüzlükten bir tikanıklıktan kurtulmanın çabası vardır. Bu yeni bir devrimleşmeye temel de teşkil edebilir. Özellikle insanlığın başındaki nükleer silahlar belası-nın boşa çıkarılmasını sağlayabilir. Biz, daha önceleri şöyle bir görüş de belirtmiştik: Eğer ABD, devrimci daha fazla gelişirse, nükleer silahlar kullanılmaz. Herhaide nükleer silahlar Washington'da, New York'ta patlatılacak değildir. Çünkü ora-ka emperyalist sistemin her şeyi vardır. En başta kapitalistlerin ele-başları vardır. Onlar herhaide ken-di kendilerini ortadan kaldırmazlar. Dolayısıyla biz daha önceki değerlendirmelerimizde dedik ki, nükleer silahların bir tehlike olarak ortadan kalkmasını biricik yolu, emperyalizmin metropollerinde devrimci gelişime olanaklıklarına daha da artıran bir derecede yol vermek-tir. İşte bu yumaşma, belki buna da yol açabilir. Bir anlamda hayat tümüyle Troçki'yi mi doğruluyor? Hayır! Fakat, şöyle bir gelişme de var. Sen aşırı bir şekilde dünyanın bir bölümünün coğrafyasıyla, top-lumıyla, uluslarıyla desteğini koparırsın ve hatta bir de "komünist bir cennet yaratıktı" dersin karşıda yer alan güç de her türlü yıkıcı sila-hı bulur ve gelir senin o cennetini yerle bir eder. Bu gerçek ortaya çıkmıştır. İnsanlığın kaderinden sorumludur.

cennetli yaratamazlar. İnsanlığın temel sorunlarını çözemeyen sosyalizmi kuramazlar. Bu gerçek ortaya çıkmıştır. Fakat bu, sosyalizmin ülküsünü, cennetini, hep hayal etmek demek de değildir. "Dünyada sosyalizm kurulmadık-ça biz bir adam inşa edemeyiz" diyen Troçki'nin tezi bu açıdan bir utopyadır. Hayalciğin danska-sıdır. "Doğu'da gelişen sosyalizmi bırak, her şeyi tekrar sıfırdan başlat" demek doğru değildir. Fakat, "Sosyalist sistemi kendi başına al komünizme kadar götür" demek doğrudur. Çünkü, elde yandan emperyalist sistem vardır. Az gelişmiş muazzam insan yığınları vardır. Onların var olduğu bir dünyada komünizmi böyleye geliştirmek olası değildir. Zaten bu komüniz-min de, sosyalizmin de özünü çelir.

Bilimsel sosyalizm; özde sınıflar arasındaki sömürüyü ortadan kaldır-dığı gibi, uluslararası sömürü ve eşitsizliği de ortadan kaldırma mükellefidir. Bilimsel sosyalizmin bu özüne rağmen Sovyetler'in ken-disi bir eşitsizliğin kaynağı olmaya başlıyor. Ve Sovyet sisteminin iradine rağmen, bu böyledir. Kendi insanının emeğiyle sosyalizmi ku-ruyor. Kimseyi sömürerek sosyalizmi inşa etme durumu yoktur. Yani Sovyetler Birliği'nin emper-

yalist olma konumu kesinlikle yok-tur. Bilakis, kendi insanını muaz-zam çalıştırıyor ve kendisi dünyaya birçok değeri yarım diye sunuyor, aldıklarından fazlasını veriyorlar ve bu bir gerçektir. Ama hata suradan kaynaklanıyor; eşitsizliğin hüküm sürdüğü bir dünyada, "Ben eşitsizli sonuna kadar geliştirebilirim" diyor. Bu öznel bir yaklaşımdır. Sovyet sistemi 1980'lerde doğru Sovyet-ler'de komünizmin önemli oranda gerçekleşeceğini düşünüyordu. İşle oportünistlik buradadır. Bunlar, bırak komünizmi geliştirmeyi, kapitalizmin her türlü hastalıklarının ortaya çıkmasına yol açtı. Tabii bu, sosyalizmin, gerek sınıflararası sömürünün, eşitsizliğin ve dolayısıyla sınıfların ortadan kaldırılma-sına ve gerekse uluslararası eşitsiz-liğin ortadan kaldırılmasına çok bağlantılı bir ideoloji olduğu gerçeğine yakından bağlıdır. Sosyalizm bir kısım Doğu ülkesi ve ulusunun malı değildir. Örneğin, bu daha çok Slav kökenli halklarda gelişmiştir. Bu ırklarla da bağlantılı bir olay değildir. Tersine, insanlığın bütü-nünü ilgilendiren bir sistemdir. Eskiden böyle dinler vardı; zencisi-ne de, sarısı-na da, beyazına da hitap eden enternasyonalist dinler vardı. En azından bun dinlerden daha fazla, insanlığın bir öğretisi olarak sosyalizm geliştiriliyor. Bu öğretinin hiçbir ulus, coğrafya ayır-mı yapmadan böyleyse eşitsizlik, özgürleştirici bir temeli vardır. Do-layısıyla bu konudan uzaklaşmak-la, sorunları ortaya çıkmaya başlı-yor. Bu sorunların çözümü için de geriyte, tekrar dünya çapında insan-lığın sorunlarını görme ve dayatma kalıyor ve bu kendisini dayatıyor.

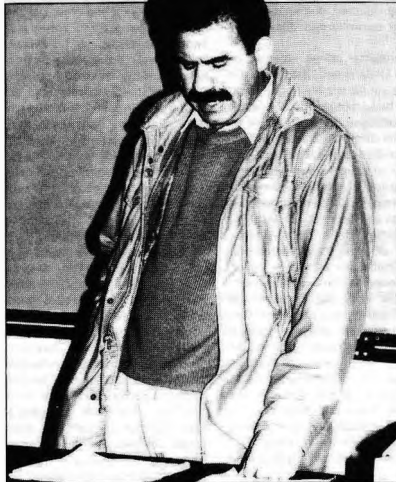
Bu sorunları yalnızca ABD veya Sovyetler Birliği'nin zirvelerine çözümlenilecek sorunlar değildir. Ancak sorunların çözümünde elbet-lek her iki ülkenin payı büyüktür. Çünkü bu sorunların oluşmasında onların payı birinci derecededir. Dünya halklarının içinde bulun-

...insanlığın kaderinden kendisini koparınlar sosyalist cenneti yaratamazlar. İnsanlığın temel sorunlarını çözemeyen sosyalizmi kuramazlar. Bu gerçek ortaya çıkmıştır. Fakat bu, sosyalizmin ülküsünü, cennetini hep hayal etmek demek de değildir. 'Dünyada sosyalizm kurulmadıkça biz bir adam inşa edemeyiz' diyen Troçki'nin tezi bu açıdan bir utopyadır. Hayalciğin danskasıdır...

...insanlığın kaderinden kendisini koparınlar sosyalist cenneti yaratamazlar. İnsanlığın temel sorunlarını çözemeyen sosyalizmi kuramazlar. Bu gerçek ortaya çıkmıştır. Fakat bu, sosyalizmin ülküsünü, cennetini hep hayal etmek demek de değildir. 'Dünyada sosyalizm kurulmadıkça biz bir adam inşa edemeyiz' diyen Troçki'nin tezi bu açıdan bir utopyadır. Hayalciğin danskasıdır...

eklenmiştir. Kuşkusuz daha başka sorunlar da vardır. Bütün sorun-ların çözümünü veya sorun olarak kendini dayatmaları iki sistemin içinde bulunduğu durumu bağlan-tırır. Dolayısıyla eski tarzdaki gibi sistemleri daha da değiştirmek, daha da savuşturmak değil; bu safer yumaşık bir politika'ya bir-a-yama gettirmek, işte sürekli gö-rüşmeler, ekonomik değişimleri yoğunlaştırma, politik ilişkileri yo-gunlaştırma, birbirlerine birçok şey aıp verme, bilgi değeri-tokuşu, sistemler arasındaki benzerlikleri artırma, kültürler arasındaki benzerlikleri artırma yönlerini esas almaktadırlar. Bütün bunlar yeni yaklaşımlar yöntemlerdir ve Gor-bačov önderleri de bunları davat-

tıkça dayatıyor. Emperyalist sis-tem, Gorbačov'un getirdiği çö-zümsel yaklaşımlara biraz da hazı-rıksızdır ve böyle bir gelişmeyi beklemiyordu. Dolayısıyla, hazırlık-sız olması reformların daha süratle ilerlemesini engelliyor. İçerde de Sovyet toplumu buna fazla hazırlık-lı değildir. Tam 70 yıldır gittikçe merkezleşen sistemleştirmeye top-lumun bu noktada güçlüğü ortaya çıkıyor. Bu güçlükler Sovyet sisteminin boğarını mı, başparma-ğı mı götürür? Bu, toplumda tartışıl-ın bir sorundur. Fakat önemli oranda ka-pitalist etkilere açıktır. Bu gerçek-tir. Bu politika örneğin, Maca-ristan'da, Yugoslavya'da ve kis-men de Polonya'da kapitalizme dönüşümü daha da hızlandırılır.

...insanlığın kaderinden kendisini koparınlar sosyalist cenneti yaratamazlar. İnsanlığın temel sorunlarını çözemeyen sosyalizmi kuramazlar. Bu gerçek ortaya çıkmıştır. Fakat bu, sosyalizmin ülküsünü, cennetini hep hayal etmek demek de değildir. 'Dünyada sosyalizm kurulmadıkça biz bir adam inşa edemeyiz' diyen Troçki'nin tezi bu açıdan bir utopyadır. Hayalciğin danskasıdır...

...Bir yer düşünün ki; Sovyetler vebadan korkar gibi oradan uzak dursun! Bunun gerçek bir sosyalizm ve enternasyonalizm olmadığı açıktır. Bunlar hep yanlış, tehlikeli, kökenli nereye dayandırılrsa dayandırılsona karşı veremeyen uygulamalardır. Sovyetler şimdi bundan kurtulmaya çalışıyor. Bu daha nereye kadar taşırılsak? Şimdiden kesin belirlenmede bulunmak erkendir; lakin objektif bir gerçeklikten çıktığı, sadece bir aйдatma olduğu, kapitalist-emperyalist sistemin bu yaklaşma fazla hazırlıklı olmadığı, onlara karşı daha yeteneksiz olduğu, dolayısıyla ihtiyatlı hareket ettiği bir gerçektir..."

masaydı; bu kadar aşırı faşist dik-ta-torluğu geliştirmeye çok olma-yacaktı. Multaka altı üstü ola-bilirdi; demokrasi gelişebilirdi. Dünyanın birçok ülkesinde halkların gerçeğinde de bu yansıyor; hatta Orta'da geçmekte, Latin Ame-rika'da, Hind'i-Çin'de halen bu po-litikanın etkisi görülmüyor. Bu politika Afganistan'da, çok daha sömür-ler Sovyetler Afganistan'a, Ameri-ka da Vietnam'a girdi; ancak zor-bela kurtulduklar. Kamboçya'ya, Vietnam askerini sürdü, etrafında ki diğer ülkeler üstüştü ve Vietnam bu kamazdan zor bela kurtulabil-di. Orta'da daki gelişmeler için "A-merikanın etkisidir, planlıdır". "Sovyet etkisidir" denildi ama, tam bir kızmaz ve çözümsüzlük hüküm sürüyor. Orta Amerika'da ulusal kurtuluşçu ve sosyalist hareketler bir adım ileri attı. ABD ise buna kar-şılık çok saydıkları ülkeye karşı-devrimci kontrolü ihraç etti. Bütün bu durumlar ciddi bir kızmaz ifade eder. Bunlara işle bölgeler sorunlar deniliyor ve çözüm getirilmeye çalışılıyor. Ancak getirilen çözümler devrimci çözüm olmaksızın ziyade tamamen reformist çözümler-dir. Aslında bu çözümlere reformist çözüm yöntemleri de deni-lemez. "Bir şeyler yapmaya çalış-ık, ağzımıza gözümüze buluştür-ük. Sen verdin silahı İsrail'e, ben verdim Sovyetler'i" deniliyor. Bura-da Hepsi paslanıyor. Neden? Çünkü, bir çözümsüzlük yaratmıştır, bir tikanıklık vardır. Bu silahların kul-lanılması zincirleme olarak dünya savasına yol açar. İki sistemin de temel güçleri bundan kaçınmaya çalışıyor. O halde, "oturup, uzla-şalım" deniliyor. Uzlaşmaya engel-leyen birçok hayati çıkarı vardır. İsrail'in kurtuluşu, bir halkın yoklu-ğu temeline göre gerçekleştirilirdi, Ara-pların sırtaklı alaylarında neşre kles-

bilir. Arapların çıkarı da İsrail'in varlığını tanımamasına dayanır. Bu temelde kurulan denge dışında bir çözümsüzlüktür.

Peki barış nasıl olacak? "Dünyanın böyle olduğunu kabul ede-cekmişiz. Ne İsrail, ne Filistin ne de Araplar dedikine tam ulaşamıdık". Tersine, oturup anlaşamadılar" diyorlar. İşte yoğun Arafat diplo-masisi, İsrail siyozininin yoğun dayatmaları bu temelde ortaya çı-kiyor. Arapların o bilmese tükenecek ittifakları ve çelikleri bu temelde ortaya çıkıyor. Bunların halen de bu iş için sarfettikleri masraf, dün-ya da şimdiye kadar gelişmiş geçmiş devrimlerin masraflarından daha faz-ladır. Yine de İncir çekirdeğindeki dol-duracak kadar bir sonuç alına-mamıştır. Dünyamızın bu gerçeği aynı sonuçla Amerika için de ge-çerlidir. Dünya dengesindeki çö-zümsüzlük iki sistem arasındaki tikanıklığa da biraz bağlıdır. Ve dolayısıyla Gorbačov hamlesinin nedenleri de biraz daha iyi ana-lanılıyor. Gorbačov'un hamlelerini tamamen oportünist olarak değeri-ndirmek yerine, daha ağır ger-çeklerin etkisi altında, reformlara yönelme gereği duyulduğu tarzın-da değerlendirilmeye gerekcektir. Yalnız bu duruma dikkat etmenin gerçik surada önem kazanıyor: Bu hamle birçok bölgeyi kapitalist etkilemeye açık tutacak ve hatta ABD'nin etkisine bırakacaktır. Gor-bačov başta türlü politika üre-tiyor. Devrimlere de daha fazla it-tibar etmiyor. Çünkü, "Devrimler tikanmayı daha çok geliştiriyor" diyor. Bunu büyük yardım ve des-teklerle denediler. Ama birçok yerde devrim olmadı. Afganistan'a yuzbinlerce Sovyet askeri gitti. Gölümlümş derecede destekler; hatta Sovyetler'in ekonomisi bile neredeyse bunalmışa itecek kadar destek verildi. Sonuç: Afganistan neredeyse eskisinden daha kötü bir karşı-devrim alanı haline gele-cekti. Orta'da da durum böyledir. Örneğin, bir Suriye faşist açılmadı. Geçmişte Mısır'a da yardım yaptı, ama şimdi Mısır ABD'nin iyi işbirlikçisi durumundadır. Geçmiş-te Irak'a da çok yardım yaptı, ama bugün Irak rejimi gericiğin en sağ-lam dayanaklarındandır. İşte bu durumların sonuçlarına dayana-rak, "Benim bu yeni yöntemim so-syalizmi geliştirebilir" diyor. O zaman da bu politika'yı daha çok yürütmek durumunda kalıyor. "Dünya ça-pında az gelişmiş ülkelere verilen destekle fazla sorun çıkmadığına göre, bir çok merkezkiye, yani emperyalizmin güç odaklarına bu işleri daha iyi geliştirebiliriz" diyor. Onun için de bilindiğimiz görümlere bütün gücüyle yöneliyor. So-nuçları daha ortaya çıkmış değildir. Ama, örneğin, Afganistan'dan çekilmesi çoktuğudur. Afganistan'daki varlığı fazla gerekçe de de-ğildir, doğru da değildir.

Oyle bir yer düşün ki, yuzbin-lece Sovyet askeri aktarılsın, o ül-kede rejim her ybnden donatılsın ama yine de hiçbir sonuç alınma-sın!

Bunun nedeni emperyalizm ol-sun veya işbirlikçiler olsun, bu o kadar önemli değildir. Bir yer dü-şün ki; Sovyetler vebadan korka-r gib oradan uzak dursun! Bu-nun gerçek bir sosyalizm ve enter-nasyonalizm olmadığı açıktır. Bun-lar hep yanlış, tehlikeli, kökenli nereye dayandırılrsa dayandırılsona karşı veremeyen uygulamalardır. Sovyetler şimdi bundan kurtul-maya çalışıyor. Bu daha nereye kadar taşırılsak? Şimdiden kesin belirlenmede bulunmak erkendir; lakin objektif bir gerçeklikten çıktı-ğı, sadece bir aйдatma olduğu, kapitalist-emperyalist sistemin bu yaklaşma fazla hazırlıklı olmadığı, onlara karşı daha yeteneksiz olduğu,

ğu, dolayısıyla ihtiyatlı hareket etti-
ği bir gerçektir.

Eğer yuymuşa her düzeyde gelişirse, hatta önemli bölgesel sorunlarda da gelişirse tümüyle bunların devrimin reddi olarak görme yerine, yeni bir durum doğar biçiminde belirlemek daha gerçekçi olabilir. Sürekli var olan dengelerin ıtkanlığına dikkat çekiyoruz. Bu dengelerdeki çözümsüzlük, ıtkanlık aslında kaçınılmaz yeni bir durum doğurduğundan mümkün olmayacaktır. Mademki devrimler artık birbirine girmiş olan dengeler yüzünden ilerlemiyor. O halde, yeni yöntemler denemek daha doğrudur. Ama görünün o ki: bu, birçok yerde dengeli karşı devrimlerin ve göbükçülerin lehine dengesizleştiğinden doğuyor. Bir Afganistan'da Sovyetler, mecburum başka seçeneğim yok" diyor. Ama karşı devrim daha çok atığa kalkıyor. Ortadoğu'da da biraz geri çekilse, yine karşı-devrim atığa kalkabilir. Dolayısıyla son derece kritik bir durumda seyrediliyor. Yuymuşa, belli bir nefes alıp vermede olabilir. Güçler yorgun düşmüştür. Özellikle devrimci güçler için de bir nefes alma fırsatı olabilir. Eğer iyi değerlendirilirse, tümünde her şeyin kaybedilmesinin tersine, yeni bir atığa kalkmanın nedeni de olabilir. Bu, Sovyetler Birliği için de geçerlidir. Sovyetler Birliği'ndeki yazışmalar karşı, kendini yenilemiş bir sosyalizm Gorbacov sonrasında aygıtla kalkabilir. Ki bunun da belirtileri az değildir. Kapitalizm yolcusu akımlar kadar sosyalizmin yenilenmesini çalışan akımların da oldukça etkili olduğu bilinir. Gorbacov bu konuda biraz da ara geçiş aşamasını teşkil ediyor. Yeni yazışan sosyalizme, yenilenme ihtiyacında olan sosyalizmin geçiş aşamasındadır. Mucadele bitmemiştir. Aynı şey bütün bölgeler için de geçerlidir. Buradaki yuymuşa: güçlerin yenilenme atığa geçmesi için bir fırsat teşkil edebilir. Diri olan güçler olan üstün çıkabilir. Sınıf temelli, ideolojik-politik yaklaşımların oportünist olanları çöker ve karşı-devrim cabaları da boşa çıkar. Örneğin Ortadoğu bölgesinde küçük burjuvaziye dayalı milliyetçi yaklaşımlar yorgun düşmüşlerdir, kendilerini yenilenememişlerdir. Bunlara karşı, muhtemelen karşı-devrim güçleri, işbirlikçiler ege-menlik kurabilir. Ama kendini daha iyi yenileyebilen, hatta küçük burjuvaziye milliyetçisi yüzünden -bu Türkiye için de geçerli- bir türü Ortaya çıkarılamayan proleter devrimci güçleşebilir ve kendine yenilenmiş sosyalizmin bu yorgun, yıpranmış halini, Türkiye'de yorgun demokratik diye adlandırılan halini asip taze bir devrimci-demokratik güç olarak halkların kurtuluşunda önemli rol oynayabilir. Dolayısıyla bu dönemi, aynı gerçikliklerini, ıtkanlıklarını, çözüm-süzlüklerini daha çok üstten siyasal görüşmeler ve yoğun ekonomik-kültürel ilişkilerle aşımaya çalışıldığı, ideolojik ilişkiler fazla öne almadığı, daha çok pragmatizmi esas olan, günün karşılığı neyi gerektiriyorsa ona ağırlık veren bir dönem oluyor. Buna bir molâ, bir rahatlama dönemi, bir geçiş dönemi diyebiliriz; bu pek o kadar önemli değildir. Önemli olan, dünya çapında olsun, bir bölgede olsun, böyle bir döneme girilmek istenmelidir. Yaklaşımımız bu anlamın çerçevesinde ele alınabilir.

Asiri merkezleşme, tepede tıkanma ve birçok bölgedeki gerçiklik ve çoğunlukta da karşı-devrimin lehine sonuç veren durumların değişmesi devrimle olsaydı, bu süpheşiz bizim en tercih ettiğimiz bir yoldu ve bu devrimle en azından kendin somutumuzda bu değışikliğe yol açmak istiyoruz.

Bizim için, bilindiği gibi, reformcu yaklaşım ölmüştür. Ki bunu Gorbacov ve Castro da görüştüklerinde ifade ettiler. Castro, "Sizin yolunuz size, bizim yolunuz bize, Sovyetler Birliği ile bizim sorunlarımız ayırdır" diyor. Castro daha çok devrimci yöntemlere ağırlık verir. Sovyetler ise reformcu yöntemlere ağırlık verir. Sorunların kaynaklandığı zeminler farklı çözümlarını getirir. Elbette bizim gibi bir ülkede tamamen devrimci yöntemlere ağırlık verilir. Çünkü, bizde reformculuk baştan beri karşı-devrimin güçlenmesidir. Yalnız bizde değil, Ortadoğu'da da, Türkiye'de devrimci yöntem daha iyi hayata geçirmek önem taşıyor. Yani sürekli uzlaşmalar kotudur, "uzlaşmalar sürekli esas alınmalıdır" tarzındaki yaklaşım genelle oduğu gibi, günümüzde de pek ıtkar edilemezsi gereken bir yaklaşımdır. Geçmiş somut durumlara göre yakışın önem taşıyor. Eğer bugün Gorbacov önderliği, bütün dünyaya, yalnız Sovyetlerin reform ihtiyacına göre, "Siz de hemen uzlaşmalara geçin" derse bu kabul edilemez. Örneğin, Suriye direnişç bir konumdadır. Suriye'ye "Sen de İsrail'e önelim" oranda isteklinin kabul etme temeline bir uzlaşmaya yansın, derse, Afganistan'da "İste her şeyi mevcut güçleriyle meylet" derse, Orta Amerika'da "Kontralar da ıtkılar ortası olsun, Nikaragua kendini açık tutsun" deyin bunları peş-

Fidel Castro Gorbacov ile yaptığı görüşmede: "Her halkın ve ülkenin bağımsızlığına saygı gösterilmesi, Marksizm-Leninizmin altın değerindeki ilkelelerindenir" dedi.

kalkabilir. Bu, Türk burjuvazisinin yeni arayışlara yönelmesine -ki daha şimdiden başlamıştır- yol açacak ve bu durumlardan daha fazla korkmaya başlayacaktır. Amerika daha şimdiden Türkiye'yi ciddiye alıyor. AET hiç ciddiye almıyor. Sovyetler'e yaptıkları yanıda çok kâr kalacak değildir. Dolay-

politik çizgisinin gereklerine göre su veya bu biçimde o statükonun, dengelin, ıtkanmanın aslında gerektirilmişiyordu. Adeta dommuş sosyalizm ve kilitlenmiş uluslararası durumun çözümünün gerektiği ilde bulunuyordu. Gelişmeler biraz da, bizim bu ideolojik politik yaklaşımımız doğrultumaktadır. Gerek baştan ideolojik-politik formülasyon ve gerekse '85'te Gorbacov'un başa geldiği dönemlik il günlerinde söylediklerimiz bunu doğrultmaktadır. Fakat şimdi de gözden kaç tutmamak gerekir ki, yuymuşa sınırlı olabilecektir. Sosyalist-kapitalist sistem gelişisi aygıtı olmak suru kalsın; varlığını yuymuşa adı altında, siyasal görüşmeler, yoğun ekonomik-kültürel ilişkiler adı altında daha da değışik biçimlere büründürerek devam ettirecektir. Bu, mücadelenin durması demek değildir. Tersine, mücadelenin değışik koşullarında, değışik biçimlere sürmesi demektir. Bu, devrimci mücadelenin tasfiyesi demek değildir; bilakis devrimlerin biraz da aleyhine yüz tutmuş olan durumların aşılması, dünya çapında, özellikle de nükleer felaketle de dikkate alın, ve daha çok emperyalist metropollerde yeni demokratik güçlerin -şimdi bunlara başlı güçleri deniliyor, "yeşiller" hareketi deniliyor. Bunlara başka hareketler de eklenebilir- geliştirilmesi devrimde daha uygun ortamlar hazırlayabilir. Yine, kilitlenmiş ve anlaşmazlık halindeki birçok bölgenin ilişkilerinde sağlanacak yuymuşa-maların, karşı-devrimci de zayıllatılacağı gözönüne getirecek; devrimin, yeni bir durum değışiklendirmesi temeline atılım yapılabilir değışik dikkatleri çekmek gerekir. Hangi bölgede, nereye kadar sorunsu cevap, süpheşiz ki somut durumların değışiklendirilmesi sonucu belirlenecek bir cevap olacaktır. Orta-Amerika'da Küba, Nikaragua, bu gelişmelerden süpheşiz devrimci bir tarzda yararlanmaya çalışacaklardır. Ve netikim Castro, "on yıl içinde Latin Amerikada başta devrim olmak üzere çok şey olabilir, buna göre kendimi hazırlık kılmalıyız" diyor. Öyle bir politikanın takipçisi olduğunun izleni oğı vurmaktadır.

Ortadoğu'da belli ıtkanma vardır. Bunun ıster bölgesel barışkonferansıyla, ıster ıtkı görüşmelerle veya ıster yeni katılımlarla aşımaya çalışılması durumu sözkonusudur. Ortadoğu hakları için devrim esasır. Bugün böyleleri bir devrimci gelişmeye birçok güç zorlanmaktadır. Yeni gelişmeler, devrim-

ci yöntemden vazgeçmeyi dayatmamaktadır. Bilakis, artık sınıfsal temelleri daralması olan küçük-burjuva sınıf temelinin Ortadoğu'da devrimleri fazla ilerletmeyeceği ortaya çıkmıştır. Radikal bir devrim, proleter önderlikli devrim her zamankinden daha fazla ihtiyaç hasıl olmuştur. Bunu dikkate alan bir devrimsel gelişme durumu sözkonusudur. Bu durumlarda farkında olan Hareketimiz, Partimizin önderlik ettiği ulusal kurtuluş mücadelemiz Kürdistan'ı bu konuda Ortadoğu'nun devrimsel açılımında önemli bir odak üssü olarak değışiklendirmektedir. Bu görüş bugün parık bir biçimde doğrulanmıştır. Kürdistan somutunda gelişecek olan devrimimiz bölgenin yuymak olmuştur ulusal ve toplumsal sorunlarının çözümünde önemli bir çözümlüye olduğu olabilir. Özellikle '85'te bu biçimde var olan bir değışiklendirilmizin bugün daha da açığa kendini hissettirdiği belirlebilir. O halde, görev, çok köklü olmasına da, uluslararası ve bölgesel gelişmeler somut olarak yakinen takip etmek ve ölkede devrimizin üzerindeki olası etkilerini önceden hesaplayarak istesi hatalı yönleri gidermek ve yine olası olumlu yönde değışiklikleri önceden fark edip, Parti taktiğini bu olumlu etkilere daha fazla açık tutul bundan devrim mücadelenisi güçlendir-

"...Ekim Devrimi bünyesindeki noksansızların, aynı zamanda devrimci yetkinliğin yeniden bir senteze karşınması çakmasıdır; bünyesindeki sağ ve sol sapmaların kendini açığa vurmaları. Bilindiği gibi bu durumlar daha 1900'lerde İskra içinde ortaya çıktı ve 1905'te Bolşevik-Menşevik ayrışması biçiminde kendisini açığa vurdu. 1905 devrimindeki büyük taktik anlaşmazlık etrafındaki bölünme, 1907 karşı-devriminin ardından gelen tasfiyecilik yılları ve bu yıllardaki tasfiyecilerle Bolşeviklerin mücadlesi vardı..."

mehtir. Başta Partimizin sosyalizme, gerçek sosyalizme bu biçimde yarattığı yaklaşım; yeni güncel gelişmelerin ışığında doğruluğunu bir kez daha ortaya çıkarmaktadır. Süpheşiz bu gelişmelerin bizim sosyalizme olan inancımızı birkakım sarsması, yarattığı bir tarzda yaklaşımın sosyalizmi su veya bu merkeze bağılı değildir, kendi benimsinliğe düşündür, kendi somutumuzda cesurca yüzlanmanın, başta ne kadar zayıf olursak olalım, doğrudluğu amin olduğumuz ilkelere uygulamamasına cesaret etmenin doğu biricik yolu olduğunun bugün Sovyet önderliğinin ağızından da duyarak bizim ne kadar doğru yolda olduğumuzu bir kez daha göstermektedir. O halde biz, daha büyük bir kararlılıkla bu yolumuzda yürüyeceğiz ve başarılmaya çalışacağız.

Sovyet politikasının bazı yönlerine ilişkin yaptığımız değışiklendirmeleri toparlarsak; özellikle sosyalizme gerçek sosyalizmden barret görüldüğü, olası bunamlara değışikbecek tipleri aydınlatmak açısından, bir kez daha kısaca da olsa değışiklen-

"...Kürdistan'da devrimci gelişmeyi sürekli bütün gelişmelerin esası olarak gören ve bağımsızlığa kadar da böyle devam edecek olan PKK önderliği açık ki bu dünya durumundan yararlanmaya, Türkiye üzerindeki olası etkilerden devrimi güçlendirmeye çalışacaktır. Daha önceki yaklaşımlarımızda da biz bu gelişmelerden habersiz ve hazırlıksız değildik..."

peşe dayatırsa böylesi bir yaklaşım reddedilir ve 'asalla'ı denir. "Gorbacov önderliğidir, sosyalizmi temsil ediyor, kabul edelim" demek gerilicidir. Buna sonuna kadar karşı durulması gerekir. Ama kendi ülkesinde "İtkanımız, üretimi artırma" gerekleri, asırı silahlanma masraflarını kaldırıyoruz, ordu sayısını azaltmak gerekir, nükleer silahların yükümlülüğü çok ağırdır. Onlardan annmak ve diğer alanlarda silah indirimi tamamlamak gerekir. Bunun için emperyalizme görüşmek zorunludur" diyorsa buna bile diyebileceğimiz bir şey yoktur. Yok, daha fazla ileri giderse, kapitalizme de bolca taviz verilirse -hem de gerekse yerde- elbette başta Sovyet halkı olmak üzere karşı çıkılması en doğrudur. Hatta daha şimdiden karşı çıkışları vardır, yeni sosyalizm, yeni Stalinçiler denilen diğer akımlar da reformlar bu biçimde yaklaşımlara karşı savaşım veriyorlar. Hatta Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nde bile bu konuda süpheşiz kanatların mücadelenin bahsedildiği bilinir.

Bizim bu dönemde karşılabileceğimiz sonuç; buna pek karamsar bir gözle veya tümüyle "geriye bir dönüş vardır" gibi yaklaşımın gerçeki değildir. Özellikle ki sistemin asiri merkezleşmesiyle Türkiye'nin kendisinin Jeo-stratejik konumuna dayanarak alması olduğu bir çok tavizin sonu gelebilir. Dolayısıyla ki sistemin dengesi ortamdandır yararlanma durumları ortadan

sayıla sıkışacaktır. Yani, yuymuşamada Türkiye'nin yararlı çıkacağına söyleyemeyiz. Çünkü, orduyu asırı bir biçimde büyüttümüştür. Bu orduyu azaltmak zorundadır. Artık ABD'de böyle bir orduyu kendisi için pek gerekli görmez. Çünkü, silahsızlanma vardır ve askerlerin sayısını azaltmak da buna dahildir. Bu Türk ordusuna yansıyacaktır ve netikim daha şimdiden yansımıştır. "Sovyetler Birliği hududuna yakın 30 bin civarındaki orduyu azaltarak hepsini Kürdistan'a tasarrım" dese de, genelde ordusunun ve giderek almış olduğu bütün desteklerin zayıflaması sonucunda millitarizmi zayıflatacaktır. Dolayısıyla, Türk burjuvazisinin bundan sonuna kadar yararlı çıkacağına söylemek doğru bir yaklaşım değildir. Olumsuz etkilenebilir daha güçlü bir olasılıktır. Kendisini reformlarla daha fazla meşgul hissettirmek zorunda kalacaktır. Bu bizim devrimci yaklaşımımızın açılım şansını, manevra şansını daha fazla artırabilir. Yani zayıf bir olasılık da olsa artırabilir diyorum.

Bizim de devrimci gelişmeyi sürekli bütün gelişmelerin esası olarak gören ve bağımsızlığa kadar da böyle devam edecek olan PKK önderliği açık ki bu dünya durumundan yararlanmaya, Türkiye üzerindeki olası etkilerden devrimi güçlendirmeye çalışacaktır. Daha önceki yaklaşımlarımızda da biz bu gelişmelerden habersiz ve hazırlıksız değildik. Partimizin ideolojik-

Hollanda	3.75	hfl
İngiltere	0.90	£
İsviçre	7.50	skr.
İspanya	3.00	pt.
Norveç	10.00	kr.

YENİ DÖNEM BAHAİR ATILIMI VE ORTAYA ÇIKARDIĞI GERÇEKLER

Başlatıcı 1. sayfa

Bir avuç gerilla birliği üzerine birlerce askerle yürümesine rağmen, Bağok, Hani ve Şemdinli-Benevok çatışmalarında görüldüğü gibi, düşman ulusal kurtuluş savaşımız süresince ilk kez bu derecede ağır kayıplar yaşadı. Birliklerimiz karşı karşıya geldiği "kuşat ve ez" taktiği büyük oranda boşa çıktı. Bu taktik büyük oranda boşa çıktığı gibi, ağır darbeler de vuruldu. Bağok ve Hani çatışmalarında gerillaları kuşatmaya alamayan ve üzerlerine gitme cesareti göstermeyen faşist ordu birlikleri, kimyasal silahlarla basırcılar, yenilgisini gizlemeye çalıştı. Şemdinli-Benevok çatışmasındaysa havan, top ve ağır makineli gibi silahlar kullanan düşman kuşatmaya alamadığı gerilla birliklerini imha etmeye çalıştı. Bu çaplı geniş saldırılar ve düzenli ordularla karşı bile kullanılmayan silahları kullanmasına rağmen, düşmanın "kuşat ve ez" taktiği boşa çıktı. Bağok ve Şemdinli çatışmalarında gerilla birliklerinin bir kesimi, düşmanını oluşturmaya çalıştığı çember, kullandıkları vahşi silahlara rağmen, yarararak kuşatmayı işlemez kıldılar.

Faşist Türk sömürgeçliği, özel savaş yöntemleri sonucu alman çalışmaları yanısıra, diğer alanlarda da Partimiz PKK'ye karşı haçlı saldırıları benzeri yoğun bir karşı saldırı da geliştirdi. Bu saldırıların önemli bir parçası da Partimiz PKK'yi taşıyıcı olarak, Ağustos 1988'de Avrupa'da hortlatılan provokasyondur. Ulusal kurtuluş savaşımızın önemli bir döneminde, Parti Önderliğimize karşı alçakça saldırılarla ortaya çıkan provokasyon, faşist Türk sömürgeçliğinin ulusal kurtuluş mücadelemizi taşıyıcı emede önemli bir dayanağı ve umduydur.

Günümüzde "APO'ya hayır, PKK'ye evet" sloganıyla ortaya çıkan provokasyon, Parti Genel Sekreteri Abdullah Öcalan'ın yoldaş şahsında tüm Parti varlığını hedefleyerek, özel savaş yöntemlerinin saldırılarında Avrupa'dan da kan veremeye çalışıyor. Provokasyonun alçakça yüzünün erkenden teşhir edilmesi ve bu alçakça saldırıya karşı durulması, bu provokasyonun da daha önceki benzerleri gibi oluğuna bir ayağıdır.

Provokatorlar ABD emperyalizminin "PKK'ye hayır Türk sorununa evet" sloganını özele "APO'ya hayır PKK'ye evet" sloganına dönüştürerek, Partimiz ve Önderliğini birbirinden farklı şeylermiş gibi yanıltmaya ve birbirinden ayırmaya çalışıyor. Partimiz üzerinde uygulamak istedikleri alçakça emelleri açığa çıkararak, PKK ve Önderliğini ayırmak bir bütün olduğu gerçeğinin sarımsız bir şekilde daha da güçlenmesi, provokasyonun da gücüne, alçakça saldırılarına rağmen, provokasyon da boşa çıkıyor.

Provokasyonun, açık saldırıları için, ulusal kurtuluş mücadelesi tarihinde son derece büyük bir önem verilebilecek olan 15 Ağustos'un yıldönümü seçmesi de bir tesadüf değildir. Güney Kürdistan'da ilkel milliyetçi hırs köküne gidiyor, halkta umut kıptırılan da bu köküne söndürülmek isteniyor. Ayakta kalan ve gün gülenen PKK'nın varlığı düşmanın bu onurları da işlemez kılıyor. İşte böyle bir dönemde halkımız

(bütün parçalarındaki) için daha büyük bir umut kapısı haline gelen Partimiz PKK'ye karşı provokasyon hortlatıldı. Kitlelere, "Güvenceçlerimiz önderiniz yok, işte PKK vardı, o da bölünüyordu. APO'ya güveniyorsunuz, bakın o da istemiyordu" vb. biçimindeki demagogileri aşılamaya çalışan düşman, bu provokasyondan büyük bir umut bekliyordu. Tamamıyla olmasa da belli bir sonuç alacağını umuyordu.

Düşmanın planı şuydu: Ülkede silahlı direniş ezilecek. Avrupa'da da provokasyon o çokça sözü edilen "demokratik PKK" sloganına ortaya çıkacak; böylece taşıyıcı süreci tamamlanmış olacaktı. 1988 yılında düşmanın ulusal kurtuluş mücadelemizi karşı çıkarmak istediği taşıyıcı planı böylesine kapsanıyordu. Ülkede il ve dışında uygulamak istenen bu planla 1988 yılı kıkmadan Partimiz üzerindeki taşıyıcı süreci de tamamlamak isteniyordu.

Bu planı uygulamada büyük bir başarı elde edemediğini umut böz savas yönetimi büyük iddialara bulunmaya başladı. Aynı şekilde özel savas yönetiminin iddialarına provokatorlar da sahip çıkarak, 1988 yılında ulusal kurtuluş eylemlerimizin geriletiği iddialarını ortaya attılar. Provokatorlar, 1988 yılı mücadelesinin, diğer yıllardan da geri bir düzeyde olduğunu ve Partimizin gerilemeye başladığı demagogisi işleyerek, özel savas yönetiminin cabalarına desteklerini sürdürdüler. Bir yandan özel savas yönetiminin iddiaları, diğer yandan da provokatorların alçakça demagogi yanlarını 1988 yılı mücadelemizin katetdiği gelişmeler ortasına etme gücünü gösteremedi. Ulusal kurtuluş savaşımız ülke içerisinde ve dışında gerçekliği açık bir şekilde, bir kez daha beynele kazandı.

1988 yılı içerisinde, emperyalizmin açık saldırı ve dil-kültür özerkliği temelinde ibrikliklerini yeniden canlandırma cabalarında da hızmızdıkları görüldü. Faşist Türk sömürgeçlerinin paralelinde ulusal kurtuluş mücadelemize karşı açık saldırısını yoğunlaştıran Alman emperyalizmine, ABD, Fransa, İsveç ve İngiltere gibi emperyalist devletler de ibrikliklerini hareketlere karşılık verdiler. "Türk halkının dil-kültür hakları, lanımlı" biçiminde ifade edilecek geliştirilen bu cabalarla, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı yeni saldırı ve kompolar da gündemleştirildi.

Partimiz önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesinin 1988 yılı, bütün bu kompoları boşa çıkarmak temelinde aşması ve yeni yıla son derece önemli hazırlıklar temelinde girmesi, bu çevrelerde karşı-devrimci cabalarını daha da yoğunlaştırmaya götürdü.

Başta özel savas yöntemi olmak üzere, emperyalizmin, ibriklikleri Türk usakları ve provokatorlar kadar uzanan geniş bir karşı-devrimci cepheyle Partimiz PKK'nın üzerine girdi. Yeni dönem bahar atılımının hiçbir yansıması için, düşman hiçbir dönemde rastlanmamış uygulamalara başvurdu. Bu cabaların, emperyalizmin, metropolde Türk ibriklikleri çevrelerimize geliştirdikleri yeni ihanet olumları da desteklenmesi saldırılarının bu dönemde görüldüğü olduğunu göstermektedir.

Partimiz PKK, 1989 yılı tarihini tüm tecrübelerini yoğunlaştırdığı ve pratik uygulamaya geçtiği büyük oranda arttırdığı hazırlıkları

temelinde girdi. Gerçekleştirilen hazırlıklar, sadece bir yıl zafer hanemize yazacak düzeyde değildi. Hazırlıklar, bundan sonraki tarihimizde de büyük oranda temel teşkil edecek ve Kürdistan devriminin sürükleyici gücünü çizgisini kesintisiz bir şekilde devam ettirecek bir düzeydeydi. Bu gelişme doğrultusunda açık bir şekilde ortaya çıkması, faşist Türk sömürgeçlerinin ve emelleri emperyalistleri yeni kompolar ve saldırılara yöneltti.

Faşist Türk sömürgeçleri, mücadelemizin giderek belirginlik kazanan kitlesel karakterini ortadan kaldırmak için, yaygın bir kitlesel tutuklamaya giriştiler. Onbinlerce Kürt yurtsever insanlık tarihinin en derin tank olduğu işkencelerden geçirilerek, ulusal kurtuluş mücadelemize verdikleri desteği kesmeleri yönünde baskıya uğradılar. İşkencelerin görülenişi boyutta uygulamaları kitlelerin ulusal kurtuluş mücadelemize daha sıkı sarılması birlikte getirdi. Kitleler, düşmanın tüm vahşi uygulamalarına rağmen, ulusal kurtuluş mücadelesine olan desteklerini birkaç kat daha arttırdılar.

Avrupa metropollerinde de yılların ibriklikleri yoğunluğu ve iliklerine kadar emperyalizme salımlı olan Türk Hani bazı ögeler dil-kültür özerkliği temelinde cabalarını yoğunlaştıran emperyalizmin planında daha acıklan yatmaya başladılar. İsveç ve Fransa destekli olarak geliştirilen bu yeni plan da, halkımızın uğruna nice değerli evladını, şehit verdigi bağıştırlık saldırıları taşıyıcı emelleri, emperyalizmin kölelik zincirleri yeniden halkımızın boynuna geçirilme isteniyordu.

İşte, 1989 yılına girenken, mücadelemizin çok güçlü bir çıkış hazırlanması karşısında, faşist Türk sömürgeçleri ve emperyalizm de böylesi kompolar ve saldırılara başvurarak mücadelemizi bahar döneminde büyük oranda taşıyıcı emelleri hesapladılar. Türk sömürgeçlerinin dünya tarihinden en derin tankı iteltilik işkence uygulamalarını Batı'da, Cizrede, Diyarbakır'da ve diğer birçok alanda uygulamaya koyması bu dönemde son sansları olmasındır. Yapabilecekleri her şeyi bu dönemde yapacaklardı. Aksi durumda, kesintisiz bir şekilde sürükleniş ulusal kurtuluş savaşımızın önüne engeller oluşturmaları mümkün olmayacaktı. Tüm hesapların bu dönemde görüldüğü de bu gerçeği açık bir şekilde ortaya koyuyor.

Partimiz PKK bahar döneminde böylesine yoğun bir karşı-devrimci saldırı ortasında girdi. Yeni dö-

nem bahar atılımımızın, bugün ulaştığı düzey ve yarattığı sonuçlara baktığımızda, düşmanın tüm hesaplarının boşa çıktığıdır; daha iyi görülmektedir. Bahar dönemi emelleri, çok az bir kayıp karşısında ulusal kurtuluş savaşını tarihimizin en yüksek gelişmelerini sağlıyor. Bahar döneminde gerçekleştirilen eylemler, ulusal kurtuluş savaşımızın önemli bir gelişme aşamasına ulaştığını da göstermektedir. Bu gelişme, hem nicelik ve hem de nitelik olarak önemli bir boyuttadır.

Newroz dönemine büyük bir hız kazanan ulusal kurtuluş eylemlerimiz, Silopi başkınıyla birlikte önemli bir ivme kazandı; Sırmak şehit merkezi ve kömür ocaklarının bir saat arası basılması da doruğuna çıktı. Bu sürede gerçekleştirilen eylemlerde, Sömürgeci ordu birliklerine, köy korucularına ve özel tim elemanlarına da ağır kayıplar verildi. ARGK gerillaları düşmanın girdikleri her çatışmaya kazandı. Üstün bir çarpışma ve manevra gücü göstererek, faşist düşmanın askerî birliklerini ağır bir korku ve panik içine

gelişme düzeyine ulaşması, halkımız üzerinde uygulanmak istenen onurları da boşa çıkardı. İlkel milliyetçiliğin ihanet ve çözümlerle birlikte, faşist Türk sömürgeçleri esaret altında tuttuğu 50 bini aşkın insanımızı ulusal kurtuluş savaşımıza karşı kullanmak ve böylece halkın ulusal kurtuluşu karşı büyük bir güvensizlik yaratmak istedi. Bahar atılımının yoğun bir gelişme süreci olarak yaşanması, düşmanın ilkel-milliyetçilikle elele oluşturmak istediği onurları da boşa çıkardı. Tüm halkımız da ulusal kurtuluşu hari güveni arttırmak, bağımsızlığı sahip kılmak esas kurtuluş yolu da olduğu çok açık bir şekilde ortaya çıktı.

Yeni dönem bahar atılımımız, III. Kongre'de netleştirilen ve taktik dışı, taşıyıcı yaklaşımlara karşı sağlığını korunan Parti çizgimizin doğruluğunu da bir kez daha kanıtladı. Çizgiye bağlılık ve bunun haklılığını uygulamaları durumunda Kürdistan'da gelişmelerin daha da hızlanacağı, Partimizin önemli mesele katedeceği daha açık bir şekilde ortaya çıktı.

Yeni dönem bahar atılımı, Partimizin 5 yıllık silahlı mücadelesi pratiği sürecinde, bu dönemde taktiklerini uygulamada daha ileri mesafelere aldığını da bir göstergesidir. Partimiz kadroları III. Kongre'de sağlanıldığı kanıtlanan Parti taktiklerini uygulama gücüne daha fazla kavuşurken, bunları pratikte başarı ile gerçekleştirebilmeleri yeni dönem bahar atılımı sürecinde açık bir şekilde gösterildi.

Partimizin büyük bir değer bir çarek ve ehemmiyetle hazırladığı 1989 yılı bahar atılımının sonuna doğru gelirken, yaratılan gelişmelerin, bundan sonraki mücadele tarihimizde büyük bir rol oynayacak düzeyde ulaştığını da söyleyebiliriz.

Bahar atılımının ortaya çıkardığı gerçekleri irdelerdığımızda, ulusal kurtuluş savaşımızın iç ve dış engellerin korunuculuğuna rağmen, muazzam bir gelişmeye ulaşmakla yetinmeyip, bunları kesintisiz bir şekilde yürülebilecek güce de eriştiğini görülmektedir. Bu temelinde önümüzdeki dönemin de ulusal kurtuluş savaşımız açısından yeni atılımlara gebe olduğunu belirtilebilir. Yaratılan gelişmeler ve elde edilen sonuçlar, bugünkü gelişmelerin birkaç katı gelişmeye ulaşmanın içten bile olmadığını gösteriyor. Ulusal kurtuluş gücümüzün böylesi gelişmelerle rahatlıkla yaratabilecek bir düzeyi yakalamıştır.

Anlamı böylesine büyük olan gelişmeler, bu yıla Partimizin 10. yıl dönümü olarak, bizi **Parça Özgür Vatan Topuzi Yaratma** hedefine daha yakınlara getirdiği söyleyebiliriz. Önümüzdeki dönem bu hedefe ulaşmanın yoğun mücadelesiyse daha güç olacaktır.

Ulusal kurtuluş gücümüzün örgütlülüğü düzeyi, halkımızın artan desteği ve cephe ile ordu birlikleri içerisinde örgütlenmeye yoğun olarak katılması, yakın dönemde lehimize büyük gelişmelerle kaplılığına hari olan güvenciliği daha da perçinliyor. Her türlü alçakça kompolar ve saldırılara karşı Partimiz PKK önderliğinde savasın halkımız, yeni zaferler yaratmasını bilecek, bağıştırlık, özgür ve demokratik Kürdistan bayrağını zafer burçlarına diktirecektir.

—Yaşasın yeni dönem bahar atılımımızı

—Yaşasın Partimiz PKK, Cephemiz ERNK, Ördümüz ARGKI

PARTİ YAŞAMI PARTİ MUCADELESİ

Yine ulusal kurtuluş ve özgürlük davasına büyük bir inanç, cesaret ve gururla sahip çıkan çağdaş direnişçiler -Kürdistan Kabesi'ni kurtarmak için Ebabil kuşları gibi her tarafa hücumla geçtiler. Tarihin en barbar, vahşi düşmanın dört tarafından sıkı kuşaltma altına almış olduğu -Kutsal Kabe'-ye, ellerindeki keskinleştirilmiş kılıçlar, mızraklar, güzlemler artık son darbeleri vurarak işini bitirmek, her şeyi kesip doğrayarak Kürdistan ve Kürt diye bir şeyin yerinde var olmadığını herkese -ispatlamak- istedikleri bir anda nereden çıkmış bunlar? Bebeleri ana rahiminde bile Türkleştirilerek dünyaya getirildiği bir sırada yenden birer gibi müthiş çoğalarak saldırıya geçen, bu kendisini vahşi kütür askerlerin keskin kılıçlarına, yüzüne-gözüne çarparak onları engelleyen, taş-dikiları ateş parçalarıyla peşimure Türk askerlerini tepeden tırnağa ateş gibi yakıp yıkıp geçen ve Kürdistan Mabeli'nin ana kula kartları özgürlük Zümresi-Ankara da nereden çıkmış?

İşte, çağdaş PKK direnişçileri, geçmişten günümüze kadar yaratılan bütün tahribatları ortadan kaldırarak vatani kurtarmak, Mezo-potamya uygarlığı çağdaş içrik-ke yenden tiliyendirmek (çin kendi kanlarını her gün böyle dala ettirler. Kurutulmuş Medya Bahçesi'ni yeniden yeşertmek için tarihin o bütün ulvi değeri'lerinden süzülüp gelen berrak kanlarını böyle aktırlar ve kemirir kanlara kadar döbölü akıtacaklar... Faşist sömürgecileri intikam duygularını, zaptedilmez öfke ve kinlerini yanardağlar gibi kusan ve günün yarattıkları kahramanlıklar abideleriyle Kürdistan vatani denen mabeli yenden kuran bu tarihin edebi mimarlarını tanımak, tanıtmak, anmak ve yaşatmak en önde gelen sorumluluğumuzdur. Çünkü onları bizim kökümüzüzdür, onlar tohumun kaynağıdır.

Uzun boyu, Kürt esmeri teni ve yağız cheyresli fidan gibi diri delikanlıydı. Gençten genç bir yigitti daha. 17 yaşında, yaşamın gerçeliğine yeni yeni duran bir fidandı. 17 yaşındaydı ama emsallerine göre bedenen çok gelişmiş, çok hızlı boy-pose almış bir maralı.

1971 yılında Diyarbakır'ın Xani ilçesine bağlı Duru köyünde yaşamaya gözetilirdi. O da diğer yaşları gibi Bağimsızlık Nesil'indendi. Hogir, Welat, İhsan gibi. O da Özgürlük Nesil'inin sorumlu yüvelerinden biriydi. Çünkü ulusal kurtuluş kavşasının tohumlarını toprağa serilmeye başladığı günlerde Halim de yaşama duran bir tohumdu. Bu nedenle özgürlük toprağına sağlam basmıştı. Çünkü, O da doğuşuyla birlikte kendisini bağimsızlık kahramanlarının safında bulmuştu.

Emekçi yekoksul bir ailenin çocuğu olduğu için Halim daha küçük yaşlardan itibaren evin geçimine katkıda bulunmaya başladı. İlkokul yaşına kadar O küçükçik yaşta koyun sürülerinin önünde yaşama tanıtıldı. Küçük Halim'e birçok şey garip geliyordu henüz. Ama O bu yaşlarda daha araştırıcı oldu. Doğay, yaşamı tanımayla çalıştı. İn-

sanlar dünyasını ve hayvanları ailemini inceledi. Ve kendi kökünü araştırdı merakla. Ailesinden, çevresinden ısrarla kendi kaynağını sordu, bu kaynağa açılan derin yarıları, bu kaynağın pallama dönemlerini sordu. Birçok şeyi öğrendi. Ve öğrendikçe ruhen ve bedenen büyüyör, öğrendikçe düşmanlarını tanıyör ve onlara karşı yüreği ve dağarcığı öfkeyle doluyör, öğrendikçe bir şeylere karşı sorumluluk bilinci geliyordu. Öğrendikçe zenginleşiyör, zenginleştikçe öğreniyör, tekrar öğreniyör.

Doğup büyüdüğü alanlarda Pa-lu, Xani, Genç isyanları yaşamış ve bizzat aile çevresi bu direnişler içerisinde yer almıştı. Dede'si bu isyanlarda görevler üstlenerek katılmış ve sömürgeciiler tarafından birçok Kürt insanıyla birlikte kalesine katledilmişti. Bu acı gerçekler Halim'i nasıl derinden etkilemez. Onu bu köke nasıl sağlamca bağlamazdı ki?

İşte Halim bu maneviyatla koyunların önüne gittiği zaman her haybelli dağlara bakarak geçmiş döş dünyasında canlandıryör ve bu soyu düşümleri her anı için TC'ye karşı inanılmaz bir kinle yüküyör. Keskin bakışlarını diktiği sarp dağların zirvelerinde şekillenen hayallerinde, eski isyanları bir film seridi gibi aynıtırlara kadar görüyör. Acımaz, kanlı, acılı bir savaş! Yediden yetmiş Kürt insanının düşmana karşı nasıl killele halinde savastığını, canisiperane direnişleri barbar yaratıkları sürünlü nasıl imha etti klerini. Kürdün cesaret ve savasçılığı, korkak düşmanın içine girdiği düşünün maneviyatı görüyör. İnsanlık düşmanı Türk pašalarını kırbaclarını kanlı çizmelerinde şaklatarak salıyaya boğulmuş ağzlarıyla katliam emirlerini vermelerini, doksanlık ihtiyardan beslikti bebye kadar insanlarımızın nasıl hunhara katledildiklerini görüyör dağların zirvesinde. Hayallerinde görüldüğü bu tablo karşısında gözleri kanlı gözyaşlarıyla dolup dolup taşıyör ve kendi kendine söyleniyör: -Ah! Ne zaman büyük olacağım da bu intikamı alacağım. Keske ben de o zaman yaşasaydım da düşmana karşı savassaydım... Arkasında da bütün vücudu buruk bir sessizliğe bürünüyör.

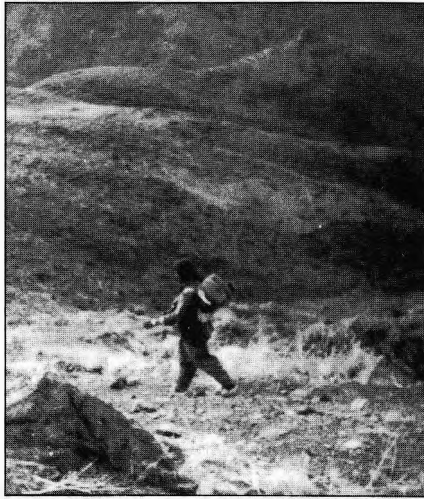
Elbette kolay bir şey değildi bu. -Kürdistanlıym' diyen birliğin asla göç yumulamadı. Bir halkın tüm fertlerini aynır yapılmadan kırından açırılmasına kin sessiz kalmırdı? Yine en yakınından olarak aile çevresinden insanlar da, vatan denilen toprağın, namusun, dilin, kültürün korunması için kanlarını aktırmamışlar mıydı? Bütün bu öğrendikleri, bütün bu düşünceleri, bu hayalle Halim'e küçükçik yaşta bir işyan ateşi uyardıydıyör. Ve bu ateşin alevleri gün geçtikçe yükseliyordu, dinginleşmiyordu bir türü.

Bu anlarda Halim dağlara hayrakmak istiyör, en yakın dost olarak onları görüyör ve elde silah bir gün o dağlarda savassaydı düşüyör. -Ebet bir gün o dağların zirvelerine çıkacağım!-

Halim 7 yaşında. Ailesi tarafından verildiği Lice Yatılı Bölge Okulu'nda okur. Halim bu dönemde

Bir kartalın efsanesi

(Özgür gelecekle yüklü dopdolu bakışlarında Xani dağlarının zirvesindeki düşleri donmuş duruyordu)

alandaki faaliyet yürüten devrimcilerle tanıştı. Onlarla tanıştığı zaman katasi ve yüreği aydınlanarak, tek kurtuluş yolunun o saflarda savassmakla olacağını inanç getirmişti. Soru olmadı. Devrimciler çok ilgi duymuştu, onlara sürekli soru sorarak bilgilenmeye çalışıyör, büyüdüğü mücadeleye katılacağı düşüncesini kimseden gizlemiyordu.

-Sen daha çokcusun, ne bu tür şeyleri düşünüyörsün, hele bir büyü-

-Doğru belki ben henüz küçüküm, ama bunları düşünmeyecek kadar bebek değilim. Yalnız şimdi den hazırlanmak gerekir. Yoksa 'hele bir yarın gelin' dersem bu boş bir şey olur. Sonra insan senin gibi mi olur? Ne yaptınız? İsyandan sonra size büyük görevler düştüğü halde siz ne yaptınız? Büyük olduğunuz da ne yaptınız? Kanlarını aktıran o insanların kanı üzerine oturdunuz.-

Halim den hiç de beklemediği bu yanıtı alana tanıdığı, dilini yumuştu adeta. Lafı daha fazla uzatma gücünü kendisinde göremedi. Ne diyebilirdi ki?

Halim devrimcileri ilişkilerini giderek daha da geliştirdi ve onlara müthiş bağlıdı. Devrimcilerin kendisine verdiği yığına uygun birçok -ufak- görevi büyük bir sevinçle yetitliklere yerine getiriyör. Gerek okulda gerekse sosyal çevresindeki konuşmalarında sık sık devrimcileri gündeme getiriyör ve onlara büyüdüğü zaman devrimcilerin yanında yer almasını gerektiğini dayatıyordu.

İlkokul yılları böyle geçtikten sonra bir yıl ara verdi ve ailesinin maddi geçimine yardımcı oldu. Bu dönemde de ayn düşümlerle devrimcileri yardımcı oldu. Ertesi yıl Xani Ortaokulu'na kayıt yaptırdı. Ortaokul yaşamında adeta devrimciler ve devrimcilik dışındabir şey düşünmez oldu. Ortaokul öğrencileri içinde kendi çapında devrimci propagandayı yapıyör ve onları kazanmaya çalışıyör. Nitekim basardı da. Birçok yaşıtları kazanarak onlardan gelecekte devrimci harekete katılacaklarına dair

söz aldi.

Ortaokul birinci sınıfı bitirdikten sonra ailesinin maddi durumunun zayıfladından dolayı okuma devam etmedi ve onlara yük olmamak için habersizce Mersin'e gitti. Burada bir süredir işlerle çalıştıkları sonra dayanmayp tekrar geri döndü ve ailesine çeşitli konularda yardımcı oldu.

1983-84 dönemi: Kürdistan'da artık gerilla savası geliştirilmekteydi. Kürdistan'ın silahlı hareketleri çok bucağın her yerde süzülerek modern bir savası örgütlenmekteydi. Buna en çok sevinen ve umutlanırlardan biri de Halim'di. O, bu duygular içinde gerillalarla ilişkiliye geçmek için çok ırpındı. Amacı artık kesin onlara katılmak ve elde silah onurluca savassmak. Ancak gerilla faaliyetlerinin gizliliğinden dolayı bu derunleşmedi. Halim tüm babalarını rağmen gerillalarla ilişkiliye geçememiş-ti. Mecburen hasretini geçici olarak içine gömsü. Ertesi yıl tekrar ortaokula kaldığı yenden devam etti.

Okulda Kürt düşmanlığıyla tanınan bir öğretmen vardı. Bu faşist-irki öğretmen çok özel bir gayrele sürekli Kürt halkına hakaret ediyör ve karalıyordu. Daha küçük yaşta Kürt öğrencilerinin kafasına hummalı bir çalgıma ile Türk burjuvazisinin kültürü zehrinli aktarak onları Türkleştirmeye çalışıyör. Halim buna nasıl dayanacaktı. Faşist öğretmenini yine böyle bir faaliyetle sırasına ona herkesin önünde açacağı-

-Senin söylediklerin baştan sona bütün kelimesiyle yalan. Kimse inanmamış buna'- dedi.

Beriki:

-Sen ne konuşuyörsün terbiyesiz. Bacak kadar çokcusun. Yoksa senin kafanı da mi Apocu komünistler yıkamış.-

-Ben terbiyesiz değilim. Ben Kürdüm, bir Kürt çocuğuyum. Ve terbiyem de Kürt yigittliği, mertliği ve insanseverliği ile yoğrulmuştur. Ya siz? Yüzüne medeni terbiye diye geçirdiğiniz kapkara maske ile bizim cellatlarımızı düşünün. Medeni terbiye size vereceği siz daha önce de binlerce insanımızı, anala-

larımızı, babalarımızı vahşice katlettiniz, cesetlerini kör kuşlara do-durdunuz. Şimdi de sahipsiz kalan biz çocuklarını, eski darağaçları yerine kurduğunuz modern idam sehpaları denen okullarınızda, Medeni, terbiyeli gençler yetiştireceğiz', Genç Türk milliyetçileri yetiştireceğiz' diyerek öldürmek, yok etmek istiyörsünüz. Siz tarihte gelmiş geçmiş en büyük akbalar-sınız. Siz bu dünyanın başbela-sı...-

Halim faşist öğretmenin tekmetokaltısalırsına tereddütsüz cevap verdi. Hayvanlar gibi karnından soyulan öğretmeni güçlü yapıyla devirerek neredeyse komalık etti; ve çantasını alarak okuldan ayrıldı, bir daha da gitmedi.

Köye geldikten sonra hürmet alandaki gerillalarla ilişki kurmaya çalıştı. Artık daha fazla dayanılmazdı. Her gün sürülerini dağa çıkardığında onları rastgele aramaya başladı. Nihayet bir ay kadar sonra bir gerilla grubuyla karşılaştı. Heyecandan nefes alamıyör, her gün rahatsızlık telafuz ettiği laflar kör bir düğüm gibi top olup boğazına oturtuyordu sanki. Her seyre rağmen gerillalarla konuştü ve onlara katılmak istediğini açıkça belirtti. Ancak gerillalar Halim'in bütün isyanlarına rağmen, bir eylem hazırlığı içinde olduklarından dolayı bunu etmediler ve Halim'e o anda bazı görevler verdiler. Halim bunu seçkin bir istek ve sorumlulukla yaptı. Gidip kendilerine köyden erzak ve iş ihtiyarlatırdı; ve onların eylem hazırlıklarına yardımcı oldu.

O grup yoluna gittikten sonra başka bir grup Halim'inin köyüne uğradı, Halim aynı ısrarla dayatıcı-lığını bu gruba da yaptı.

-Ben size katılmak istiyorum, ben de savassam istiyorum.-

-Ciddi misin? Kararlı mısın? -O nasıl laf! Sizinle saka mı ediyorum? Siz şaka edilecek insanlar mısınız?-

-Ben kararımı çoktan vermişim. Çoktandır siz anıyordum, ama bu-lamamışım. Şimdi siz de bana bunu diyorsunuz.-

-Şey yani, siz dedik belki o bazı iyi niyetli tanidik gençler gibi heyecanla gelip de yaptığınız bir konuşmadır, ya da evle arın bozulmuş da ondan diyorsun...-

-Hayır! Siz beni eskiden de tanıyörsünüz, ben böyle biri miyim?-

Halim gerillaların kendisini kabul etmeleri üzerine onlara kart bir randevu noktası tesbit etti ve ertesi gün ailesine -okula gideceğim- diyerek evden ayrıldı. Ve o ayrılık artık bir daha aile yaşamına dönümeyecek olan bir kopuştu.

25 Ağustos 1987. Halim artık her şeyi ile mücadeleye bağlı bir gerilladı. Büyük bir coşku ve sürekli yüksek bir moralin sahibi çok genç bir gerilla, 17 Baharında dopdolu bir savası.

Halim'in gruba katılmasından birkaç gün sonra birliğin bulunduğu alan düşman tarafından sabah erkenden kuşatılmaya alındı. Bunun üzerine tüm grup çatışma pozisyonuna bekledi. Halim'in daha ilk günleri olmasına rağmen, o kendisini ilk tereddüde düşmeden pozisyonu ruhen kattı. Ancak herhangi bir şey olmadı. Akşam düşmanın gitmesiyle grup alandan ayrıldı.

Daha sonra Halim, kendi akrabası çevresinden birkaç kişiyi birliğe katmak için öneri getirdi. Önerisi kabul edilince yanına aldığı bazı yolcularıyla birlikte kendi köylerine gitti. Ancak savaşçı adayları çok değeri yoktu. İşte o an ne kadar üzülüldü.

"Niyе bu kadar üzülüyörsün Halim yoldaş, ne yapalım yoktur..."

"Elimde değil yoldaş, kabul etmiyorum bir türlü. Sans deneyip seyan da sanki dümana çalışıyor. Şimdi buradan olsalardı ne olacaktı sanki. Ben onları getirirdim ki..."

"Tamam iyde, ama yoklar iste; artık üzülme bileyadığı. Her zaman bilmediyi ya. Artık sonraya kal di..."

Bir süre sonra Halim'in birliği Bingöl'dün Genç alanına geçti. Burada bazı eğitim planları yapıldı. Yapılan planlamaya göre iki ayrı hedefe yönelinecekti. Bunun için birlik iki gruba ayrıldı. Planlandığı gibi, birinci grup, bir çete odağına saldırı düzenledi ve eylem sonunda, gerisinde üç çeteli dümlü cezalandırmış olarak bıraktı.

Halim'in içinde yer aldığı ikinci grup ise bir köyüne geldi. Önce bütün köylüleri toplayarak toplantı yaptı. Onlara utun kurtuluş savaşını ve güncel gelişmeleri çavşılı yonlerden propaganda etti. Arkasından sömürgeciğin ajanı olan köy muhtarını halk adına ötekileştirdi. Bu ilk eylem Halim'de tarif edilemez duygular yarattı. Küçük Halim'in Xani Dağları'nın zirvesinde bıraktığı düşleri gerçek oluyordu artık. Ne mutlu bir andı.

Eylemin ertesi günü düşman sabah erkenden iz sürerek, grubu, konumlandığı yerde kuşatmaya aldı. Ve henüz sabahın erken saatlerinde, bir avuç ama son derece kararlı genç kahramanla, köpek sürüsü gibi düşman askerleri arasında 16 saat süren siddetli bir çatışma başladı. Düşman geniş bir hazırlıkla ve oldukça kalabalık bir sayıyla gelmişti. Grup imha edeceğine dair kesin iddialarıydı. Bu nedenle zaten binbaşı düzeyinde komuta kademesiyle operasyonu çıkıştı. Gerillaların kendi ajanslarının cezalandırmasını da bir türlü yedirmiyorlardı.

Çatışma gün boyu bütün siddetle devam etti. Gerillalar bütün teknik sayısız eşitsizliklere rağmen canlarını düşlerine takarak kahramanca direniyorlardı. Bir avuç özgürlük savaşçısı genç insan, duyanların aklıyla olmaz diyerek inanılmaz istedikleri bir efsane yaratıyordu. Her boydan tüfekten sağanak gibi boşalan kurşun ve top sesleri dağılara çarparak ortalığı çehennem gürtülülerle dolduruyor, keskin barut kokuları birkaç saat önce bütün canlılar için yaşamın temel kaynağı olan temiz ve berrak havayı kaskatı bir ağırlığa dönüştürerek savaşçıların burnlarını bir çök gibi kesiyordu.

Bundan en çok etkilenen; labirent gibi çok yönlü duygular içinde girmiş olan Halim'di. O gün Halim'in yaşamında en belirgin bir dönüm noktası yaşanıyordu. O gün Halim'i büyütücü büyütüyor, yuycu ve bilencilendiriyor. Yaşanan her şey, devrim yapan her saniye, Halim için çok ileri bir anlam fışkırtıyordu. Artık düş dünyasına, basbayağı maddi bir varlık olarak sağlamca ayak basıyordu. Acaba kaç çocuk, kaç delikanlı bu kadar sansızlıyla? Acabakendini yaşıyorsa kaç tane genç, yaşamındaki temel özelliği böyle en doğrudan bir biçimde gerçek oluyordu.

Halim, daha yepyeni bir savaşçı ve dolayısıyla tamamen tecrübesiz olmasına rağmen çatışmada yoldaşlarının fazla geri kalmadı. Hiçbir kararsızlığa düşmeden o gün bütün enerji ve yığılğını sergiledi, çatışmaya sonuna kadar sürdü ve çatışma boyu imha edilen

birçok düşman askerine isabet eden mermi çekirdekleri arasında Halim'in de yer alıyordu.

Grup bir yandan çatışırken bir yandan da düşman kollarına pususunu attı. Halim de fazla kalınlaşmamak için bir ağacın arkasına mevzilenecekti. Yeri biraz da açık. Düşündükleri gibi olmuştuk. Çok geçmeden atılanlardan düşman güçleri kendi istikametlerine doğru gelmeye başladı. Bir albay elinde telişli askerlerle emir vererek kendilerini doğru gidiyordu.

"Haydi ölümün ilerleyin. Üç-beş tane balıdır çıplaktan mı çekiyorunuz. Hiçbir yere kaçamazlar, önümüzde diriler, buralardadır, öndümlücekler, buralardadır, öndümlücekler..."

Halim'in gözleri aniden açıldı. Hayret, heyecan ve sevinç karışımı bir şimşek zihninde çaktı. Az ötede-rindeki arkadaşına biraz yavaşca, hafif sesle kesti:

"Geliyoruz..." dedi.

Ötedekinin gözleri aniden yuvarlaştı ve biraz da tepkiliyle çıkış parmağını ağzına götürdü:

"Şışşıst..."

Bunun üzerine olduğu yerde çivi gibi çakıldı Halim. Hiçbir tarafı kımıldamıyordu. Albayın kafasını içine aldığı tüfeğinin hedefini onunla beraber yuvarlıyordu. Tüfeğin sarımsakları için çok hafif ve çok kısa nefesler alıyordu, albay kendilerine yaklaşıp, albay nefes almasıyla da giderek seyrekleşiyordu. Kaskatı bir monotonluk içindeki sinirlerin otomatikleştiği sağı göz beğeli, aynı şekilde otomatikle bağlanmış olan silahın hedefi içinde, eilemek kırbaçını canlı çizimlerinde katkılarla sarıya dönüşü ağzıyla katliam emirleri veren eski Türk pasasından başka bir şey görmüyordu. Albay her yaklaşıp, emirler tonuyla kaplı yüzünün yanaklarına kan kan hücum etti, geniş yuvarlakları içindeki donuk kırılmaz lekeler yüzünün rengine tamam mat bir görünüm verdi. Bir si-nek silahın gücüne gözünün arasında kavis çizerek hızla uçtu. Halim'in gözlerinde herhangi bir kışılma olmadı. Albay tamamen yaklaştı ve o anda ötekileştirilerek çok anı bir ses çıktı:

"Tamam..."

Bu emirle birlikte Halim'in işaret parmağı hızla kapandı, aynı anda pusudaki bütün gerillaların silahları korkunç bir bağımlıya çaktı. Namlıdan kurtulan kurşunlar doğu havayı delik desik ederek albayın kafasını parıltıyordu. Et parçacıkları 15-20 metrekairelik bir alana yayıldı.

Halim'in bu ilk çatışmasında kahramanca sergilenen direniş sonucunda, düşman güçlerinin bir albay, bir binbaşı, iki astsubay ve yirmiyin üzerinde erime edili. Ancak ARG'nin dört yığıltili militanı da Celal KAHRAMAN, Abdurrahman ÖZKAKIR, Kadir ÖZKAHRAMAN ve Mehmet KAHVEÇİ) soyu bir direnileşte şehit düştü. Şehitlerin ölü, grubun gün boyu süren direniş sonucunda arka arkaya atılan iki düşman çemberini çatışmaya yarararak kuşatmayı açtığı sırada üçüncü çemberde düştü.

Çatışmadan sonra yoğun operasyonlardan dolayı grup iki gün boyunca hicbir yöne uğramadı. Tamamen erzağsız olduğu bütün bu süre boyunca sadece şeker ve su ile idare etti. Halim daha yeni olmasına, gerillanın da yaşına daha yeni adam tehlikesine rağmen, hemen bu kadar telhise ve zorluklarla karşılaşmıştı. Ama bütün bu son derece ciddi dümlü tehlikeleri, daş yaşamının katlanılmaz zorlukları ve belki de daha yeni karıştığı bu derece uzun süreli açlık, onda herhangi bir olumsuz etki yaratmadı. Hiçbir geri adım atmadı. Aksine, O, bütün bunlara karşın, soyu bir inatla sürekli neşe-

li ve morali yüksek tığ gibi bir gerilaydı. Ve yaşamı her türlü zorluğu karşın amansız bir direnileş için deydi.

Birlik içerisine sızmış olan bir unsur, bugünlerde ortamın zorlukları ve terslikleri ile olmasından yararlanarak Halim'i kaçırmaya caba-lanına girişti.

"Git evine, neden geldin. Daha yaşın bile küçüğü, görmüyor musun bu kadar zorluğu. Bunlara nasıl dayanabilirsin? Sanki gelirken böyle olacağını mı düşündüyordun. Kendi kendine hayal kurmuştun; iste! Gerillalar büyük insanlardır, ben de böyle olacağım" diyerek kendi kendini yanılttı. Halibaki bak, yemek için ekme bile bulamıyorduz; her an da ölebilirdik..."

Halim daha fazla dayanamadı. Öfkesinden şakaklarındaki koyu yeşil damarlar sıkışmış olduğu için parçaları dışarı fırlayacakmış gibiydi. Hiddetle yüzü mosmor olmuştu. Gözlerini iyice kısarak fışık gibi bakışların karşısındaki gözünün, içine dikti. Elleri hızla silanı kavrayarak namlıya ona yöneltti. Ve sert bir ses tonuyla bağırarak konuştu:

"Sen ne diyorsun! Beni bu yoldan ayıramazsın. Ben Partiyeye arkadaşlar, ama son derece bağlıyım. Buraya savaşmak için geldim ve sen de dahil kimse buna engel olamaz..."

İki gün sonra Halim'in olduğu grup daha önce kendilerinden ayrılmış olan birliğin diğer parçasıyla birleşti. Ve alımlı olan karar temeline yapılan yeni planlamaya, birlikte 12 kişilik bir grubun eğitim görmesi amacıyla Dersim eyaletine gitmesi kesinleşti. Bu eğitim grubunun içinde Halim de yer alıyordu.

Halim hem yeni bir mücadele alanına gideceği için hem de eğitim göreceği ilirli bir döneme hazırlanacak için çok sevinçliydi.

Dersim alanına vardıklarında zaman artık kısa doğru yu alıyordu. Alandaki Parti güçleri sonbahar atılımının hazırlığı içindeydiler. Bu nedenle yapılan bazı eylemler planlanmaları uygulanacak günlerin içinde Halim'de vardı.

Kadir ÖZKAHRAMAN

Celal KAHRAMAN

Halim'in yeraldığı grup bir isgal eylemi gerçekleştirecekti. Planlandığı gibi eylem grubu Mazgirt ilçesi merkezini basarak iki saat süreli isgal etti. İsgal esnasında Hü-kümet Binası roketlendi, Jandarma Taburu yoğun taramalara

tabi tutuldu, ancak korkak düşman ininden kıymayarak kendisini konumuna yeğ tuttu. Eylemde, Mazgirt sokaklarında sloganlar atılarak partilular yapıldı, savaşçı aktif kullanıldı, doğrudan doğruya halka çağrı yapıldı. Çeşitli halk kökleri propaganda, yapılarak evlere bildiriler dağıtıldı.

Halim bu yeni eyleminde beş-çarlı can ve çokşuylu. Özgür sokaklarda menegene gibi pencere-riyle, kavramı olduğu silahlıya dol-asırken, çocuklar gibi sekti. Gö-vrünü eksiksiz yerine getirmek için çete gibi boyuyla bir o tarafa bir bu tarafa koştu ve sloganlar atı-yordu;

"Yaşasın Partimiz PKK! Yaşasın Kürt halkı! Yaşasın kahraman gerillalar..." Uzun boyu bir kez daha işe yaradı. Duvara doğru kendisini işleye uzatarak uzun kollarıyla pulları istediği yere -şep- diye yapıstırıp geyirdi.

Eylemi başarılı bir şekilde sona erdiren gerillalar geri çekilecek işlerine doğru hareket etti. Yolda bir köye uğradılar. Grup köyde oturup yorgunluk ve açlığı giderirken, o sırada düşman güçlerinin de köy okulunda olduğu haberi verildi kendilerine. Başanlı bir eylemden çıkış olamamış olması olduğu yüksek moralle bu seter de okuldaki düşman güçlerine yönelik eylem yapma kararı alındı. Grup hızla toparlanıp okula doğru hareket etti. Düşmanın dışardaki nöbetçileri tehlikeli farkedeince kapılar. Gerilla grubu nöbetçi-iz kaçan okula, roket, alimbosları ve tüfeklerle saldırıya geçti. Kapana kısım olan düşman zaten işlede de bir şey yapamazdı. Artık. Mütemadiyen çalışan silahlılar çıkardığı eteş parçaları, ızlı mermiler, et bombalarını siddet ve B-7 roketlerini sergilediği karşık renkli tablo gecenin dینگ karlığını bir anda adeta noel gecesine çevirdi.

Halim de yoğun mevzilerden etkili darbeyi vurmaya çalışıyordu. Bu çaba içerisinde bir köşeyi tutmuş çatışırken yerde yarı zırmış birini görüyordu. Gecenin karallığında yerde uzanmış adam Halim'i görürnce:

"Şışşıst" diye sesizce işaret verdi. Halim buna çok öfkeliydi. Böyle sıcağ bir çatışmanın içerisinde arkadaşlarından biri nasıl çatışmazdı. Hirsia adamın ayağında tutup çekti ve bağırdı:

"Kalksana yoldaş, herkes çatışırken ne diye yer uzamışsın. Haydi kalk çatış" dedi. Ve hemen fırlayıp başka bir köşeyi tuttu. Ama o da ne? Yerdeki adam kalkmıy-kaçıyordu. Ancak o zaman farkettiği. Hayıflanarak:

"Vay namussuz Türk asker! dedi, adanın arkasından sürekli bastı. Meğer ki düşmanın uyuyla kalms nöbetçilerinden biriydi.

Okula yönelik bu saldırı eyleminde düşman güçleri darbe yememiş, bazı askerler de korkudan ekilim yitirmişti. Grubun morali ise yalın başanlı eylemde daha da yükseltilmişti. Kitleler de gelişmelerde etkilenmiş, coşmuştu. Ayrıca bu eylemlerin arkasından diğer gerilla grubu da Hozal ilçesi merkezini basmıştı. Yaşanan eylemlilik ve devrimci çağrılar sonucu siyasal ortam daha da canlanımsı, saftara yeni savasçılara da katılmıştı.

Artık kiş geldiği için gerilla güçleri de toparlanıp bir araya geldi. Artık kiş geldiği için üsteyleşiyordu. Ancak henüz eğitimine yeni başlamış gençler yaşıyor bir inhanet olayı yu-zünden kar ortasında üsteyleşile-re bir süre zorunlu hareketli yaşama geçti. Bir yerlere yerleşmeden 3 metre kar içinde zoru bir kavgaya çıkarak geçen bu yaşamda Halim de diğer gerillalar gibi her türlü zorluğa göğüs girdi. Bu yaşam onda herhangi bir zayıflık yol açmadığı

gibi, kendisini daha iyi tanıdı, bilin-ci, direnileşimi ve fıkadardığını bildi. Yanında, yakınında yaşanan inhanet olaylarına karşı öfkeden kendisini tutamıyor, oldukça kinli ve acımasız davranıyordu.

Birlik yeni bir üsse yerleşerek planlandığı çok önemli eğitimine hayata geçirdi. Halim grölün eğitimi-bün bütününe gayet sorumlu ve güçlü bir şekilde katılmayı yeğ. Böy-leli zamanların bir gerilla açısın-dan çok iyi değerdendirilmesi gere-ken alın kıymetli değeri günler oldu-ğuna kiyameliydi çünkü. Eğitim sürecinde, özellikle yoldaşlık ilişkileri, üslup ve hitabette örnek bir kişilik sergiledi. Zaten O oldukça saygın, mütevazı ve olgun bir mize-casahıptı. Yoldaşlarının kalbini kır-dığı, herhangi bir olumsuzluğa kay-naklık yaptığı, gerilla yaşamı bo-sunmuş grölümdü. Günlük konuş-malarında sürekli devrimin, savaşın sonlarını konuşur, bunun dışına çıkmaz, yani yararsız sohbetlere girmezdi.

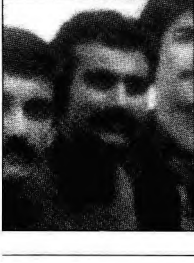
Yeni yılın 1988 ilk ayının ortaları, 7 kişilik bir gerilla grubu eylem yapmak için üsten ayrıldı. Halim bu grubun içinde de yine gönlüllü olarak yer aldı. Küçük gerilla grubu 3 metre kar irade gücüne yarararak yapılacak eylem hazırlığı için bazı yerleşim birimlerine ulaştı. Ancak planlanan eylem gerçekleştirilmedi ve sefer başka bir eyleme yö-nelindi. Kışın ortasında yedi militan Dersim-Erzincan Karayoluunda pan-karte askıtan sonra, Dersim-Ovacık Karayoluunda H... köprüsünde, bu gün dondurucu soğukta siddetli yağın yağmur ve karla cansiper-ana boğuşarak sabotta eylemini düzenlediler. Ayrıca telefon hatını keameyde de unuttular. Eylem sü-resinde sürekli yağış altında ilik-le-rine kadar ıslanmışlardı. Çok yoru-cu ve zorlu bir yolculuktan sonra tekrar üsse vardılar. Ve eğitim pro-gramına gelinen noktadan devam ettiler. Bahara kadar devam eden bu eğitim sonunda, özellikle asker bi-ölüm ölmek üzere genele Halim başanlı öğrencilerden biriydi.

Zorlu geçen kaç şartlarında sonra bahara ulaşılmıştı. Genelde olduğu gibi Dersim alanında da Bahar Atılımı ve Newroz kutlama-ları için planlama ve hazırlıklar yapıldı. Birlik seri köy topraklarını gerçekleştirdi. Newroz kutlamaları gereği köylerde birliktir üyelerinin gerçekleştirdiği pilyesler çevrildi. Halim, mil bayramını büyük bir coş-kuyla derinden yaşıyordu. Pilyes-lerde üstlenmiş olduğu "Kawa'nın öğlü" rolünü, bütün ruhunu ve yene-tenini sergileyerek güzel yona-maya çalışıyor ve başarıyordu da. Oynadığı bu rol, Halim'de fev-kalede hissedilir bir manevir ağırlık yaratıyordu. Onu ruhen daha da büyütüyordu. Ama Halim kendin-den emindiy ve bu nedenle fazla zor-lanmadan konuşabiliyordu: "Ben bu role layık olacağım..."

Seri köy toplantılarında sonra gerilla güçleri, Bahar Atılımı için ta-kım gücünde eylemliğe yöneldi. Mart ve Nisan aylarında Dersim-Ovacık Karayolu üzerinde gerile-keleştirilen ve saatlerce süren iki yıl kesme eyleminde Halim de yer aldı.

1988'in 8 Nisan gününde Halim, bir grup yoldaşıyla birlikte başka bir alana randevuyu verdi. Dönük-ler zamanı son derece acı bir olayla karşılaştı. Takım yığıltili komu-tarı Ulaş (Ali Musa TOP) ile örnek militan Haydar (CELAL ÇETİNKAYA) yoldaşları şehit düştü. Bu ağır kayıplara karşısında diğer yoldaşları gibi Halim de büyük üzüntüye ka-kıdı. Ama o çoktan biliyordu ki, şehitlerin arkasından sadece kur-bu bir üzüntüyle yaşayabilecekti on-lara yapılacak alpakça bir inhanet. Bu nedenle bütün bedeni, görevle-

Devamı 18. sayfa

7 yıldır dayanılmaz acılar ve ızdıraplar içinde yaşayan, onurunu, cesaret ve direncini yitirmeyen; tarihsel kutsal kurtuluş savaşı vermenin bilincinde olan; bağımsızlık uğruna esir düşmüş, zulüm, baskı ve her türlü zorlamalara rağmen kendi inanç ve aletli mezhebine olan korkunç güvenleri nedeniyle onurlu yaşama sahip siz,

Tutsak yoldaşlar

Bildiğiniz gibi, verilen "ceza-larımız" bir süre önce gayriyaka olanaymış bulunuyor. Pek yakında, sıcağına bir türlü doya-madığım, en sevdiğim siz dava arkadaşlarımızdan ayrıracak düşün-benî Kendi köklü emellerini gerçekleştirilmek isteyen düşma-nın, amacına ulaşması için her yolu, yöntemi uygulayacağı, geli-şen ulusal kurtuluş mücadelemizi kösteklemeye araç olarak kullan-a-cak, cehaletli görevini tamamlamak için, biz komünistlerin kanını akıt-makta tereddüt etmeyeceğinin bi-lincindeyim.

Kutsal, hakkı devamızı baratar etmek için bu barbar, vahşi ve iğrenç devletin her yolu denemeyi "nubah görüyor, yuztılık izlatı-ıla" tartışmasız görülen pratik bir gerçek ve sonuçtur. Daha şimdi-nden, alevlenen özgürlük mücade-lemizi gören bu ruhun etkileri tutusmuş, veriyensin edip, utan-masızca biz adam mahkumun, öz-gürlük tutsaklarını mesalesini adı şantajlarına alet etmekten çekin-memektedir.

Sizlerden ayrılaacağım bu gün-lerde, işte, bir bütün olarak sizlere bu veda yazıtımı sunarken, kendi-kendimin muhasebesini de sizlere yalın ve gerçek netlikte sergileme fırsatına kavuşuyorum için de ken-diimi daha mutlu ve gururlu his-sediyorum.

Sömürgeci devletin

zindanlarındaki tutsak yoldaşlar! Mürşekobi kurumadan, ölüm yolcusu yoldaşlarımız veda yazıtla-ri ardarda sıralanıverdi: Bu kervan, mücadele sürdüğü müddette —ki sürecekt— daha da uzayacak, öyle ki, binlerce sayı ile ifade edileceği özgürlük mahkumları olarak. Daha dün, Çepo ve arkadaşlarımız uğur-lardan, ardından dokuzlar, ARGK'lı yiğit savaşçıların ve daha nicele-rini...

Viranşehir'de 1980'nin o debded-beli Kasım'ında yakalandım. Bir devrimcinin yaşamında en acı ve tehlikesizliklerden biridir düşmanın eline geçip tutsak kalmak. Baharını yaşayamayan ağaç gibi çıplak kalmayı kim ister? Kim ister, bir yıllık düşmanın zindanında çürü-meyi ya da darağacında son nefesi-ni vermi. Madem vardı, progra-mıların sistemci adı, üzüntü ve çilesiklik, bu zorunluluğu kabul-enmekten başka çaremdiz de yok-tu. Sömürüz vardı halkta; çetin ve zorlu başımızda kalkancağına her cefaya. Ne olursa olsun sindirecektik... Sözle söykedik tüm bunla-ri. Simdi yudum yudum, tatmakta-ryz ezaşı... Gecmek savasızını vere-cettik işkencede. Kurlarabalecek mişkindi devrimci onurumuz ve gururumuzuz? Pratikte karşılaşılabi-

leceğimiz zorlukları altedebile-cek miydik?

Tüm dünya ülkeleri devrimcile-rinde görüldüğü gibi, biz de sinav-da, işkencede başarılı çıktık diye-meyecdik. Hatırlarımız, eksiklik-le-rimiz oldu. Her ne kadar beni-ğimizi ve kişiliğimizi koruyabildi-yek de, esas PKK'ye yakışır, mili-tanca bir tavra giremedim. Polis karşısında daha karakı, komünist-çe tavır gösteremedim; ancak basili direnmeyi öğledim. Gerçi, militanca tavır sergilemek o günün koşullarında her ne kadar güç ol-saydı da, önümüzde koyduğumuz biricik tutum ve davranış değıli-miydi bu seçeneğe? İşte bariz hara-larımızdan biriydi. Yaşamımızdan bürün unutmadım. Şüpheli bir iz kalacak mazimizde.

Anlatılmıyorsa, Diyarbakır 5 No-lu'da yaşadığımız karabasanı, di-ğeri bir adaletsizliyiyle aktarmadan geçemeyeceğim. Danilebilir ki, en korkunç yenilgi ve darbe yedi-ğimiz, hayatta unutamayacağımız olaydı 1981 yenilgisinin sonucu. Öyle ki, onu unamak ve hatırlamak ürperti vermeye yeter, artı bile. 1981 direnişinin başlangıcında burada bulunmamam, gecikmeli olarak cezaevine gelisim, direnişe katılmamamın haklı gerekçe-olamaz hiçbir zaman. Partinin "dile-nişi" zafere, teslimiyet ihanete götü-r-dü" şiarını özümsetemedim kendi kişiliğimde o anki tavırlama. PKK'nın şiarı doğrudur. Biz onu kavrayıp gerçek anlamda pratikte isletemedik. Kaldı ki, Hayri, Kemal ve Akifler teslimiyeti kırıp asil ko-münistlik tutumunu sergileyip değerli savaşmaları yitirmeliyle PKK'nın asil direnişçi ruhunu ispatla-mışlardır. Cezaevi genelinde "Eyl-ül ve Ocak direniş"lerinin görkemli zaferi, anılan yoldaşların inanılmaz metanetlikleri, kararlılığı saye-sinde beklenen sonucu verdi ni-hayet...

Bundan böyle, gerek yaka-larımdaki polis sorgusunda, ge-rekse 5 Nolu'da yaşanan acı tecrü-beyi bir daha yaşamamı, cezaevi şehitlerinin tarihi ve kararlı tutum-larından, davranışlarından ders çıkarak; onların zindan yörüylece-ğimize söz veriyor, dava uğruna çekimden seve seve ölümle gi-deceğimi bilmenizi isterim.

Mahkeme duruşmalarında, sö-mürgeci kuruma karşı davranış-ların olumliyu. Zaten teslimiyet dönmekinde olumsuzluğun yanın-da, Partimizin düşüncelerinin, yarı-Marksizm-Leninizm ideolojisinin ulusa savunmam ve devrimci tavır koymam, bir nebze de olsa yaşı-yorundu benî. Şimdi ise, karar öce-si tekrarladığımız "son söze" layık olmak kalıyor.

Tüm mücadeleci yoldaşlar!

Sesiniz, yanınız bir hayli iyi gel-

Davut UKUN

"Darağacında, verilmiş sözüme bağlı kalarak, davamıza layık olacağım"

mekte. Çok mesafe katetmişsiniz biz için düştüğümüzden beri. Bir Hakkarî de, bir Adıyaman'da habi-re türmenişiniz biten Kürdistan toprağında. Dar gelmiş mekle-me-timin toprakları aize. Ta sınırlar ötesinde, ta dünyanın üçra köşe-le-rinde, Nikaragua'da, Libya'da, Vi-etnam'da, sizinle daha güçlüyüz, kararlıyız. Sizler ve bu vatan için ne feda edilemez ki! Yüreğinizi sizeri sevmiyor, şehitlerin bıraktığı mü-daceleci sürdürdüğünüzze inancım tamdır.

Başkan APOI..

Senin yaratıcı yeteneğini, gü-cünü, bugünlerde daha belirlirgin olarak görmek, onurlandırıyor bi-zeri. Yüceltğin, gidermek daha an-lamlılaşmaktadır. Ölümle giden ARGK'lı savaşçı yoldaşları gibi, dar-ağacına giderken atacağı adımla-ri derman olacak, güç katacak senin o ihtisamlığın, büyüklüğün. Sadece Kürt halkının gözleri sende değıl, tüm Ortadoğu halklarının dikkatleri sende ve özgürlük muş-tusunu senden beklemektedir.

Siz bayan yoldaşlar ve yiğit Kürdistan kadını!

Dar ve zor anlarda bizi yalnız bi-rakmayın, ölüm beraber kucak-la-yın Çiçek, Besey, Leyla, Aysel yoldaşları!

Yüzyılların kokuşmuş kol gele-neğini bir yana bırakıp, gerçek yoldaşlarıya buğün de, köy, şehir mededen, yoldaşlarıya beraber sucak savaş çarşesinde sizleri gö-rmek, mücadelemizin sayrının nasıl geliştiğini göstermek ve daha da anlamlılaşmaktadır. Sizler, Kür-distan halkının ve tüm dünya insan-lığının bönç kaynağısınız! Sizlerle iftihar ediyoruz.

Halkımıza beraber esaret altında yaşayan, daha katmerli baskı ve çağdaş yaşama mahkum olan,

Kürdistanlı anaları!

Ne mutlu sizlere! Bugün mü-daceleli doruklara çıkan oğlan ve kız çocukları doğrudun. Ne mu-tlu sizlere ki, kanını akıtarak topra-klara şehitvatları analık ettiniz. Uğurların onları, ne olur gözyaşı ağırlarını Zılgıtlarla uğurlayın on-ları. Yüreğinizde kor girmesin, yiğit-le-rinizi yitirmişsiniz diye. Kutlayın, kurtuluşa hızla giden başarıları, bizer için. Sizlerle öğünüyoruz Kür-distanlı analar!..

Fedakar, çilekş Kürdistan halkı.

Binlerce yıldır esaret altında yaşıdın. Varlığını ve benliğini kay-betmeye kalmışın... Ancak, to-parlanıp direnişçi geleceğini yeniden canlandırarak öz gücünü yara-ttın ve dönüşme uğrattın tarihini. Bu tarih, senin yeniden diriliş tarihindir. Başar güvencesi kadar, kendi gücünde bu inanılmaz mu-celiye başarıları varıldığını geçer Dahası, kendi parçasından bir deha yaratmış. Kendi dilinden bir sözc, azımsı, horlanmış, Kürt halkını büt-ün insanlık bilsin, öğrensün diye yarattın onu. O, seni yaşatacak, büyütecek ve olgunlaştıracak. Yine de esas güç sensin! Can veren sensin... Korum olu!

Sizlere sözümlü vardı: "Alev-lendiricilerde sönmeye yüz tutan ateş" diye istel Alevler yükselsin! Güçlendirin! Darağacına gider-ken, size karşı sorumluluğun bilin-cinde olarak kararlı yürüyüp sana layık olacağımıza söz veriyoruz!

Faşist cunta taralinan yoksul-

—Yaşasın Partimiz PKKI

—Yaşasın ARGK-ERNK'nın ulusal kurtuluş mücadelesi!

—Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

—Yaşasın Başkan APOI

—Kahrolsun sömürgecilik ve emperyalizm

Selahattin ÇELİK

"...İdam sehpasına giderken, bağımsızlık yolunda ölümsüzleşenlerin anılarına bağlılığını bir kez daha haykıracağım..."

Arkadaşlar;

Üçkağıtlık, hilebazlık ve her türlü alcağca kılıklara bürünerek insanları sömürüp ense ve göbe-le-rini şişiren, insan kanı akıtip can alarak ayakta tutunmaya çalışan ve asğılık, iğrenç bir düşüncüyle başkalarının yaşamı üzerine ya-şam kuranlarını kol gezdiği ve bun-lara karşı soylu, yüce ve kutsal mü-daceleyle girenlerin her geçen gün daha da arttığı bu dünyaya insan olarak geldik! İnsan olarak yaşamak da en doğai hakkımızdır.

İnsan özgürlüğünü ve yaşamını her geçen gün mengeneye biraz daha sıkıştırmaktan ve her türlü vahşilığı yapmaktan çekinmeyen insanlık düşmanlarına karşı koy-mak, insanlık onurunu çinnetme-mek ve özgürce yaşamak için insanlık uğrunda her türlü acıya kat-lanıp savaşmak, her insanın temel ve acil görevidir.

Tüm dünya insanlarını seven,

sinde ezip durdu. Teslimiyet sü-rünce düşmanca propaganda karşı boş durmadım. Alcağca, haince kurulumş tuzaklara ben de düşmemeleri için birlikte kaldığım insanlara yardımçı oldum. Hatta pasifçe direndim de denilebilir, yani sömürgeci faşistlerin istediği şekilde yürüdüm, "eğitimi" yapmadım, her dedigine evet de-medim. Bunun yanında, beni söz-de yargılayan, vahşetin temsilcisi hahkemhede de gerçekleri haykı-ramadım. Açık açık lanetleye-medim, faşist sömürgeçliği! Bu teslimiyet mengenesinde tüm iş-kenceler rağmen insanlık ruhu-m, düşüncelerim asla teslim alınma-dı.

Teslimiyet mengenesinde kal-mak, benim için çok ama pek çok onur kırıcıydı. Böyle bir utançı üzerinden atmak için ilk fırsat kolladım hep. Cezaevimde 1983 Eylül ayında ilberben başlayan direniş büyük bir sevinç ve coş-kuyla katıldım. Bu direnişim, ya-şam boyunca da hep devam e-decektir.

Tüm insanların mutluluğu için, özgürlük ve bağımsızlık yolunda en güzel, en soylu yaşam için, ilkimin her insanı gibi ben de en ağır bedeli ödedim. İnsanlık dışı, en acımasız işkencelere alyar-suz kalarak, cezaevi kapısında aç-kamuz, sıcağ-sokuk demeden her hafta saat-le-re bekleyen sevdiklerimin acı çığlıklarını kısıtlarım duyurdum, yüreğimde hissettikim hep. Yıllarca

Devamı 19. sayfa

Davut Ukun
4 Nisan 1987

1 MAYIS, TÜRKİYE İŞÇİ HAREKETİ VE GÖREVLER

103. yıldönümünü kutladığımız 1 Mayıs birlik, dayanışma ve mücadele gününe Türkiye işçi sınıfı, tarihinde görülmüş eylem biçimleri ile girdi. 12 Eylül faşist askeri darbesi ardından çıkarılan sendikal yasalarla Türkiye ve Kürdistan işçilerinin sendika, grev vb. hakları kulanılmıştı hale getirildi. Bugün grev yapmak, yasalarla yasaklanmıştır. İşte, böylece bir ortamın sonucunda Türkiye işçi sınıfı bu olağanüstü koşullarda bulup ortaya çıkardığı yaygın eylemliliğini irdelemek ve bu temelde görevlerini belirtmek büyük önem var.

Türkiye işçi sınıfı hareketliliğinin 1 Mayıs öncesinden başlayarak yaygın bir seviyeye ulaşması, bu yılki 1 Mayıs'ın önemi daha da artırdı. 1 Mayıs'ın dünyada kullanılması ancak olduğu kadar ülkelerden olan Türkiye ve Kürdistan'da da 1 Mayıs'ın anlamına uygun olarak kutlamak büyük bir önem sahiptir. Bütün bu hususları birleştirdiğimizde üzerinde önemle durulması ve mutlaka doğru sonuçlar çıkarılması gereken gelişmeleri yaşadığımızı söyleyebiliriz.

Biz bu yazımızda Kürdistan'daki gelişmelerden ziyade Türkiye işçi sınıfı hareketinin bugünkü durumunu irdelemek istiyoruz. Her ne kadar her iki ülke mücadelesi birbirine sıkı sıkıya bağlı ve direkt olarak birbirini etkilese de çokça işlediğimiz Kürdistan'daki durumu göz önünde bulundurarak, okurun sorununa yaklaşacakları umuyoruz. Bugün Türkiye'deki gelişmelerin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin oynadığı rol belirleyicidir. Bu açığı kızmak olan gerçek üzerine daha fazla yazmamız gerekmektedir —en azından bu yazının kapsamında— inaniyoruz.

1 Mayıs işçi sınıfı mücadelesinde olduğu kadar, ezilen halkların ulusal kurtuluş mücadelesinde de kuşumunmaz bir yere sahip olduğu açık olan bir gerçek. Türkiye'de de 1 Mayıs'ın büyük bir önem taşıdığı olduğu açık olan bir gerçek. Fakat, Türk egemen sınıflarının büyük bir iktidarı olduğu 1 Mayıs'ı bahar bayramı olarak ilan edip, işçilerin kendi bayramlarına sahip çıkmasını yasakladılar. 12 Eylül faşist darbesi öncesinde yasaklamaları rağmen, 1 Mayıs kitlesel bir şekilde kutlandı. 1977 1 Mayıs'ında 40'ye yakın ilericinin katledilmesine rağmen, devlet 1 Mayıs kutlamalarını engellemeyi.

12 Eylül faşist darbesi ardından, tüm demokratik haklarla birlikte 1 Mayıs'ın kutlanması da yasaklandı. 1 Mayıs gızi olarak kutlanırsa da, çok kitlesel gösterilerle kutlanmasa engellendi. Bugün dünyanın resmi bir çoğunluğunda 1 Mayıs her yıl bayramı olarak kabul edilmiş durumda. Türkiye'de yasaklı durumu hala devam ediyor.

Yaygın işçi eylemliliğinin 1 Mayıs'ın yaklaştığı dönemde büyük bir yoğunluk kazanması 1 Mayıs'ın kutlanıp kutlanmayacağı sorunu da gündeme getirdi. Faşist rejim yapılan kutlamalara karşı aktif tavır alarak engelleyecekleri ilan ederken, işçilere karşı silah kullanma tehditinde de bulundu.

1 Mayıs günü, tüm tehditlere rağmen işçiler anırları çıkırlar. İstanbul'un birçok semtinde, Ankara, İzmir, Adana gibi büyük şehirler başta olmak üzere birçok alanda 1 Mayıs kutlamaları, İstanbul-Taksim (1 Mayıs) Meydanı'ndaki kutlamalar karşı polis silahlı saldırı. Hedef gözeterek açılan ateş sonucu devrimci **M. Emin DALCI**

başından aldığı kurşun yarasıyla 1 Mayıs'ın ölümsüzleşen simgesi oldu. 1 Mayıs'tan sonraki günlerde de gösteriler devam etti ve polislin açık faşist saldırısı kinandı.

İstanbul'daki 1 Mayıs gösterilerinde, Türk ve Kürt işçileri, öğrencileri aydınları: elele "Yasasın 1 Mayıs, Bili Yek Gülan" sloganlarını atarak yürüdüler. Bu birlik, aynı zamanda 12 Eylül faşist rejimine karşı Türkiye ve Kürdistan halklarının ortak mücadelesini de geliştirme, hizmet ediyor. Ortak eylemlilik sosyal-sosyemizm çapından kırılmasını sağlarken, faşist rejime karşı daha aktif mücadelelerini koşullarını da Türkiye işçi sınıfı açısından geliştirdi. Kürdistanlı işçiler, hem yürütükleri ulusal kurtuluş mücadelesiyle ve hem de Türkiye'deki eylemliliği aktif olarak katılarak en önemli desteği Türkiye işçilerine sunuyor.

Türkiye işçi sınıfının sorunlarını ve bu temelde görevlerini irdeleyen Kürdistan gerçekliği de gözönünde bulundurmak zorundayız. En başta Kürdistan'daki gelişmelerin Türkiye devrimci-demokratik hareketi üzerinde belirleyici önemde bir etkiye vardır. Bu bakımdan Türkiye işçi sınıfının başlıca yönünü bu doğrultuda düşünme çıkarmak işçi sınıfının sosyalizm mücadelesine büyük bir zarar verir.

O halde, Türkiye işçi sınıfının sorunlarını irdeleyen önemli bir hareket noktası olarak, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında tutumunu ele almak gerekmektedir. Geçmişte Kürdistan sorununu ada üstünün kapatmaya çalışıldığı bilinen bir durumdur. Hatta birçok sosyal-soven hareketler ardından Kürt halkının varlığı bile kabulümlük istenmedi, açıktan böyle bir halkın varlığı inkar edildi. Bunun hem Türkiye devrimci-demokratik hareketine büyük bir zararı oldu ve hem de Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine. Stratejik ittifakla güçlenerek her iki halk, 12 Eylül darbesini dağınık olarak karşıladı. Yeni dönemde böylece bir gelişmelerini yeniden yaşamaması, en azından Türkiye devrimci hareketinin doğru bir çıkış yapabilmesi için bu konudaki yaklaşım temelidir. Kürdistan sorununa doğru yaklaşılmadıkça, Türkiye'de devrimci-demokratik bir hareketin gelişmesi de mümkün değildir.

Son işçi hareketlerinde görülen gerçeklere baktığımızda, bugün devrimci bir çıkış için koşulların büyük bir olgunlaşmaya yaşadığını rahatlıkla görebilmeyiz. Öyle ki işçi sınıfı rejim tüm saldırılarını, tehditlerine ve sendika ağalarının engellemeye cabalarına rağmen, sokaklara döküldüler. Yaygın eylemlilik sürecini başlattı. Zaman zaman Türkiye işçi sınıfı tarihinde bu tür veya benzeri eylemler gerçekleşmişse de, ilk defa kendiğilinden ve böylelikle yaygın bir eylemlilik yaşıyor. Tabii ki, bu da kuşumunamaz bir gelişmedir.

Genel olarak Türkiye halkı, özel olarak da Türkiye işçi sınıfı uysal olmakla eleştirilir. Bu da doğru olan bir eleştiridir. Artan hayat pahalılığı, sağlık ücretleri ve yükselen sınıf grubu fiyatları 3-4 kat katlaması halkın yaşamını pekmez bir hale getirdi. Buna rağmen son dönemlere kadar toplumdaki kayda değer bir tepki bile ortaya çıkmadı. Halbuki ki, diğer ülkelere baktığımızda %5'lik bir zam ya da tek malın fiyatındaki artış, kitlelerin soğaka düşümlüne yetiyor. Oysa

Türkiye'de yaşanan durum bunun tam tersi. Bugün yüzbinlerce işçi ailesi adeta açık sınıra gelip dayanmıştır. Son birkaç aya kadar da toplumdaki tepki adına en ufak bir kıpırtı bile yoktu.

12 Eylül faşist rejimi bu duruma bakarak, halka zamları bindirirken bındırdı. Enflasyon oranındaki yükselme ücretlerde günlük olarak reel bir gerilemeye de yol açtı. Manhattan Chass Bankası'nın Türkiye temsilcisi Ekonomik Panorama dergisine verdiği demeçte, mevcut ekonomik politikanın devam ettirilmesini isteyerek enflasyondan halkın sıkıyeteçli olmadığını söyledi. Sözlerine devamla, "Sokaklarda gösteriler yok, halk protestoda bulunmuyor, bu da enflasyonun çekilmez olmadığını gösteriyor" biçiminde konuşan banka temsilcisi Türkiye'nin bu gerçeğe de dikkat ediyor. 12 Eylül faşist rejiminin uygulamaları, esas olarak da Türk egemen sınıflarının tarihten beri Türk toplumu üzerinde yaratıkları şartlanma böylece bir sonuca yol açtı.

Son aylar içerisinde yüzbinlerce işçinin katliamıyla gelişen eylemler oluşturulan bu yarapın parçalandığını da bir işaret olarak kabul edilebilir. İşçiler başta olmak üzere, toplumun yoksul kesimleri çekilmez hale gelen yaşamın baş sorununu olan faşist rejime karşı seslerini daha fazla yükseltmeye başladılar. Grevlerin yasaklanması karşısında işçiler yeni eylem türleri keşfettiler ve uyguladılar. Yürüyüş, toplu ziyaretler, piknik, sakal uzatma, saç kesme, toplu başınma davası aşma gibi daha bir çok eylem çeşidini uygulayan işçiler, ücretlerin düşülmesinin yanı sıra, demokratik-sendikal haklarını genişletmeye de talep ettiler.

Bazı işçilerinde (grev yasağı kapsamına girmeyen) grevlerle başlayan işçilerin yanı sıra, eylemlerin çapı daha da genişledi: Başlangıçta İstanbul, Ankara, İzmir gibi büyük şehirleri kapsayan işçi eylemleri, son gelinen noktada Türkiye'nin her alanına yayılmış oldu. İşçilerin yaptıkları eylemlere haktan da büyük bir destek verilmektedir.

İşçi eylemliliğinin sendika ağalarının tüm engellemelerine rağmen gelişme kaydetmesi rejimi de ciddi olarak tehdit eden bir gelişme haline geldi. Şimdiye kadar, bir bakıma sarı-sendikalar aracılığıyla da kontrol altında tutulan işçiler, artık bu tür başarılarla da engellenememektedirler. Bu gelişmeler karşısında 12 Eylül faşist rejimin hükümleri, yeni tedbirleri basıyordu. Polisiye tedbirlerle de 12 Eylül faşist rejimi her hangi bir sonuç alamayacağı görünce, kamu işyerlerindeki işçilerin taleplerinin çok az bir kısmını yerine getirerek, ücret uzaşmazlığını gidermeye çalıştı. Hükümetin bu girişimine Türk-ile de büyük bir yardımda bulunarak, işçilerin aleyhindeki saldırıya imza attı.

Böylece hükümet ve sendika yönetimi elele vererek işçi hareketi karşısına, bu türden yeni bir baraj oluşturmaya yöneldiler. İlk yıl için %140'lık bir ücret artışı öngören sözleşmelerin işçilerin enflasyon karşısında sürekli bir şekilde gerileyen ücretlerini bile dengelemeye yetmeyeceği çok açıktır. Daha sonraki yıllar içinde öngörülen ücret artışının durumu da farklı bir nitelikte değil. Bütün bu gerçeğe rağmen, verilen zammın çok yüksek olduğu yönünde basında yoğun bir kampanya başlatıldı. Hükümet ilk

1 Mayıs '89'un şehidi M. Emin DALCI'nın anısı Türkiye ve Kürdistan halkının ortak direnişinde yaşıyor

açıkladığı oranı, erken bir seçime yatırım amacıyla da yükseltilse, miktar oldukça geri bir mablağı oluşturun.

Hükümet sendikayı alelacele böyle uzaşmaya götürsen aslında işçi hareketindeki büyümenin giderek rejimin varlığını daha da tehdit eden bir düzeyde yükseltilmesidir. Anlaşmanın geçikmesinin, işçi hareketini önu alnmaz yeni bir noktaya getirme olasılığı büyüktür. Bu durumda rejimin önemli bir krizde daha karşı karşıya geleceği açık olan bir durumdur. İşte bunu önlemek için alelacele sözleşmeye varılarak, işçi hareketini hızı yavaşlatılmaya çalışılıyor.

Kamu işyerlerinde çalışan işçilerin toplu sözleşmeye ücretlerindeki uyuşmazlığı gidermelerine rağmen, özel işyerlerinde işçilerin bazı kamu işyerlerinde toplu sözleşme sorunu hala gündemde bulunuyor. Yeni verilen tam oranının düşüklüğü işçiler arasında yeni bir dalgalanmaya da her an doğurabilir. Bu bakımdan sorunların bittiği söylenemez. İşçilerin sadece ücretler konusunda değil, demokratik ve sendikal haklar konusunda da ciddi sorunları mevcut. Bu sorunların da giderek yoğun bir şekilde gündeme gireceği açık olan bir husus. Önemüzdü süreç her bakımdan bu sorunların canlı bir şekilde gündemeleşeceği düşünülür.

Bu gelişmelerin yanı sıra, öğrenci hareketindeki kabarmayı da gözönüne getirdiğimizde, önumüzdüki dönemin gelişmelerinin ne kadar önem taşıdığı kendiğilinden anlaşılacaktır.

İşçi hareketindeki kabarmaya, işçi sınıfı mücadelesinin daha bir öneme ele alınması da gerekli kılıyor. Mevcut gelişmeler çerçevesinde baktığımızda Türkiye-devrimci demokratik hareketi, önderi omdiaidassını ileri sürdüğü Türkiye işçi sınıfında daha geri bir düzeyde yaşıyor. İşçi sınıfının bu önderlere rağmen, kendiğilinden yaygın bir eylemlilik sürecine girmesi gerçeğin boyutunu göstermektedir.

Türkiye işçi sınıfı son birkaç ayda m böylece eylemlere yaygın bir olgunluğa erişti? Kuşkusuz hayır! İşçi sınıfı bundan önce de, sadece ekonomik-demokratik mücadele için değil, siyasal iktidarı ele geçirmek için de sürdüğü Türkiye işçi sınıfına sahiptir. Ama işçi sınıfına önderlik yapması gerekenleri yaydığı gibi, konum, işçi sınıfının da harekete geçmesine yol açtı. Eğer bugün işçiler, soğaka akıyorsa, bu biçim artık kemi-

şe dayandığını gösteriyor. Mevcut önumüzdü ve baskı ortamında işçiler daha fazla yasaşayacaklarını bu eylemleriyle dile getirildi. Bir bakıma açığın aralığı gerçek anlamda çekilmez bir boyuta ulaşması karşısında işçiler eylemlere baş vurmak zorunda kaldılar.

Bu değerdendirimler çerçevesinde bugünkü gelişmelerin dayatığı görevler üzerinde de durabiliriz. Türkiye işçi sınıfı hem kendi pratiğinden ve hem de tüm uluslararası koşullarına rağmen Türkiye devrimci-demokratik hareketinin mücadele tarihinden önemli bir bilicilikten yoksun. Bugünkü eylemliliğinin temelinde de bu bilicilik yatmaktadır.

Devrim için böylelikle uygun bir malzeme, her dönemde bulunmaz. Bu bakımdan devrim için son derece uygun olan koşulların bu dönemde gerektiği gibi kullanılması gerekir. Bir kez olsun işçi hareketini ekonomik-demokratik mücadelelerinden rotasından siyasal mücadeleye rotasına kanalizasyon gerekir. Bunun öğrenci gençlik ve köylü hareketiyle de birleştirilmesi, koşulların devrim için daha da elverişli bir hale getirecektir. Türkiye devrimci hareketinin yükselmesi için de böylece doğru bir yaklaşımın tuturulması zorunluluğu vardır.

Bugünkü sol hareketlerin durumuna baktığımızda yeniden ciddi hatalara yol açabilecek olumsuz yöndeliklerini görüyoruz. Geçmişte olduğu gibi bugüne de legal dergilerin altında devrimci mücadele geliştirilmeye çalışılıyor. Devrimciler, varolan her türlü imkânları yararlanırlar. Ama bunu yaparken tali çağışımı temel çağışımın yerine geçirmişler. Bugün Türkiye devrimci-demokratik hareketlerinin temel çağışım alanına (ilegal örgütlenmeye) ağırlık vermiyor, legal dergiler etrafında bir yerlere varmak istemeleri varolan bu mevcut imkânların heba edilmesi tehlikesini de içinde taşır. Bu olumsuzluğun aşılması ivedi bir görev durumdur.

Mevcut hareketleri gerekli yenileriyle sağlamazlarsa işçi eylemleri eylemlilik, Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesiyle sıkı dayanışma içerisinde yeni olumsuzlara da gebe bir durumdur. Bu bakımdan Türkiye'de böylece bir gelişmeye de beklemek gerekir.

Sonuç olarak, ok yaktan fıldırı; gelişmeler bundan sonra, devrimci hareketin yükselmesine daha fazla olanak sunacak bir ilerlemeye yaşıyacaktır.